

J.230
Pon

1810

C. H. Hansen.

J. J. L. L. L. L.

$\frac{3}{9} 64.$

12.

from 1795

7. D

Sañleife
Buðhræð-
sluñar,

Í einfaldre og stuttu, en þó canægjanlegu

Stífringu,

Yfir þann Litla

Barna-Lærdóm,
edur

CATECHISMUM,

Doct. MARTINI LUTHERI

Ínehalðande allt það, sem sá þarf að
vita og gjöra, er vill verða Sáluhöfðingi.

Samastífrisadur eftir Konunglegu all-
ranæðugustu Skipan, til almennu
legrar Bræfunar.

Selst innbundenn 10. Sístum.

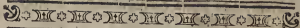

Prentadur á Hólinum í Hialltadal,
Af Gudmunde Jóns Syne, 1781.

Peir sem kenna öðrum þesse ch r i s t e l e g
S r æ d e, athuga: 1.) Ald þær Spurn-
ingar, sem Strik er vid að Spagiunne, eiga
eðke að lærast utanad, af þeim sem eru tornæm-
er, edur hafa litla Tíð til slíkra Iðkana, held-
ur eiga þær að lesast vel og yfervegast af þeim;
Enn þau Ungmenne, sem hafa betra Næme og
Tíð, eiga að læra þær, og eðkert í þessum Sræð-
um undann að fella. 2.) Er það adgiætun-
de, að þau Ord, sem finnast í Greinum Ritn-
ingarennar með breyttum Bookstofum, eru
Atrides-Ord, sem heldst bevissa Andsvar nærst
syrerfarande Spurningar.

Saa litle Lutheri
Catechismus.

Þetta eru
Tíu Laga Þodord Guds.

Fyrsta Þodord

Eg er Þrottinn Gud þinn, þu skalt
eðke hafa annarlega Gude fyrer mier.

Hvad er það ?

Það er :

Þier eigum yfer alla Hlute fram, Gud ad Ottast,
hann ad elska, og að hann einn ad trúa.

And Þodord.

Þu skalt eðke leggja Nafn Þrottenns
Guds þins vid Hiegooma, því Þrottinn
mun eige halda þann saklausan, sem brækar
hanns Nafn hiegoomlega.

Hvad er það ?

Það er :

Þier eigum ad Ottast og elska Gud.

Eingum eigum vier ills ad bidia i hans Nafne,
eige sveria vid það, nie Fiofkinge fremma, eige hve-
ga nie svíjka ; Heldur eigum vier Guds Nafn ad-
akalla, i öllum vorum Naudsynium, það ad til-
bidia, losa það, og því Þacker ad giera.

Þridia Þodord.

Minstu að helga Svíldardagefi Drottens Guds þjónu.

Það er þad ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud.

Að vier eige fyrerlittum Predikunna nie hanns Ord; Heldur eigum vier það heilagð að halda, giarnann heyra það og læra.

Þriðja Bodd.

Heidra skalt þu Södur þinn og Móður, so þier vel vegne, og þu verðer laugljúfur að Jörfunne.

Það er þad ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud.

Að vier eige fyrerlittum vora Foreldra, nie þæ sem þfer ofss eru bodner, eige þæ til Reide reitum; Heldur þæ i Heidre höfum, þioonum þeim og þliðner þeim, elskum þæ og Þirding veitum.

Þetta Bodd.

Þu skalt ecke Mann deyða.

Það er þad ?

Það er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud.

Að vier eige meidum Hold vors Naunga, edur giorum þonum Mein i nokru; Heldur eigum vier þonum að þiarga og viðþiasta, i öllum þanns Þijfs Naudþynnum.

Þetta Bodd.

Þu skalt ecke Þoorðom þrijgia.

Það er þad ?

Það er :

Bier

Bier eigum ad Ottast og elska Gud.

Ad vier lifum breinferduglega bæði í Ordum og
Verkum, og ad hvor ein elske og í Heidre hafi
sína, Egta, Persoonu.

S i s u n d a B o d o r d.

Hu skalt ecke stela.

Hvad er það ?

Það er :

Bier eigum ad Ottast og elska Gud.

Ad vier eige grippum Gosh edur Þeninga vors
Naaunga, edur med folskum Kaup: Eyre edur Un-
derhyggju under oss drogum; Hældur eigum vier
honum ad hicalpa, so hanns Gosh og Upp: Elde
avartest og vardveitest.

A t t u n d a B o d o r d.

Hu skalt ecke bera falskann Vicnesburd
aa moote þinum Naaunga.

Hvad er það ?

Það er :

Bier eigum ad Ottast og elska Gud.

Ad vier eige raanglega lirogum nokru aa vors
Naaunga, eige sveikium, baktolum, edur ofrægium
hafi nokru; Hældur eigum vier hafi ad affaka,
allt gott um hann ad tala, og særa alla Glute
til betra Begar.

R i j u n d a B o d o r d.

Hu skalt ecke gyrnast Gros Naaunga þins.

Hvad er það ?

Það er :

Bier eigum ad Ottast og elska Gud.

Ad vier eige med Flærd stundum eptir Arfi ed-
ur Fast: Eign vors Naaunga, edur under oss dro-

gum med Yfirvarpe Laga og Rettenda; Hellsur eigum vier þar til að hicalpa og styrkia, að hann hafi sitt allt Öskaddad.

T i j u n d a B o d o r d.

Þú skalt ekki gygnast Kvinnu Náunga þíns, eige Þíoon, nie Þíoonustu Kvinnu, eige Ura nie Ásna, og ekkert það hanns er.

Þvad er það ? Þad er :

Bier eigum að Ottast og elska Gud.

Að vier eige burt-tælum edur lofum frá vörum Náunga hanns Eigen-Kvinnu, Þíoonustu Þóðf eda Kvif-Fe; Hellsur eigum vier að ca-mísa og raadleggja, að hvor og ein sé samt og ástundu, að Þíoonu það honum skýldugt er.

Þvad seger Gud af öllum þessum Bodordum ?

Hann seger so í Ercodi B. 20. Cap. Eg er ÞRottenn Gud þinn, sterkur Vandlætare, vitjande Rainglættes Sedramma at Sonunum, í Þridiu og Þíoordu Rttkvísl, þeirra sem mig hata; Enn gigrande Mýskunseme í Þusund Lidu, þeim sem mig elska, og mín B o d o r d vardveita.

Þvad er það ?

Þad er :

Gud hótar þeim öllum Þíslan, sem afþjálka þessum hans Bodordum; Þvi eigum vier að Ottast og hráðast hans Reide, og ekkert að giora moote hans Bodordum; En þeim öllum, sem þesse hans Bodord hallda, losar hann síne Raub, Mýskun, og öllum goodum Blutum; Þar fyrir eigum vier Gud að elska, treva honum og trevsta, og epter hans Bodordum giarnað að giora

Triv:

Ervar-Jætningen.

Frsta Grein
Af Skspunenne.

Eg trwe at einn Gud Södur Almattugann, Skapara Simens og Jardar.

Hvad er það ? Það er :

Eg trwe ad Gud hafi skapad mig, asamt öllum öðrum Skepnum, og ad hañ hafi gefid mier Önd og Lífama, Augu, Eyru og alla Limu, þar med Skin og Skilmingar = Wit, og ad hañ öllu þessu enn nu vid Magt heildur. Hier til veiter hañ mier og fyrersier nooglega, og daglega gefur hañ mier og Klæde og Sklæde, Mat og Dryck, Hwö og Heimile, Södur og Moodsur, Akur og Kvik = Fe, og allt það sem gott er, med öllu því eg med þarf til þessa Lífs Upphellides ; Hañ vernar mig og vardveiter frá öllum Skada og Hæska, og öllum illum Slutum. Allt þetta gott veiter hañ mier, af síne einstíærre, södurlegre, gudlegre Goodghrind og Myssun, can allrar minnar Forþenustu og Verðskulldunar. Forer hvad allt eg at honum Lof og Þacker ad giora, honum ad þioona og hljiddenn ad vera ; Þetta eru vissuleg Sannende.

Aunnur Grein
Af Endurlausnenne.

Eg trwe at Jesum Christum Son hafs

Þingetenn Drottenn vorn, hver ed getess
 var af heilögum Anda, sæddur af Mariu
 Meyu, piyndur under Pontio Pilato, kross-
 festur; deyddur og grafinn, nidurstie hann
 til Helvites, og á þridia Dege reis hann
 upp frá Daudum, uppstie hann til Himna,
 situr nú til Guds Söðurs Almáttugs hæg-
 re Sandar, og þaðann mun hann koma að
 dæma Lifendur og Dauda.

Þvæd er það ?

Þvæd er :

Eg trwe að Þesus Christus sie saður Gud
 af Föðurnum getenn fyrer allar Alder ; Þjka
 saður Moður, sæddur af Mariu Meyu, að hann sie
 min Drottenn, sem mig glatadañ og fyrerdæmð-
 añ Mañ hefur afrekad, endurlepst og frelsad,
 frá öllum Syndum, Dandnum og Diosulsins
 Balde, eigé með Gulle nie Silfre, heildur með
 sinu heilaga dijmæta Bloode, og með sine sak-
 lausu Þjnu og Dauda ; So að eg sie hans eig-
 enleg Eign, lifi under hans Balde, i hans Rjke,
 honum þjóone i eiljfu Rettlæte, Meintense og
 Sæluhæatp, þjka sem hann er stælfur af Daud-
 anum uppriinn, lifir og rjker að eiljfu. Þetta
 eru vissuleg S a n n e n d e.

Þridia Grein

Af Helgunenne.

Eg trwe að Heilagann Anda, og að sie
 ein heilög, almenneleg, chrifteleg Ryrkia,
 Sam-

Samneyte Heilagra, Syrergesning Synd-
anna, Gollðsins Upprifa, og eptir þetta Liif,
eilíft Liif, **A M E N.**

Þvæð er það ?

Þvæð er :

Ea trive, að eg gete eðfe af ficalfs mĩjns eĩgeñ
Krapte eður Skĩmĩnge trvæð að ÞEsum Chri-
stum mĩñ Drotteñ, eður til hañs komest : Helld-
ur hefur heilagur Ande mĩg, fĩrer Gudspĩallañ
Kening, kallad og upplĩst med sĩnum Ałstgĩofum,
helgad mĩg og vĩðhallded í rettĩre Trv ; Lĩfka sem
hañ alla adra Chĩstna Meñ að Jorðu kallar, sa-
mañsafnar, upplĩsĩr og helgar, og í eĩne rettĩre
Trv til ÞEsum Chĩstum vardveĩter. Þ hvetto
Chĩstelegre Kyrkĩu hañ nĩadarsamlega sĩrerges-
ur mĩer og ellum Trvudum daglega allar Synd-
er : Og að eĩsta Dege mun hañ uppvækĩa mĩg og
alla Meñ af Dauda, og gefa mĩer, med ellum
Dette trvudum, í Chĩsto ÞEsu, eĩlĩft Lĩf og Sæl-
lĩpĩalp. Þetta eru vĩssuleg Sannende

Drottennleg : Bæn.

Gader vor, þu sem ert að Hinnum.

Þvæð er það ?

Þvæð er :

Gud vill hĩer med tĩl-leĩda oss eg iocka, að vĩer
trvva skulum að hañ sĩe vor rettelegur Gader, og
vĩer hañs sañarleg Børn ; So vĩer þess helldur
med fullu Trvnadar Trauste meĩgum hañ bĩdia,
so sem geod Børn bĩdia sĩñ elskulegañ Gødur.

Fyrsta Bæn.

Helgest þitt Nafn.

Hvad er þad ?

Þad er :

Guds Nafn er sámarlega i síaalfu sier heilagt, þo vier bidium ecke; Enn vier bidium i þessare Bæn, ad þad einig helgest hier med oss.

Hvernig skedur þad ?

Nær Guds Ord kænast rettelega og hreinlega, og vier epter því lifum heilaglega, so sem Guds Børnum hæfir. Þar til hialpe oss vor elskulege Fader æ Himnum! En hver sem odruvíse kænir edur lifir en Guds Ord biður, so vanhelgar Guds Nafn æ medal vor. Þar frá vardo veite oss vor elskulege himneske Fader !

Annun Bæn.

Til : Kome þitt Ríke.

Hvad er þad ?

Þad er :

Guds Ríke kemur ad soñu aan vorrar Bæns ar af síaalfu sier til ; En vier bidium i þessare Bæn, ad þad einig kome til vor.

Hvernig skedur þad ?

Nær Gud gefur oss sín heilaga Anda, so oss veiter þa Nað, ad vier trövum hans heilaga Orde, lifum heilaglega hier stundlega, enn annars Heims eilíflega.

Þridia Bæn.

Verde þiñ Vilie, so æ Jorðu sem æ Himne.

Hvad er þad ?

Þad er :

Guds

Guds goodur og nædugur. Vilie verdur æð Himnum, þó vier bidium ecke; en vier bidium i þessare Bæn, að hæn Vilie verðe hler æð medalpor.

Hvernig fædur þad?

Nær Gud Snijter og hindrar oll ill Ræð og vondan Vilia, þeirra sem því vallda, að Guds Nafn vanhælgast og hæn Ríke næier ei til vor aðfoma; Sem eru, Dofullen, Heimuren og vor holldleg Vilie; Helldi styrker hæn oss og stoduga giorer i sijnum Ordum og i Ervne, allt til vorra Æfiloka. Þetta er hæn myskunsann og good Vilie.

Stoorda Bæn.

Gef oss i Dag vort daglegt Braud.

Hvad er þad?

Þad er:

Gud gefur að seðu daglegt Braud, jafnvel vordum Moðum, þó vier bidium ecke; En vier bidium i þessare Bæn, að hæn læte oss vort daglegt Braud vidurfenna, og með Þacklære til vor medtaka.

Hvad fallast daglegt Brand?

Þad fallast allt þad, sem naufsynlegt er til þessa Lijfs Biargar; Sem er: Matur og Dryckur, Klæde og Skjæde, Hwos og Heimile, Todur og Engiar, Kvif, Genadur, Gof og Þeningar, good Eata-Persoonar, hlijden Born, dyggt Þioomustu Foolsk, trwer og froomer Yfirmen, good Almogans Stioorn, hagstæð Bedurættar, Fridur, Heilbrygde, Sidseme, Heidur, gooder Biner, trwfastar Nægrannar, og allt annað þessu slíkt.

Símta

F i n t a B æ n.

Syrergerf oss vorar Skullder, so sem vier og fyrergerfum vorum Skulldu-Nautum.

Guð er það?

Það er:

Vier bidium i þessare Bæn, að Fader vor him-
neskur vilie ei calista vorar Synder, so hañ fyrer þes-
irra Skulld, vilie eige veita oss vora Bæn (þvi vier
erum allra þeirra hluta Dmafleger, sem vier hañ
umbidium, og hofum eige það verðskulldad) helld-
ur að hañ vilie oss það allt gefa fyrer sína eigne-
ga Nað: Þvi daglega syndgum vier, og forþenum
ei aðnað en Straff; So vilium vier og einig þar i
moor fyrergerfa af Hiarta, þeim sem oss ca moote
brioota, og giora þeim gott, sem við oss misgiora.

S i o t t a B æ n.

Eige innleid þu oss i Sreistne.

Guð er það?

Það er:

Guð freistar að sönu einfes Man's, en vier bid-
ium i þessare Bæn, að hañ vilie vernda oss og
vardveita frá Andskotans, Heimfins og Holld-
fins Bielum, so vier hropium ecke fyrer þeirra
Eilreiging i Bantru, Drænting, edur adrar
stoor: Synder og Lostu, og þo vier freistunf af
öllu þessu, þa lærte hañ oss um síðer yfirvina og
Sigrenum hallda.

S i o u n d a B æ n.

Helldur frelsa oss frá Illu.

Guð er það?

Það er:

Hier

Hier biðium vier alls i einu i þessare Bæn, að Fað-
er vor himneftur, frelse oss frá öllu Illu til Lífs og
Sælar Farsældar og Heidurs; Og að fjödurstu,
þá vor Daudastund er komin, gefe hann oss goðs-
ann Afgæng, og tæke oss mystunsamlega til sín
vor þessum Eymdar-Dal, iní Himna-Ríke.

A M E N

Hvad er það ?

Það er: Að eg skal vera fullviss, að þessar vor-
ar Bæner síeu vorum himnefta Föður þaknæmes-
legar, og afhenum heyrðar; Því hann hefur síðals-
ur skipað, að vier skyldum með söddan Hætte bið-
ia, og hefur lofað, að hann vilde oss bænheyra.
A M E N! A M E N! Það er: Já, sannarlega,
það skal so vera.

Sacramentum H. Skjrnar.

Fyrsta Spurning.

Hvad er Skjrn ?

Skjrnin er ecke einsamalt Batn, heldur er hun
það Batn, sem saman er reirðt og bundet með
Guds Bodoorde, og með Guds Orde samteingt.

Hvort er það Guds Ord ?

Það vor Herra JEsus Christur sagde hiað
Matth. i 28. Cap. Sared wt um allan Heim-
en, kessid øllum Doodum, og skjred þær i
Nafne Föður, og Sonar, og Anda heilaga.

Önnur Spurning.

Hvad mælgar oss og reiter Skjrnin ?

A M N

Hun rotvegur oss og veiter Fyrergerfning Synd-
 ana, frelsar oss frá Daudanum og Döflenum,
 og gefur þeim öllum eilífa Scalubicalp, sem trúa
 því, sem Orden Guds og Fyrerheiten losa.

Hvor eru þau Guds Ord og Fyrerheit ?

Þau vor Herra JEsus Christur seger hica Mar-
 cum i 16. Cap. Hvor hafi truver, og verdur
 skjurdur, sá skal hoolpenn verda, enn hvor
 hafi ekki truver, sá skal verda fördæmdur.

Príðia Spurning.

Hvernig má Vatned orka so veglegra Gluta ?

Vatned má aldrei slíks orka, heldur veiter það
 Guds Ord (hvert ad er i og med Vatnenu) og
 Triven, hvered slíktum Guds Ordum i Vatnenu
 truver, því fyrer utan Guds Ord er Vatned ein-
 samalt Vatn, en eingun Skjirn; En þegar Guds
 Ord samlagast Vatnenu, þa er það Skjirn. Það
 er noðarfullt Líffsins Vatn, og Endurgetningar
 Laug i heilögum Anda, so sem Paul Postule seger:
 Tit. 3. Cap. Epter síne Mýskunfeme hefur Gud oss
 hoolpna gjort, fyrer þau Endurgetningar Vatns Saa,
 og Endurnijun S. Anda, hvorium hafi hefur nooglega
 rothellt yfer oss, fyrer JEsun Christum vorn Lausnara,
 so vier rettflætt fyrer hans Róid, yrdum Erfringiar ei-
 lífs Lífs epter Boneúe. Þesse Ord eru soñ og trivanleg.

Þioorda Spurning.

Hoð merker þvilíft Vatns Skjirn ?

Hun merker það, ad sá hín gamle Adam i oss,
 ad daglega ad drectiast og deyðast, fyrer Þoran og
 Yfer.

Yferboot, med øllum Syndum og vondum Gyrdum; Og síðan daglega frá þí koma og upp aptur rísta ein niðr Madur, sáed lífa skal í Rettið og Heilagleika, fyrir Guð æfínnlega.

Hvar stendur það skrifad ?

Sancte Paull segr til Róm. í 6. Capitula: Vær erum jafnader med Christo, fyrir Skírnena í Daudum, að lífa so sem Christus er uppvakinn frá Daudum, fyrir Dírd Gæðursins, so eigum vær að ganga í Endurnijungu Lífsdaga.

Sacramentum S. Altaris.

Fyrsta Spurning.

Hvad er Sacramentum Altaris ?

Sacramentum Altaris er sannarlegt Hold og Blood Drottens vors Jesu Christi, under Braude og Bjeine, af honum síalsum Jesu Christo, ínsætt oss christnum Mönnum að eta og drecta.

Hvar stendur það skrifad ?

So skrifa þeir S. Gudspjallamen, Mattheus, Marcus, Lucas, og S. Paull: Vor Zerra Jesus Christus, af þeirre Mætt, sem hann forraðen var, tók hann Brauded, gírdede Þæffer, og braut það, og gaf sínum Læresveinum, og sagde: Tæked og eted, þetta er míð Líkame, sem fyrir yður verður gefen. Gísded það í mína Minning.

Somuleides, epter Kvöldmæltíðena, tók hann Kæleiken, gírdede Þæffer, gaf þeim hann

hafi og sagde: Drekked aller hier af, þetta er Kaleikur hins Nija Testamentis i minnu Bloode, sem fyrer ydur wthellest til Syrergesningar Syndanna. So opt sem þier gífts er þetta, drekked það i minna Minning.

Þ u r S p u r n i n g.

Hvad stodar oss med foddan Hætte ad eta og drekka hier af?

Það wtvíssa mier þesse Orden sem hier standa: Syrer ydur gefst og wthellest til Syrergesningar Syndanna. Þvi ad sönu veitest oss og gefst fyrer þesse Orden i Sacramentenu, Syndanna Syrergesning, eilíft Líf og Sæluhicalp; Þvi hvar Syndanna Syrergesning er, þar er einnig Lífed og Sæluhicalpen.

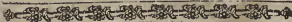
Þ r i d i a S p u r n i n g.

Hveru þá líkamleg Berging ad verða so mikla Glute? Berging Brauds og Vins, verkar það i eingan Mæta, heldur þau Orden sem hier standa: Syrer ydur gefst og wthellest, til Syrergesningar Syndanna. Hvor Ord ad eru hica líkamlegre Bergingu, so sem Hofud Sticke i þessu Sacramente. Hvor sem þessum Ordum tröer, so odlast allt það þau inehalda og uppa hlivoda, sem er Syndanna Syrergesning.

Þ i o o r d a S p u r n i n g.

Hvor nepter þessa Sacramentis mállega?

Ad fasta, og sig lífkanlega þar til að brá, er að
 sonu good ytre Sid seme; En sá er sáharlega mák-
 legur og vel stíkadur, sem Trvna hefur að þessum
 Ordum: Syrer ydur gefst og rethellest, til
 Syrergefningar Syndana. En hver sem ecke
 trvur þessum Ordum, og esar þau, sá er Omak-
 legur, þviad þetta Orded : Syrer ydur,
 trefur fullkomlegrar Trvar i Hiartanu.

Stutt Agrip

Þess Chrístelega Lærdooms,
 Ungum og Saxfóðum til frekare Skilnings.

PAR er alleina ein sáur Gud til i þremur Person-
 um, Fader, Sonur og heilagur Andei.

2. Þesse þri eina Gud hefur skapad allann Heim-
 can, so sem hann og einnig heldur honum enn nu við
 Magt, og stírer honum.

3. Englarner voru aller af Gude skapader gooder og
 heilager, en nocker fellu fyrir sína Öhljðne frá Gude,
 þeir ed fallast Diöflar.

4. Madurenn var og einnig skapadur af Gude an-
 Syndar, eyter Guds Miud, til að þjóona honum.

5. Þesse Guds Miud var innesaleu i nauðvænlegre
 Samlíkingu við Gud, edur i sonum Viðsdoome, Retti-
 late og Heilagleika.

6. I þessu Sallenssens Stande var Madurenn far-
 sáll, af þri hann lifde i Samciningu með Gude, sem
 er sá hæste Goode.

7. En vorer fyrstu Foreldrar, Adam og Eva, letu Diöf-
 ulen svíklia sig, til að smást inþortes i Hiartanu frá

Gude, og svtvortes, til að eta af þítt forboðna Trés Averte.

8. Þess vegna tókstu þau Guds Mínd, í Stöðunni fyrir hvort að kom Döfulsens Mínd, eður Líking við þennann Guds Dvín. Stílaingurná vórd formyrkvadur, Vilíen frásnveinn, og dandur til hín's gooda, enn þneigdur og ferdugur til alls ílls.

9. Þar með tókstu þau og einnig þeirra sölufulla Samfélagskap með Gude, fíllu under Guds Reide, og urðu sél tíjmannleg's, andleg's og eilífs Danda.

10. Nu með því Adam og Eva voru sá Stofa, af hvortínn allar Máneskíur hafa sín Uppruna, þá hafa þessir fyrstu Foreldrar geted Børn epter síne Mínd, og ásamt með þeirre mánelegu Ráttur, innrætt Syndena og Dandann í alla sína Epterkomendur.

11. Þess vegna vantar alla Men, af Rátturruðe til Guds Mínd, þá meðskapada Bísdom og Heilagleika; En í þennar Stöð sæðast þeir með Uppruna Syndene, andlega blinder, Oheilager og mótvílingur.

12. Ut af þessare meðfæddu Uppruna Svad, síðota allar gíraðlegar Synder, í Hugrenningum, Gyrdum, Orðum og Verkum.

13. Sökum þessa eru allar Máneskíur í þessu vesæla Syndarennar Stönde, af Rátturruðe til, under Guds Reide, sclar tíjmannleg's, andleg's og eilífs Straffs.

14. Frá soddann eilífre Svind, gat eingu sköpuð Skapna fríðad of's.

15. En Gud, sem í frá eilífsu sá þessa Mánskynsens allra stærstu Meyd og Hörmung, þesur af Oförþíentum Ríðleika hræstí til íúelegar Medanmunnar, og alíftad að senda öllum Mönnum sína eingetna Son, sá ed väre þeirra Endurlausnare.

16. Þesse Endurlausnarenn, sem heiter J E S U S Christur, var Veröldþene losadur strax epter Syndafall, ed, og hán's bitre og blooduge Dande, var í því gamla Testamenteinn teiknadur og fyrermíndadur, með Forruferingum

Keringum margra Pusund Dijkstra.

17. Þessens i Tímanis Uppfyllingu, var Þesse Guds-
eilífsur Sonur, fyrir heilags Anda Yferflyggingu, get-
eun um Syndar, og fæddur i Heimenn af sinne Wood-
ur, hinne heilagu Jómsfrú María.

18. Þesse vor bleffade Endarlausnare, þesur Þvi
tvær Ratturur i einne Personu, guddoomlega og mañ-
doomlega, so hann er bæde Gud og Maður.

19. Epter sinu Embætte er hann þu eikoste Medal-
gangare mille Guds og Manna, vor adse Þenematur,
Spamatur og Konungur, i tvöfeldu Stænde, Ridur-
læggingareunar og Upphafningarennar.

20. Med sinnum heilaga Rífnade og fullkomeñe Slíð-
ne, þesur hann i vorn Stæd Lögmaled uppfyllt, med sinne
bitru Þínnu, þesur hann tvöslædd Estræffed fyrir oss, og
funded til Lögmalesens Rólmur. bæde at Saul og Þíð-
ama, einnig tíimánlegs og eilífs Danda, vegna vorra
Synda, sem honum voru i Guds Doome tilteiknadar.

21. Med þessare sinne Slíðne og Þínnu, þesur hann
stílt til Fridar Guds Rættæte, forlíkæd oss við Gud,
afrekað oss Frelse frá Syndene og allu Þíllu, samt Rætt
til Samveiningar við Gud, og alla Saulhælp sem þar
astemur, og þannig alldeiles fullkonnad þad svoora End-
arlausnarennar Werk.

22. I Græfene var ÞEsus eige leingur epter sinn
Danda enn til þess at Þridia Dege, þat Raderenn upp-
vakte hann, og hann stílsur med svoorum Signrviðing-
ar krapte yfer sinnum og vorum Obivum, uppreis frá
Daudum. anglijsande ad hann þesde betalað fyrir oss
Syndarennar Gjald, allt til síðarsta Þenings.

23. Epter Upprisuna er Þristur uppsíigæñ til Him-
ens, og þesur sett sig þíat Guds hægre Þente, þvar hann
bíður fyrir oss, og sendur oss þíu heilaga Anda, þad
hann tvövegada Saulhælp kome oss til gooda.

24. Heilagur Ande kallar alla Menñ alvarlega til

Þessarar Sálubialpar, og verkar fróptinglega fyrir
Ráðar Medalen, (það er) Orðed og þau tvö Sacra-
menta, synir og einig vissann Hætt og Mæta, hvornig
Menn kunna að sðlast þá afrekudu Sálubialp.

25. Þessi Hættur kallast Sálubialpareðar Mæte,
og er innefalenn í sanure Umvendan til Guds.

26. Umvendunarennar Partar eru Tveir, Hugar
Agred og Erven.

27. Hugur og Tvege eru, að þessia riettelega af Þog-
mæleu sína nátturlegu Spilling, og gioranlegar Syn-
der, finna sárlega til þeirra, og hata þær alvarlega

28. Af söddann Tilfinningu finnar eigenn Eyndar,
fráskemur fyrir Evangelium, Ervarennar Epterslang-
an til Guds Ráðar í Christo.

29. Þessi Erv frámbíjdur sig sínum Lansnara, og
umfæðmar með stoorre Epterslangan háns diarmætn For-
þienustu og Verðskuldan, sem sijn einasta Sálubialpar
Grundvöll.

30. Semu Ervar rietta Edle og Eigiúlegleike er, að
hann strax augliffir sig verlande í Ríarleikannum til Guds
og Raungans, sem og einig í daglegre Hiartans Hreinsan.

31. Hver sem þá eðle moostendur heilags Mada
Ráð, heldur lætur sig leida til þessa sálubialplega Mæ-
ta, hann uppvaknar af sínnu andlega Danda, endursæð-
est til þess Lifnadar, sem er nigr, sðlast aptur þá topndu
Guds Mínd, nigt Lioos í Skilningeum, nija Gyrd
og Kræpt í Vilianum, nigt umbreytt Síne og Hiarta-
lag. Hann rettlatest, það er, íklædest Christi Rettelæte,
fríast frá Sekt og Straffe Syndarennar með því
Herradæme Syndareðar er þá einnig burttefed.

32. Hann samcinast með Ervne at nij við Gud, og
sðlast hlutitipte í sllum þeim Dmetanlegu Ráðar Gaf-
um, sem Christur hefur tvövegad.

33. Nu er hann ordenn sannarlegt og sálubialplegt
Guds Barn, og hefur lifande Bon um Hinnaríðes ei-
lijfa

Lijfa Kræifd.

34. Nu fær hann guddoomlegt Líofs og Kræft, bæði til að yfervinna það illa (so hann syndge eðle framfar af allsettu Ræðe moote Samvitkunne) og til að eptersýlgja því gooda af öllu Hiarta, so hann leitir nu yðnglega Guds Ríjles og hans Rættlætes, og framgengur að Jorðunne með hinnefsta Síne, og so sem fyrir Guds Auglite.

35. Nu hefur hann sanna Huggun í öllum Mootagange, sökum þess, að Guds Ríjle, sem er Rættlæte, Friður og Fagnuður í heilögum Anda, býr í hans Hiarta, jafnvel þótt það oft og tíðum sé huleð under Veitileika og Sturlan.

36. Enn vilje hann eðle tapa soddan sínn sálubíalslegu Ráðar Stænde, þá hlítur hann fyrir Tröna að blífa í Christo, og láta sér stjórna af hans Anda.

37. Hann hlítur með iðlegre Bæn og Hiartans Mörugene, kostgæfelega að bræla þau Mæðel, með hverjum hans Trö kan að haldast við Mægt og styrkist, sem er Guds heilaga Ord og Sacrament.

38. Hann verður þá rett að vaka, stríða og bíðja móte Döflemum, Heimnum og Synðe, hverrar Eptersélfar loda en nu við hann, en skulu wðreinsast æ meir og meir, með daglegre Endurníjan, og þá að móte Guds Mínd meir og meir í honnum uppreisast, so hann láte anglíofslega síu í sínn Líjferne, að hann sem endursædt Guds Barn, er nauðildur þessum sínum hinnefsta Föður, elste allt það er hann elskar, en hate allt það sem hann hatar, og allt það sem Verölden er full af, nefnelega, Ríjfa Augnauna, Gyrd Holdsens, og drambsanit Líjferne.

39. Hann hlítur daglega að afnefta síu síu fæ, og vera Krossenn þoleumoodlega eptir sínum Frelsara að þeim þraunja Wege.

40. Hvor sem blífur stöðugur að þessum Wege, alla sína Lífs Líjd, honnum er Döndenn um síder Abate og fullfömed Frelse.

41. Því hafi mun ær effa Dege uppriisa, eðe til
Fordæmingar heildur til eilífs veasamlegs Lífis, og
einnar Duppleysaulegrar Samveiningar með Guði.

42. En hver sem eðe vill epter þessare Hiaspræðesins
Ríðurstípan meðtaka og brúka Guðs Ráð, hafi er í
sínu synduga Málturmunar Stande, verður að skilna frá
Guði, og hlístur að vænta Hlutfíftes með Döflunum
og hális Arum í eilífri Þyrerdæmingu.

St s f i j r i n g

C A T E C H I S M I.

SÞEKK þið þetta Barn, villtu eige giarnast verða far-
sæll hjer í Heime, og nióta síðann eilíftrar Sæ-
lu af Himnum ?

Vissulega, ef eg að eins gæte orðed þad.
Villtu þá ganga þann Veg, sem leider til
þessa Takmarks ?

Jaa, ef eg gæte funded hann.

Erver þu að þar se ein Guð til ?

Jaa, því Heimurinn hefur eige getað skapad sig
frá sér, heldur hlístur til hans að hafa vered. nock-
ur Dæðsok, sem er elldre og ædre en aller Hluter;
Da það er svo eilífa Þera, sem kallað Guð.

Erver þu að Guð raðe fyrer eilífri Sæluhlasp ?

Vissulega, því hann er vfir öllum Hlurum.

Erver þu að Guð vñe þier eilíftrar Sæluhlasp ?

A' vissu, því hann er einn goðdur Guð.

Mun Guð vilia vísa þier Veg til eilífs

rað

rar Sálubiaalspar ?

Ud sonnu, þad kann eige ad bregðast.

Med hveriu vissar Gud þier og miet þennað Veg ?

Med sínu heilaga Orde.

Hofum vier þa þetta Guds Ord vor a medal ?

Jaa, i heilagre Ritningu, sem kallast Biblia.

Hefur þeimureu atíð haft Guds Ord ?

Jaa, þvi aður en Moyses var a Dogum hofu du Men Guds Ord fyrir gudlegar Dpeuþersaner og muulega Underviisan þeirra gomlu Forsfedra, fra Kyne til Kyns; En i Etur var þad eige fært, fyrir en Moyses byriade þad ad giora.

Hvor hefur skrifad Bibliuna ?

Þeir heilögu Spæmenn, Gudspiallamenn og Postular.

Enn voru þesser eige Menn ?

Blist voru þeir Menn.

Hvornenn eru þa þeirra Ord Guds Ord ?

Þvi Ande Guds blies þeim i Bríðst, allt, hvad, og med hvorum Ordum þeir skoldu þad skrifa.

2. Tim. 3. 15. 16. 17 Med þvi þier er kúung heilög Ritning allt i frá Barudoome, þa kafi þu ad underviisa þier til Sálubiaalspar, fyrir Ervna a Jesum Christum. Þviad all Ritning af Gude inæfen, er nyttsamleg til Lardooms, til Uuwendunar, til Betrunar, til Leidrettingar i Rettlætenu, so ad Guds Madur sie algior, og til alls goods Verks hæfelegur.

2. Pet. 1. 21. Þar hefur eige en nu nokkur Spædoomur epter Moysesens Willa framsluttur vered, heldur af heilögum Anda tilkynoder, hafa þeir heilögu Guds Men ta'ad. Siau Matth. 10. 19 1. Cor. 2. 13.

[Hvor af kafi Madur ad vita, ad þesse þu sama Ritning

ting sem vier höfum, þe þad sanna Guds Ord?

Uf imislegum Hlutum, so sem af Gyðinga, Tyrkia og annara eldstu Þjóða Samfiningu, þvi þeir vitna til þess sama Ords: Einnig af Samhliodan Skrifaranna, Uppfylling Spæddomanna, Stadsefning marghættadra Kraptar Berka, og ad siðurstu, af þeim öfluga Framgænge, sem þetta Ord hefur haft, fyrir utan Krögan og mállega Magt, og þad midt i þeim bloodugustu Össoknum, i hvorum so margar Þufunder Þjallarvotta, hafa innfiglad þennan Samleika med þeirra Bloode.

Hvad skal þu giera, sem en un eige tröer þvi ad Ritningen. þe Guds Ord?

Han skal leitast vid ad hliðnast Ordenu, og gefa þess Berkan Röm i síjan Hiarta, þau mun han verda þess fljótt var, ad þad hefur eina yfernætturlega og rétt guðsdomlega Dæd, Krapt, Liif og Anda i sier, til ad upplýsa, samsæra, hugga, uppfæra og ævija Samroikuna.

Joh. 7. 17. Ef þu er trúður sem giera vill hafa Vili, han reyne hvort þesse Lærdómur er af Gude, eða hvort eg tala af mannum miet. Sjar Ps. 50. 23.

Eigum vier þau vafalaust ad medtaka þ. Ritning, fyrir eina rietta, vissa og fullkomna Reglu og Mæleþrud vortar Tröar og Framferdis?

Þissalega. Luc. 16. 29. Þeir hafa Moysen og Spæmæna, heyre þeir þeim. Joh. 10. 31.

Meiga Men þat esse grundvalla sína Tröu, og haga þann Framferde cyter þe in Openbernum, sem gibrast fyrir utan þau Medol, sem Gud hefur tilfett, eða ad Dröum,

mann, eigið Skinsendur Þootta, aðara Mána Mindaugleika og Epterdæmum, gómlum Meiningum, Máltafium, Samkomulage og Sidrana, edur nokku þvilifu?

Nei, eingin son Erro nie Hljóðne verdur að slíku grundvöllud, heldur Híatru, Gudseyse og uppfunden Dýrdkun af eiginu Þootta, sem Gude er þvert að móote.

Gal. 1. 8. En þó að einig vier, edur Engell af Himne, predikaðe yður Evangelium sdrúðis en vier höfum predikað yður, sá sje höfvaður.

Matth. 15. 9. Ad Onytu Þioöpa þeir miet, Á meðan þeir kenna þær Keningar, sem eðle eru aðað ena Þodord Mána.

Hefur Guds Ord en nu fleire sérdeiles Eigeñlegleika fráð yfer Mannanna Ord?

Jaa, næst þess guddgómlega Öbrvadañlegleika, Krapte og Fullkómlegleika (sem aður er synt) hefur það eina sérdeiles Þyrtu i sér, til að upplýsa oss, af Mátturunne blindar Manneskjur.

Ps. 119. 15. Þitt Ord er Lampe Foota minna, og Lioos að minnum Vegum.

Er þó eðle Biblian myrk og vandríken fyrir Einfalda og Farsvoda?

Jóllu þvi sem Mónum er naudsýnlegt að vita sér til Sálubíalpar, er hun noog skír, fyrir alla þá sem hafa hang um Hónd ríettelega, hvort þeir eru Leikmenn, Olærder, edur lærder.

2. Tim. 3. 15. [16.] 17.

Hvernig hefur Maður Guds Ord rettelega um Hónd?

Þegar Maður andvarpar fyrst til Guds, um hans H. Anda Upplýsing. Þar næst les Guds Ord með góðre Gaumgæfne, og þenker epter

þvi alvarlega, með frósum Afsetninge að lifa eftir Ordnu, og hlýðnast þvi í sínum Verkum og Framferðe; Þegar Maður leitar eftir að sedja Hwngur Sælar sínar, en eige sína holdlega Forvitne þar með; Og að sjúdurstu, þa Maður rængfærir eige Ordanna Meining, eftir sínum eiginu Gyrendum, heldur leitar þar í einlæglega eftir þeim Samleika sem þienar til Gudhræðslu, og ransafar þar eftir sitt eigned Hiarta.

Joh. 5. 39. 40. Cap. 7. 17.

Getur Maður af síne eintoomre Skinseme skiled og wtlagt Ritninguna sier til salubialplegrar Þeckingar?

Nei, þvi vor Skinseme er af Syndene fordiorfud.

1. Cor. 2. 14. Naturlægur Maður skiniar eckert af Guds Mada, þvi það er honum Heimsta, og hann fær það eige þekkt, þvi það hlýtur andlega að dæmast. Eph. 1. 17.

Af hvernium af Ritningen að lesast?

Af öllum Mönnum; Og þar fyrir ei alleina af þeim sem kenna, heldur og so af Tilhyrendunum; Ecke einasta hafa aller Þenfi og Rett til þess að lesa Ritninguna, heldur er það öllum boded, sem ein Skýl da. Já, það er í skalfu sier ein Guds Belgjörningur, sem hver ein Christen Maður æ að færa sier með Þacklæte og Fögnude kostgæfalega í Mýt, sier til tíjmannlegrar og eilíftrar Bæfardar.

Post. B. B. 17. 11. og 2. Tim. 3. 15. Joh. 5. 39. 40.

Hvernann sundur-skiptest heilög Ritning?

3 Samla Testamented, sem Spæmænner hafa fyrir Christi synelegrar Hiervistar Daga af Hebreisku ritad, og það Nya Testamented, sem af Gudspiallamönnum og Postulum er í Grísku Mále
 Frisad

Fríðad eftir Christi sonelegrar Hiervistar Daga, og hvert-tveggja hýðan vótlaðt að vorra Landa Tröngu mátt, öllum Mönnum til Góðunar og goodra Móta.

Uppþel mætt Bækur Gamla Testamentis? Nafn og Tala þeirra, sem Menn eru vanir í Predikun og Lesstre að vitna til, eru í rettre Ród sem eftir erfsölger: Finn Mosis Bækur, Josua Book, Doo maraana Book, Ruths Book, tvær Samuelis Bækur, tvær Kongaana Bækur, og tvær Chroni cu Bækur, ein Esra, ein Nehemia, ein Esters, og ein Jobs Book, 150. Psalmar, flestar ordter af David Konunge, þrjár Bækur Salomonis, kalladar Orðskvidur, Predikare, Sof-Rvæde; Sparmenn þeir stærre floorer, nefnelega: Esaias, Jeremias, Ezechiel og Daniel; Sparmenn þeir smærre tooll, sem eru: Hoseas, Joel, Amos, Obadiah, Jonas, Micheas, Nahum, Habacuk, Zephonias, Haageus, Zacharias, Malachias.

Mætt synest sem hær vante noðtrar af þeim, sem eg fin þó í minne Bibliu, so sem eru Tobia og Judiths Book, Spelennar Book, Syrachs Book, Baruchs Book, þær stuttu Historiur um Susannu og Drefan i Babylon, Macabæorum Bækur og Manassis Bæn?

Þessar sudurstu, eru eiga sem hinar aðrar Canon sku edur reglulegu Bækur af Guds Anda mblarinar; Heldur nefnast þær, til Adgreiningar fra hinum, Apocryphiskar edur huldar Bækur, því þær eru ei sama Gnydes og Mindr gleika, jafnvel þóott þær hafa inne að halda noðtrar goodar Lærdooms Greiner.

Hvora

Hvorlær eru Bækur þess Nýja Testaments ?

Þeir Fjórir Gudsþjallamen, Matthæus, Marcus, Lucas og Jóhannes, Postulanna Gæðinga Bók, og þeirra Þýttlar, edur Sendebref, nefnelega : St. Póls, Einn til Rómverja, Tveir til þeirra í Corinþo Bora, Einn til Galatas, Einn til Ephesíus, Einn til Philippenses, Einn til Colossenses, Tveir til þeirra í Thessalonica, Tveir til Timotheum, Einn til Titum, Einn til Philemonem, Einn til Ebræus : so og líka Sís almeðneleger Þýttlar hína Postulanna, nefnelega : Einn St. Jacobs, Tveir St. Peturs, Þrír St. Jóhannis, Einn St. Judæ, og lofsens er hin síðarsta Bók Biblíunnar Ópenbetaner Jóhannis. Allar þessar eru fyrir utan nokkurskonar Medol inblaðnar af H. Arda.

Hver er Liarne og Yncheld allra Biblíunnar Bókna ?

Það er sá vigtuge Samleið : Ad JEsus er Christur, Regurenn, Líffed og Samleikurenn, til Sálubicalpar öllum tröudum Söllum.

Joh. 20. 13. Einn þessi (Teikn) eru þvi skrifud, ad þi tröed, þad JEsus sje Christur Sonur Guds, og ad þi skulud hafa Líffed, sem tröed, í háns Nafne.

Hver Mismunur er at Lærdómennum í þvi Gamla og Nýja Testamente ?

Í Gamla Testamentenu vitnuðu Spæðmennir med Spæðdómunum og Fyrermindunum um Christum, sem koma skýlde; En í þvi Nýja Testamentenu vitna Gudsþjallamennir og Postulsarnir med líðsum og skilmerkilegum Orðum um hann, þá þegar í Heimenn komenn.

Hu þar Biblian er stóor Boof, hvernig geta þú þeir
Ungu og Einföldu funded þessa Ritningarennar Kiarna ?

Þessu kunná i forstu að hicalpa sner við skaluga
Doct. Lutheri Catechismum.

Hvad er Catechismus ?

Hann er ein listel Biblia, eða stutt Agrip af Guds
Orde, um þad, hvad vier eigum að trúa og gjöra,
i Spurningum og Andsvorum framsett.

Hvad hefur Lutherus sett fyrir framann hvorn Part
Catechismi til uppbyggelegrar Minningar ?

Þessu Ord: Hvernig snerhver Hross: Fader
að einfaldlega að uppræða sitt Heima: Folk.

Er þad þú Skulda allra Hross: Fedra ?

Já vissulega. I Símtu Bookar Mosis
6. Cap. 6. 7. sezer Gud :

Þessu Ord, sem eg bjúð þér i Dag, skaltu leggja
uppá þiartad. Og þú skalt brýna þau allt jafnt
sytt Bænum þínum, og ræða um þau, nær ed þú
situr i þínu Hross, og nær ed þú geingur um fatenn
Bæ, nær ed þú leggur þig niður, edur stendur upp.

Ern mæger Hofud: Partar Catechismi ?

Sím, af hverjum sá Sýrste hljóðar um Guds
Tíu Laga Boddord, Afhar um Truarennar
Hofudgreiner, Þridie um Drottesilega Bæn,
Stóorde um Sacramentum Skjarnarennar,
Sínte um Sacramentum Altarens; Þar
epter fylget Hross: Tablan, sem ineheldur hvors
Mans Skuldu, epter hans Stande, og sínt þu
hler innsærd i stóorda og storta Boddord e.

Verdur þetta ekle i færre Ordum inehundet ?

Að vissu, þvi allt þad sem Græden inehalda, hljóð:

er aðnadhvert til Lögmaalsenu edur Evangelis.

Hvad er Lögmaled ?

Lögmaled er sá Lærdoomur, i hverium Gud
sijner ofs sitt Rettlæte, kænir ofs, hvillikun ofs
byriar ad vera, hvad vier eigum ad giora, og
Dgnar ofs, ef vier loatum þad Dgiort, edur gior-
um þar þvert aa moote.

Hvad er Evangelium ?

Evangelium er sá Lærdoomur, i hverium Gud
sijner ofs sjna Næd og Myssunseme i Christo, og
tilbiður ofs hana, kænir ofs, hvad vier eigum ad
træa, og heiter þeim Næd, er hlijdnast honum
i Erwinne.

Hvad merker eigēulega þetta framande Ord Evangelium?

(Þad merker) glederagann Þodskap.

Hvar er hōndlad i Grædunum um Evangelium ?

I Fioorum þeim sijdare Hofud : Þortum.

Hvar er hōndlad i Grædunum um Lögmaled ?

I Fyrsta Partenum.

*****

Fyrste Parturen.

[Svernig ein Sws : Sader og Sws : Mooder aa ad
underviisa einfaldlega sjnu Heimiles : Foolke.]

Um L o g m a l e d.

Hvad margfaldr Lögmaled wtgaf Gud i Gam-
la Testamentenu ?

Preñslags, sem var fyrst Ceremoniu edur Ryr-
ku : Lögmaled, aðnadh þad veralldlega Dooma og
Balldstioornar Lögmaled, þridia Sida : Lögmaled,
ed,

ed, edur þad almennalega Lögmaal, um Ríðrleik-
ann og Framferde Lífnaðarans.

Heldst Ceremoniu edur Kyrtiu : Síða Lögmaled
enn nu við ?

Nei, þess Ceremoniur og Fornfæringar, voru
eige nema Evangelískar Þyrermundaner uppá
Christum, sem hefur afmáð þær með síne Þing-
aðkomu. Col. 2. 16. 17. Ebr. 10. 1.

Heldst Valdslíðornar Lögmaal Gyðinga en nu við ?

Nei, þad var eins og Ceremoniu Lögmaled,
gefed Gyðingum alleina um vísan Tíma ; En
nu er sérhverium Christnum Manne víssad til
þeirra Laga, sem brófast í Landinu, og hanns
leiged Þfervalld wtgefur. Rom. 13. 1.

Blíffur þa Síða Lögmaled, edur þad almennalega Ríðr-
leikans Lögmaal ei heldur leingur við Magt ?

Vissulega, því þad Lögmaal er bngdt á Mætt-
uru Guds, sem rettlat er og heilög ; Og þar fyrir
er í því innesalei Guds Drastanlegur og stadfast-
ur Vilie um alla Menn á öllum Tíðum, sem er
Elfskan til Guds, síalsk síns og Mæringans.

Þvernig hefur Gud opnberad þetta sitt Lögmaal
og Drastalegann Vilia ?

Han hefur í Skopunene innskrifad þad í allra
Mána Þíortu, og því kallast þad Mætturu Lög-
maal. Rom. 2. 15.

Hefur Gud þa ei með öðru Mætti opnberad sitt Lögmaal ?

Jw, han hefur og so wtgefed þad sínelega, og
skrifad utann á Tvær Stein-Þoblar.

Hvar gaf Gud wt Lögmaled ?

A Þíallenu Sinai, með Reidarþrumum og
Eldingum.

Eldingum, til Merkes um hans breiðande Band-
læte við þá sem þad yferröda.

Kunnun vier verda saluhoolpner fyrir þetta Lögmail ?

Nei, því síðan Syndafalled, getur þad eing-
enn fullkomlega halded.

Rom. 8. 3. Hvad Lögmailenn varðm ogulegt (med því
þad veikistisfyrir Holdid) þad giordi Gud og sendi sín Son.

Gisrer þa Lögmaled oss ekkert Gagn ?

Ad vissu giorer þad oss stoor : miked Gagn.

2. Tim. 1. 8. Vier vitum þad Lögmaled er gott,
ef nokur tíðskar þad riettelega (þad er, so sem því
hæfer ad brækast.)

Hvor er svo rietta Lögmaalsens Rottsemd ?

1.) Sankærer þad þa Zdrumarlausu um Synd-
er þeirra, og Guds Reide i ægan Syndenne.

Rom. 3. 20. Fyrer Lögmaled kemur Vidurkienn-
ing Syndarennar.

2.) Þreynger þad og refur epter þeim Zdrande,
ad flya til Christum, og leita Trausts hica honum.

Gal. 3. 24. Lögmaled er vor Typtunar Mad-
ur til Christum.

3.) Undervissar þad þeim Tröudu, hvad þeir
skulu giora og læta Ogjorðt.

Orðskv. B. 6. 23. Bodorðed er Skridlioo, og
Lögmaled er eitt Lioo, og Hirting Typtunarennar
er Lijsens Vegur.

Ern þa þeir Tröudu Lögmaalenn underorpner ?

Nei; Ekke Lögmaalsens Krogan og Bolvan,
þvi þar fræa hefur Christur þa endurleyst.

Rom. 6. 14. Þier ernd eige under Lögmaalenn,
heldur under Ræðenne.

1. Tim. 1. 9. Vitande þad, ad hinum Rættlæta er
ekfert

Ekert Lögmaðl sett.

Er þa einn trivadar kristenn Maður ekki skyldugur
ad lifa eftir Lögmaðlenn?

Jw, vissulega.

Róm. 3. 21. Gistum vier þa Lögmaðled ad einn
styrir Trivna? Gærru sic því, heldur uppreisum vier
Lögmaðled.

Hvernig aa eg þa ad stilla þetta?

Adgætt þetta tveitt: Hierhver rett-trivadar krist-
enn Maður er frj frá Lögmaðlsens Boloan og
Kvogan, en ei frá þess Glijdne, það er, hann gior-
er það ad sölu sinn Lögmaðledwtheimter, en þo ei
vegna Þvöjngunar Lögmaðlsens og Ötta styrir þess
Boloan, heldur sökum þess, ad Rætleike Christi
kniyr hann þar til; Og þa hann af Bæstleika mus-
garer: sin Dviliande, hæfer Lögmaðlsens Boloan
hann öldunges ekki, því hann er i Christo. Róm. 8. 1.

Er Lögmaðled þa anægt med þre Werken?

Nei, Lögmaðled er andlegt, og wtheimter þri
clauum Mannen, med Viskama, Scalu, Sinne,
Eilhneigingum, og öllum Kroftum.

Róm. 7. 14. Þvi vier vitum það, ad Lögmaðled er
andlegt, en eg en holdlegur, under Syndena seldur.

Hvernig sundurskiptest Guds Lögmaðl?

J Tvær Toblar, af hverjum sw fyrre ineheldur
Þriw, en hin seinne Sio Bodord eda Skipaner.

Hvert er Lögmaðlsens styttsia Innehald?

Ekert anad enn Rætleikurenn til Guds, vor
sicalfra og Naungans; Þvi eg giore Dgiarna aa
moote þenn sinn eg elsta.

Róm. 13. 10. Þvi er unelstan Lögmaðlsens Uppfylling.

1. Tim. 1. 15. Guíða Þodordsens er Klærleikurenn af hreinu Gíarta, og af goodre Samvitstu, og af D-meingadre Trw. 1. Cor. 13. 1. 2. 3.

Um Fyrre Þodorda Töbluna.

Þvad er Innchald Fyrre Þodorda Töblunnar ?

Klærleikurenn til Guds, sem kennei mieri alla mija Sköldu við hann.

Luc. 10. 27. Elska þalt þu Þrottenn Gud þín, af öllu Gíarta, og af allre Önd, og af öllum Máttu, og af öllu Sugstöru.

Uti af Fyrsta Þodordenu.

Ad hvörnu æi eg ad gefa Gíatur í þessu og öðrum Guds Þodordnum ?

Ad Evén, sem er: Ad þvi Þonda, sem er þannad, og þvi Gooda, sem þar í moott er íþipad. Þvad er þad Þonda sem í þessu Þodorde er þannad ?

Ad fremia Afgudadijrdkan.

Þvad er Afgud ?

Allt þad sem Madur dijrdkar, Öttast, elskar og treyfter æi, í Stad þess einasta sanna Guds.

Hvornig verður þesse Afgudadijrdkan framen ?

Anaðhvort so mited bere æi þvi, edur listet bere æi.

Hver er þw Afgudadijrdkan, sem mited ber æi ?

Þegar Madur tilbidur Soot, Tungl, Stjörnur, Engla, edur heilaga Menn frænilidna, þvert í moote Guds Orde.

Es. 42. 8. Eg er Þrottenn, þad er mitt Mafa, og mija Dijrd vil eg eingum öðrum gefa, nie mitt Lof Afgudunum.

En ma Madur ede tilbidia þann sanna Gud í einu Þijlæte, og meina til siulfs þann

Mai

Nei, Gud er ein Ande, og hoerier hann tilbidia, þeir
skulu tilbidia hann í Anda og Sálleika. Joh. 4. 24.

Nei Madur eðfe bidia Englana, eður helga dau-
da Men, ad bidia fyrir þer til Guds ?

Nei, þei Gud vill allanna takeden verda.

Ö Rottenn Gad þinn skalt þu tilbidia, og honum
einum þiogna. Matth. 4. 10.

Þar ad out er það og io til forgefins, þviad
Abraham veit eðfe af oss, og Israel hann þeker oss
rige. Ef. 64. 10

Hvernig er framen Afgudadijrdkan so listet þer aa ?

Þegar Elfa, Otte, eður Transf Martians sinist
fræ þeim lifanda Gæde, og adhollest frammar adra
Plate ein Gud, eður eins miket sem Gud.

Þvad margslags eru leynleger Afgander til, sem
fanna þela vorum Hjortum fræ Gæde,

Ad soddan Afgudum kulum vier ad giora, ariade
hoert oss siakka, eður adra Men, eður adrar skap-
adar Skapnur, ellegar mvoortes Guds Djirdkan,
eður og Diosuleim.

Hvernig giorer Madur siakkaann sig ad Afgud ?

Þegar hann þefur ofuukla Elku aa siakkaum þer, leit-
ar einfis utan þess sem hann er, og stundar mest eft-
er sine eigen Begfemd, eigen Bilia, eigen Gagne,
ogeigen Esterlæte, hvers vegna hann hyrder hverke
um Gud nie Mawungann, og skedur þetta sierdeiles

1.) Med eigenn Groosan.

Þvad þefur þu, það þu hafer rige medtefed ? Can
þer þu þefur það medtefed, þvad hroosar þu þier
þa, sem þa það rige þesde medtefed. 1. Cor. 4. 7.

2.) Med Siersine eður Siakkafræde.

Öhljðne er Galdræ, Glæpur; og að vera Þverbrögð
einn er Afsundadýrdkan. 1. Sam. 15. 23.

3. Med eigenn Hólds-Löft og Öyndum.

Margr ganga sem Ömer Kræfens Christus; herra
Öfilof er Öyrerdæmningen, herra Önd Mægen er.
Philipp. 3. 18. 19.

Er þa öll siðalsi Elsta Afsundadýrdkan ?

Nei, eige utanfyr sem er Östíkanleg og mæta-
laus, hver ed mætur sig meir en Öud, og vill eige
giorast honum af Hiarta undergefen, og kannast
við að Mænnestian siðalsi er eckert, ein siðalsur
Öud sem æðste Öoode.

Hvernig kan Madur að giora aðra Mæn að sinnum Afsund?

Þegar Madur af Öhæfilegre Öræðslu fyrer þeim,
edur Elsku og Trauste til þeirra, aðaðhöert vandræ-
fer það Öoode, edur giorer það Öonda.

Jer. 17. 5. Öölvadur er sá Madur sem hefur sitt
Traust á Mænnemum, og setur Öölded fyrer sín Örm,
og i burtoviskur sear Ööttne með sinn Hiarta.

Hvernig kann Madur að giora aðrar Ökper-
ur að sinnum Afsundum ?

Þegar Madur hefur so mikil Önde af þeim, að til
þeirra dregst svo Hiartans æðsta Ölede, Öuggun
og Traust, sem Madur ökslde á Öud setia; Övad
særdeiles er að sið á þeim Ögiörnu, sem under
eins villia þiðona Öude og Mæmon, og kallast því
Ökurdgoda Öijrdkarar.

Eph. 5. 5. Övi það öklud þier vita, það engen Öristu-
liffes Madur, edur Öhreim, edur Ögiarn, hver að er Ökurd-
goda Öijrðlar, hefur Örstofu i Öíste Öristi og Önds.
1. Tim. 6. 17. Öískum þessara Öeraldar öiood þa, það
þeir sien eige mikellæter, og legge einga Öon uppá
þenna

Þetta fallvalla Ríksdógm, heldur uppa lifanda Gud
 Hveruig lann Madur ad fremja Afgudadijrfan
 med wtvortis Guds Pioonuflugjorð ?

Þegar Madur midt i sínu Þdrunarlepse, setur
 fauisslegt Traust uppa Korfu-ferder, Allarís
 Gaungur, Skriftamaal, Olmusur, Þonagjorðs-
 er, Saunga, Vestra, og þesshoattar Berf, sem
 good eru hica þeint einum sem eru Þdrande, enn
 hica Hrafnurum eru þau einkis verd.

Jerem. 7. 4. 5. Treysted eðe uppa Liigena, þa þeir
 segia; Hier er Mustere ÞKottens, hier er Mustere
 ÞKottens, hier er Mustere ÞKottens, heldur þa
 bated ydvarn Lifnad og Athæse.

Es. 1. 15. Þo ad þier wtbreidd ydar Gendur,
 þa byrge og þo minna Augu fyrer ydur, þviad ydar
 Gendur eru fullar af Bloode.

Er þar nokk sem þesur Snert af Afgudadijrd-
 fan i þorre openberre Guds Pioonuflugjorð ?
 Eckert, sem i sicalfu sier nica so kallast; En med
 Misbrykanene kuma allar Skepnur ad giorast
 ad Afandum, sem adur er sagt.

Þvad kemur þa Mennum til foddann Ogudlegar
 Misbrykanar ?

Þad giorer einkanlega Þvðvaralense, sin detjð vill
 þafa eitthvð sier til Atudnings, þvi þegar Sam-
 vitfan foddamer þin Ogudlega, og vill eige sinva
 sier til Guds sicalfs, smyr þan sier þess flidofar med
 sitt Tronadartraust til Skriftastoolsens, Allares-
 sens, og wtvortis Athafna, og leitar þar i þe Huggs-
 unar og Trausts fyrer þina saunau Sallu; so ad
 þad, sem i sicalfu sier er fadlaust og goft, verður
 þennur

honum ad einum Afgude, þad er, þad hindrar og heldur honum frá þeirre riettu Guds. Dyrðkun, sem stíga i Andá og Samseika, þar sem þesset Hlyter ættu þó ad storkia hann til hennar.

Luc. 13. 26. 27. Þa mundi þier hafa upp ad segja: Vær höfum eted hía þier og drucked, og at Strætum vorum kender þu. En hann mun segja: Eg sege yður, þad eige þeðle eá yður, hoðann þier leud, fared frá mier afþer þier Illgiörða. Men. Hæn Madur eg so ad gíora Dísfulen ad sinum Afgud? Já, aller þrakkær Syuda: Þrælar, eru lifka Dísfullsens Þrælar, og hæn þeirra Gud og Herra.

2. Cor. 4. 4. Gud þessrar Veralðar hefur forblindad Augstot Þantrwæða. Rom 6. 16.

Þier höfum þeyrt þad Þonda sem oss er baðad: Seia mier hika þad Goða sem oss er boded i Þyrsia Þodordenu?

Þier eigum yfer alla Hlute fram, Gud ad Ottast, hæn ad elsta, og eá hæn einn ad trwæ.

Alhtur þa Gud einfanlega vort Þiartalag til sja?

Já, þvi hann seger:

Orðskv. B. 23. 26. Gef mier, Son min, Þiarta þitt.

Getur nokur Ottast, elstæd og treyst nppar Gud riettelega, meðan hæn eige riett þeðer hann?

Nei, þad er Umogulegt; En ef vier þeckium hansk Retlæte, þar Ottunst vier hæn; Ef vier þeckium hansk Siæðskv, þæ elskum vier hæn; Og ef vier þeckium hansk Almætte, þæ treystum vier honum og trwum eá hæn.

Þetta vita rannar flestaller Men um Gud, munu þeir þa og so Ottast, elsta og treysta nppar hæn?

Nei, þvi fleirsira Þeckinger daud og frastalaus.

1. Joh. 2. 4. Hætt ed seger: Eg þeðle hann, og heldur

heldur eðfe hanns Bódord, þá er Limgare, og í þvílíkum er eingenn Sannleifar.

Hvílík er þá svo rietta lifande Guds Þecking ?
 Eru sem kemur vorum Dierum til að elsta Gud,
 og blygdast við að giera nokkud þad sem Illt er,
 í hanns heilegu Næslægd.

1. Joh. 2. 3. Þar af vitum vier, þad vier þeckium hann, ef að vier varðveitum hanns Bódord.

Er eðfe betsi að vera í sínum Einfaldleik ?
 Þissulega, en eðfe í Þankunnættum og Blindne.

Rom. 16. 19. Eg vil að þier siend vitrer uppá hid gooda, og einfalder uppá hid vonda.

Þvad er svo sanna Einfeldue ?

Að Madur med Tröme medtake allt eins fyrer tröwanlegt, þad sem Madur er viss um að Gud hase openberad, og þad can þess að hnijsast þar í med sinne holdlegre Skinsenne.

Þverin orkar um svo sanna Guds Þecking ?

Hun orkar þvi, að Madur við Ottast, elskar og trepster uppá Gud, þan sem hann rietr þecker.

Þvad er að Ottast Gud ?

Þad er að blygdast í Diartanu fyrer Guds allra heilogustu Hartian, so Madur sie þviðdande og þræddur fyrer að uppvefia hanns rietrferduga Reide med nokkre Synd.

Matth. 10. 28. Þrædest eige þa sem Þisslaman aflissa, og Saulena geta ei þisslæted, heldur þrædest þan framar, sem Saulu og Þisse getur tortijnt í Þelvitte.

Philipp. 2. 12. Þerkeð þdar eigenn Saulu. alþ med Ugg og Otta.

Er mægslags Guds Otte til ?

Evenslags, Þrældoms Otte, og Sonarlegur Otte.

Hvad er Prældooms Otte ?

Hegar Madur Ottast Guds vegna Straffsens alleina, en hefur hverke Elsku nie Traust til hans.

1. Joh. 4. 18. Grædsla er eige i Rætleiknum, heldur vdrifur fullkomlegur Rætleike Grædslu, þvíad Grædslan hefur Kvæl, en hvor hann hræðsi, sat er ecke fullkomlegur i Rætleiknum. Joh. 15. 20.

Hvad er Sonarlegur Otte ?

Hegar Madur, af Elsku til Guds, er kvijðande fyrir ad giora honum nokkud aa moote, þoott hann ætte sier eige nokkurs Straffs ad vænta.

1. Mos. 39. 9. Hvernig ma eg giora so mikil Öhsu Verki, og syndgast aa moote Gude.

Hver af þessum tvöfalda Otta finst hia Rættchristnum ?

Saa Sonarlege Otten tilheyrer þeim eigenlega, so sem Guds Børnum; Þo blandast hann oft med nokkra af Prældooms Otta, sierdeiles aa Freistningar Tjimanum.

Rom. 8. 15. Þier hafed eige medtefed Prældooms Anda, so þier þursfed aptur ad pugga nu ydur; Heldur hafed þier medtefed einn Öskabarna Anda, fyrir hvorn þier kolum : Abba, elskulegur Fader.

Matth. 8. 26. Hvad hræðest þier so, þier Ljiteltrwader ?

Hvar af þessum Madur eina gudhrædda Rænestu ?

Þar af, ad hün hatar og fordast Syndena, sent sin stærsta Övin, og öldungis fær ecke af sier, ad giora það sem Jlt er af Afetninae.

Orðskv. B. 8. 13. Otte ÖKottenö hatar það Jlla.

Eru þeir aller Gudhrædder, sem lesa, hida og
syngia mikil ?

Ecke alltiid, því þeir eru til, hverier ed hafa Öfrelit gudlegs Öthas, en þess Kræfte afacita þeir. 2. Tim. 3. 5.

Al þver'u hefur svo sanna Gudsbráðsla sín Uppruna ?

Al Trúne og Ríkarleikanum, sem verkar söðð-
að Unúhyggju fyrir því að þöfnast þeim castvöð-
lega Góður.

Það er það, að elska Gud ?

Það er, að oss þíte mífed til hans koma, og oss
ínelega laange eptir honum, leitum i honum vorr-
ar riettu Glede og Unadsemdar, og gefum oss alle
deiles að Vald hans þægelegum Vilja.

Ps. 18. 7. Startkierann hese eg þig Drottén, míñ
Styrkleike.

Ps. 73. 25. 26. Mær eg hese að eins þig, þa hørde
eg ekkert min Himen og Jörd, þo að einnig mitt Líf og
Sail vanmegnest, þa ertu þo Gud alla Tíma mitt
Startans Traust og mitt Slutskipte.

Ps. 42. 2. 3. Líka sem það Hírturén kallar eptir ferstu
Batne, so kallar mín Sula, Gud, til þijn. Mína Sail
hana þyrster eptir Gude, eptir þeim lifanda Gude, hve-
nær mun eg þáingad komast, að eg síae Guds Andlit.

Hversu mig, eignum vier að elska Gud ?

Yfer alla Plute stráñ, því hann er það æðsta Góða.
Matth. 10. 37. Hver hann elskar Góður og Móður meir
en mig, sa er mín eige verðugur. Sial Luc. 10. 27.

Kan Madur þa ei bæde elska Gud, og Heimsens
syndugt Háttalag ?

Mei. 1. Joh. 2. 15. Eige skulud þier Heimenn
elska, nie neitt það i Heimennum er, ef þöknur elskar
Seimén, i hönnum er ecke Ríkarleike Góðursens.

Hvers vegna eignum vier að elska Gud ?

Þvíst, vegna þess hann er fullkomlega góður i
sialsum síer : Þar nærst, af því hann er góður
og gíæðstuvískur við oss, sem daglega nióttum

Jhannis Belgjörninga.

Matth. 19. 17. Engen er goddur utaá allcina Gud..

1. Joh. 4. 19. Laatum ois hann elska, því hann
hefur elskad ois fyrre.

Hvar of þess þad, að Maður elskar Gud ?

1.) Af gudræfalegum Lifnade.

Joh. 14. 21. Hver hann hefur minn Bodord, og
heldur þau, hann er sá sem mig elskar.

2.) Af Ríkarleikanum til Náungans.

1. Joh. 4. 20. Ef einhver seger : Eg elska Gud, og
hatar sinn Broður, sá er Lúvgare. Því hver
hann elskar eðe sinn Broður, hvern hann sýr, hvern-
enn getur sá Gud elskad, þann er hann sýr eige ?

3.) Af Esterleangan til Orða. Drottens, og
nduglegre Væn til hanns.

Ps. 73. 28. Þad er minn Gleði, að eg held mig til Guds.

Getur þu elskad Gud af þínum eigin Receptum ?

Nei, Guds Ande verkar Ríkarleikann í mið.

Rom. 5. 5. Guds Ríkarleike er verðstær í vor.
Hiortu sýrer heilagann Anda.

Er nokkurt Gagn að því að elska Gud ?

Jaa, allra stærsta Gagn. Rom. 8. 28. Vætt vitum
að þú sem Gud elska, þína aller Glæti til hins besta..

Reiga þeir þa, sem elska Gud, reða sig þrátt
uppaí hann ?

Jaa. Ps. 84. 12. 13. Gud Drottinn er Sól og Skjöldur,
Drottinn gefur Mæð og Seidur, þá mun eðe laita
þa Kroonu þafa Glæti á nokru Góðu. Drottinn
Zebaoth, sá er sá Maður, sem treystir uppaí þig.

Hvað er að treysta uppaí Gud allcina ?

Þad er að gefa sig að Vætt Guds Forsioenar,
með fullu Trúnadar-Trúste, vætta alls Góðs
af honum, og befala honum öll sín Efni.

Orðskv.

Orðsko. B. 3. 5. Forlaát þig uppá DRottenn af
öllu Hiarta, og treysti eðe uppá þitt Hoggin Wit.

Mað Madur þa eðe reida sig á Mennena ?

Nei, því oft ber við, að annaðhvort vilja þeir
eige, eður geta eige hialspad.

Ps. 146. 3. 4. Treysted eige uppá Góðsingiana,
þeir eru Menn. þeir kunna eðe að hialpa.

Þvi á Madur þa að reida sig uppá Gud ?

Þvi hann er vor almáttuge og trúsfaste Vinur.

Ps. 146. 5. 6. Sáll er sá, hvers Hialp þad Gud
Jacobs er, hvers Von að stendur uppá DRottenn
hanns Gud. Hver ed Himenenn, Jordena, Siöðenn
og allt það þar er inne hefur giört, hann sá ed Trú
heldur eilíflega.

Mað: alleina að reida sig uppá Gud þegar vel gengur ?
Nei, eðe alleina þa, heldur fierdeiles í Nýðene.

Ps. 57. 2. A þig treystir Salsa minn, og under
Stungga þinna Vængia, þa hefe eg mitt Althvarf, þar
til að svo Ögiefan er máliden.

Mað Madur og reida sig uppá Gud, jafuvel þa
hann stöfnar þer skalfum í þásta viðvitande ?

Nei, því þad er Öförsd.

Matth. 4. 7. Eige skaltu freista Drottens Guds þíns.
Hvada Dögðer tilhlíða framar fyrsta Bódordenn ?

Þegar Madur Ottast og elskar Gud yfer alla
Glute frönn, treystande þönum alleina, þa kemur
þar af fierdeiles Andmykt, Þolennuade og
Afneitan sialls þíns.

Hvad er Andmykten ?

Þa Madur verður í sínu Hiarta með Rófum
sánsferdur um sína Överdugleika fyrir Gude, og finna
ur til þess sama Överdugleika, hvers vegna hann sie
ei

ei hæfur til að nióta minstu Náðar, Groosunar
edur Upphæðar, eptir síne Verðskuldun.

1. Pet. 5. 6. Galdes yður fast við Listelæted, því Gud
móttíendi dramblátum, en listelætum gefur hann Náð.

Hvad er Polennumæden ?

Að Maduren vegna Guds tæke viljuglega að móo-
te Móvflætingunum, þeim er að Höndum koma,
þó Holde og Bloode þvingbærar sínest; So hann
ann Möglunar, jaa, með Þackargjörð, ligge under
þeim Polennumoodlega, þar til Gude þocknast að
gjöra Umbreiting og Bøot að þeim.

Jac. 1. 2. 3. 4. Brædur minner ! reitued það fyrer allan
Fagnud, nær þier i margviislegar Freistungar falled, og
vited, það Reynsla yðar Ervar verkar Polennumode, en
Polennumæden minn stadfesti bliísa, allt til Enda, so að
þier. síend fullkominer og algjörder, og i eingu Brest hæfed.

Hvad er Afneitan starks sjns ?

Það er, að Madur afneite sjns eigin Hólds
Bilia, og öllu því sem honum þíker vænt um i
Heimenum, so að Guds Bilie alleina mege i hön-
um Framgöang fæa.

Luc. 14. 26. 27. Ef nokkur kemur til minn, og hatar
eige (það er, afneitar, edur minna elskar) Föður sín og
Móður, Konn og Børn, Brædur og Systur, og þar
til sitt eigeð Líf, hann fær eige minn Læresveinn
vered : Og hver hann eige ber sinn Kross, og fylger
míer eptir, sa getur eige minn Læresveinn vered.

Utaf Öðru Bødordenu.

Hvar fyrer standa upphaflega i Utleggingu þessa, og
hinna annara Bødordanna þesse Ord : Vier
eigum að Ottast og elíka Gud ?

So

Se þar með verðe synt, að allar saðnar Christens
 dönsens. Dögðer meiga ecke vera einber tvöförtis
 Hæverfka og sidfameleg Riettvijfe, heldur eiga þær
 að framfoma af elskurijkn og gudhræddu Hiarta-
 lage þess iðra Mänsens. Þær eiga að vera rietter
 Erwarennar, Riærleifans og Gudhræðslannar
 Avertter, ef þær skulu Gude þocknast, og vera bette
 en Phariseanna Riettlæte.

Þvad Jilt er bannad i Öðru Bodordena ?

Að leggja Guds Nasn við Hiegooma.

Þvad er Guds Nasn ?

1.) Þau eigenlegu og herdeileslegu Nasn, með
 hverjum hañ verðr nesndur i Ritninguñe, so sem
 Jehova, Gud, Drotten, Fader, Sonur, og hel-
 lagur Ande, Jesus, Christur, og þesskonar fleire.

2.) Allt það sem Gude tilheyrer, hvar af hañ þeck-
 est, lijka sem ein Madr af sinu Nasne; hier til heyr-
 er sicalls hañs Vera, Eigenlegleikar, Hantign,
 hañs Berk, hañs Ord, hañs Sacramenta, og
 allt það sem tilheyrer hañs Djiððkan. Ps. 48. 11.

Hvernig verður Guds Nasn lagd við Hiegooma ?

1.) Þa Madr hefur i daglegu Tale Guds Nasn,
 edur Grein wor H. Ritningu, eda Bers wor einum
 gudræflegum Psalme, eda nöcfud andlegt, með
 hiegsomlegum Hætte, gælauslega, til Skemtunar
 edur Mæltæfes, can Biddingar og Gudræfne;
 Einig þa Madur lastar Guds Berk.

2.) Þa Madur blandar þessu blessada Nasne
 við bolvud Ord og Athafner, og bræfkar það til
 Formælinga, Eida, Valdra, Eiga og Svika.

Þvad

Þvad er að formæla í Guds Nafni ?

Þá Madur í þessu góða Nafni, Óskar Jóns sítur
edur sínum Náungi, jón, þá margur Guds Dvin-
ur dýrfest að hæða þá allra hæfsta Gud síðalsan.
Jac. 3. 9. Med Tungu þine dýrðskum vier Gud Födur,
og med þéne formælum vier Móðurnum, - epter Guds
Mund gjörðum, af þínum samantúni framgengur Bles-
an og Bólvan. Það skal eige so vera, Brædur mínir.
Þvad er að sveria ?

Þá Madur brófar Guds Nafni, til að stadfesta
sín Hlut med, að samne sit, og þá níg krefur Gud
til Vitnes og Doómara síns Málefnes.

Má Madur þá aldrei sveria ?

Jó, í stærstu Náudsyni, sítur: Nær Yfervalded
Guds vegna krefst þess, og Samleikuren þá ei óð-
ruvijs í Líos að leidaft, þá er það eitt af Ríerleik-
ans Bæskum. Ebr 6. 17. Menner sveria við ein að-
re en þeir eru, og sá Eður gífrer Enda allrar Þætti.

Eru þá allar aðrer Eidar í daglegu Tale Synð ?

Jón, stóð Synð, þó ljíted sit agtad sýrer hana.
Matth. 5. 34. 37. Eg sege yður, að þíer skulud óld-
unges eð: sveria, enn yðar Ræða sit Já, Já, Nei,
Nei, enn hvad framlyfer er, það er af þínn Bonda.
En ef Madur vill eige trúa míc, þó eg sege Já og Nei ?
Þá en eg að hugga míc þar við, að mitt Vitne
er í Himnum.

Er þá Synðen eins stóv, þá eg sýer eige af Afset-
ninge, heldur hef það Orða - Títtæ af Wana,
sírdeiles þá eg hese að sonum að standa ?

Jón víssulega, því sá synðsamlege Wane sýner
það, að Synðen drottne nfer míc.

Sir. 23. 12. 12. Ven þínn Múnn eð: til að sveria, og
Guds

Guds Ráfn ad vanbrúka, þvíad lífa sem sá Þráll sem oft verður stríktur, er eðe után Beniar, so láñ eðe heldur sá hreia af Syndum ad vera, sem ofstínnar sver, og Guds Ráfn vanbrúkar; Hver sá sver ofstlega, sá syndgar ofstlega, og Maigan mun eðe af hárs Hwse ganga, ef hañ sver og skil; eðe, syndgar hañ þo eðe ad síður, en ef hañ skil, og steiter ei þar nú, þa syndgar hañ tvöfaldlega.

Þvad er ad fremia Fiolkinge i Guds Ráfn ?

Þá Madur vill med Guds Ráfn, Grein Ritningar, eda nockru odru sem tilhljider Guds Dýrdan, lækna Meñ edur Genad, signa edur særa, syna hver stoled hafa, edur fremia nockra Hicatro.

5. B. Mos. 18. 10. 12. Þar sñest eðe hia pier sá nockur, sem fer med Spædooma, edur er Dagvæliare, edur sá sem hyggur ad Ingla-Rvake, edur Galdra-Madur, edur Sætinga-Madur, edur nockur Sitons-Anda Forsagnare, edur Teikna Utleggiare, eda sá nockur sem leitar Frietta af Daudum. Þvi hver hañ gírer soddán, hañ er ein Svíjvirding fyrir Drottne.

Leifesti Mañe eige ad leita Ráða til Fiolking-
ra edur Viisenda Maña, er so kallast ?

Nei, eingañvegen. 3. B. Mos. 29. 31. Snwed þdur eðe til Spæsfagnar-Maña, og pier skulud einfis spyrja af þm sem fara med Teikna Þjodingar, so ad pier saurgist eðe af þm, því eg er Drottin yðar Gud. Es. 14. 10.

Þarf Madur eðe ad Ottast Galdra-Menn ?

Nei, því þeir geta þeim Tervudu alls eðfert gjört, can Guds Tillarsame.

Hvernig vanbrúkast Guds Ráfn til ad lívga,
pretta edur svífla ?

1.) Med falskre Ríeningu: Þá Madur brúkar Guds Ord til ad segja nockurn Billu-Þærdoom.

2. Tim. 3. 13. Þeir vondu Meñ og Svíkarar framleidað a til hins verra, því þeir villa, og verða villtir. 2. Pet. 3. 16.

2.)

2.) Med Hræne: Þa Madur midt i síne Bond,
 þu vill spnast gudhræddur, vegna þess hañ yðkar
 Lestrar og Saunga, eða talar um Guds Ord.

Ps. 50. 16. 17. Til þíns Ogudhrædda seger Gud :
 Hvar fyrer Kuningsezer þu minnar Rættlættingar, og tel-
 ur mín Sættmála þier i Mun, þar-er þu hafar Eyp-
 unna, og fleiger mínum Ordum a Þat þier aptur.

Hvers þesur sá ad vænta, sem med nokkurt foddan

Slag leggur Guds Ráfu við Hiegooma ?

Stoors Straffs, bæde tímanlega og eilíflega ;
 Med því Drotten vill eige halda þan saklausan,
 edur Öhegndann vera láta, sem brækar hauns
 Ráfu hiegoomlega

Hvad er það gooda, oss verður skipað i æðri Boddorden?

Ad vier i øllum vorum Mandsynnum og Moot-
 gange, ætollum Guds heilaga Ráfu, það til-
 bidium, lofum og því Þæker gíðrum.

Hvad er það: Ad tilbidia og atalla ?

Bænen er christens Mæns ydugleg Öst til Guds.

1. Thess. 5. 17. Bidied Dastantanlega.

En Akallan er ein alvarlegre Bæn, sem pressast
 tot af Hiartanu vegna Meydar og Ungistar.

Ps. 50. 15. Atalla mig i Meydene, þa mun eg fres-
 sa þig, og þu skalt þa heidra mig.

Hvad er það: Ad losa Gud og honum Þæker ad gíðra?

Það fyrra er: Ad kañast við Guds Fullkomleg-
 leika og Glæðsku i sálsum þier, og vegsama hañ i
 sínu Hiarta. Það síðara er: Ad kañast við
 hañs Glæðsku við oss, og prijsa hañ þar fyrer.
 Ps. 103. 1. 2. Losa þu Sála mín Drotten, og allt hvad
 i míer er hañs G. Ráfu. Losa þu Drotten Sála mín,
 og forgleyim eige því Goða, sem hañ þesur gíort þier.

Ex.

Er enn fleira þad Booda, sem Annad Bodorded
skuldar ofg til ?

Jac, sem er: Ad hasa Guds Ord um Hond med
allre Þirdingu, talagiarnan um þad, lesa kostgæf-
lega þa H. Ritning, og ad vidurfenna Guds Ords
Sannleika Ofkelfor, jafnvel i stærstu Hættasamdum.

Utaf Þridia Bodorden u.

Þvad er ofg boded i Þridia Bodorden u ?

Ad vier skulum helga Hvíldardagenn.

Þvar af þesur Hvíldardagureu sit Raða ?

Uf Guds eigen Hvíld, þader, ad hann hætte
Skopunar-Þerkennu æ þeim siounda Dege, eptur
þad hann hafde æ undanformum sex Dögum skap-
ad Himen og Jord. 1. Mos. 2. 3

Þver er þa Hvíldardagurenn ?

Hia Godingum var þad sex siounde Dage i Þife-
unne, æ hverium Gud hvíldest ; En hia ofg er þad
sæ fyrste, æ hverium Christi uppreis fra daudum.

Þvernig eigum vier ad helga Hvíldardagenn ?

So ad vier brofum allan þaun Dag, alleina til
heilagra Hugsana, Orða og Þerka, og til Ebl-
ingar vorre eigen Helgun.

Þvad ebler þa vora Helgun ?

Kostgæflega ad þeyra Guds Ord, lesa þad, og
þfirvega bæde i Kyrkiunne og vorum eigen Hrosum.

Joh. 17. 11. Heilage Fader, helga þu þa i þijnum
Sannleik, þijn Ord eru Sannleikur.

Þvernig eigum vier ad bliða æ Guds Ords Þredikun ?

Med hiartannlegre Gudræfne, og sannarlegu
Aforme ad laga vort Þijferne þar eptur.

Jac. 1. 22. Þered og einnig Gispændur Orðsins, en

eige alleinasta Tilheyrendur, hvar med þier siálfa ydur á Taular dragd.

Forum vier þa til Kyrkunnar alleina til að heyrja Predikunena ?

Nei, heldur og so til að vegsama Gud, og upporfa hver aðan til elstufullrar Ungeingne með honum. Col. 3. 16. Lauded Christi Ord rískuglega byggja meðal ydar í allre Vitsku. Læred og amined ydur siálfa með Psalmum, Loffaungum og andlegum Kvædum, og synged Drottne í ydrum Hiortum með Þackargiord. Er þa allt bved þegar soddan Þionustugiord er endnd ?

Nei, vier eigum sjúdan með Bænum, Yfirvegan og Nansoefn, að inþryckja Samleifanum ein þa freptuglegar í vor Hiortu : Og í þessu innvortes Musterenu, sem er ein hoogvær Ande, eigum vier að þioona Gude, þacka honum, tilbidia hann, og laata hans Ord ganga ofs riect inleaga til Hiarta.

Luc. 11. 28. Sæler eru þeir sem heyrja Guds Ord, og vardveita það.

Hvad er það Jlla, sem í þridia Bodordenu er bañad ?

Ad vier forogtum eda vaurækium Guds Ord, edur laatum veraldlega Glute hindra ofs í vorum Gudræknis Efnum.

Hver vauræker Guds Ord ?

Saa sem aan sañra Naudsynia situr heima, og fer ei til Kyrkju á tilsettum Tijma. Ebr. 10. 25. Latum ofs ei yfirgefa vorn Söfnud, sin sunna er Sidur.

Hver foragtar Guds Ord ?

Saa sem under þess Heyrn eda Vestre, skrafar, sef, eda fyller upp sitt Hugskot m; añarlegum Þonkum. Pred. 5. 1. Bakta þin Foot, nær þu gengur til Guds Hross, og kom so þu kunner að heyrja. Það er betra

ein farijs Manns Offur

Hvar med vanhælgar Madur Hvíldardagenn ?
Med líkamlegu nauðsynjalausu Erfiðe, sömuleiðs
es syndsamlegum Skemmtunum; so sem Danse,
Spilum, Gledaleikum, að ganga í Dryckiu Hús,
og öðru söddan, sem alltið er Synd í síkalfu síer,
enn að Helgedögum tvöföld Synd.

Er þá eingöngu tvöfalt Bætur leyfilegt að Snúðögum ?

Jw, sönn Nauðsynia Bætur, sem eiga meiga und-
anndragast, og Ríkarleikans Bætur, sem ætíð er
að giora. Sicut Luc. 14. 5. Matth. 12. 7.

Er það þá ekki nóðg til Sabbats-Dagsens Helgunar,
að Madur gangi yðinlaus ?

Nei, Madur að þess Stad, því frammar að æstun-
da, að hafa Hiartans Umgeingne með Gude, so
Hvíld Lykamans aðstode Söclarennar Erfiðe.

Þursum vier þá við þessa Hvíldardags í hverre Bítu ?

Vor eigen Söclar Þreynging, aðvíssar oss þá
stöoru Nauðsyn, sá vier höfum til þeirrar andlegu
Hvíldar, og sameingnelegrar Uppbyggingar.

Sw Þúur Tablan.

Hvad er í stuttu Mále Innihald Annarar Bóð-
orða Tablunnar ?

Ríkarleikurenn til síkalfra vor og vors Máunga.
Matth. 22. 39. Elsta Skaltu Máunga þín sem síkalfann þig.

Er það þá rétt að elsta síkalfann þig ?

Jw, en ekki í Skíðanlegan og syndsamlegan Má-
ta, því þá er Síkalfs Elstan Orðsok til alls Jús.

Í hveriu er innifalen sw syndsamlega og Skíðan-
lega Síkalfs Elsta ?

Þegar Máður leitar þess sem honum þífer hofsa til síns eigin Gagns, sínar Begjendur edr Skemtuunar, með söddan Hætte sín stríðer að moote Guds Willa, og hirtir ekki neitt um Naunga's Ríðrleika. Hvar í er innesalen frá skíðanlega og syndlausu Sialfs - Elfa ?

Þ þeirre Eptersöngan sem af Gude er inþlontud, til að ebla sína eigin Belferd, og hina sönu Söluhíðrlyp.

Hvad er það þa sem þu átt mest að hirta um og hafa Umhyggju fyrir að ebla og styrkja til Belferdar ?

Sölen er það, sem er sá ypparlege og Ddaudelege Partur Mannsens.

Matth. 16. 26. Hvad stóðar það Mannen, þó hann vinne allann Heimen, en fenge Tíon að sinne Saulu.

Má eg þa líkja þera Umhyggju fyrir Líkamanum ?

Já, í skíðanlegan Máta, og so sem hann þarf með naudsýnlega. Eph. 5. 29. Aldrege þess nokkur sitt eíged Hold hatad, heldur nærer hann það og foostar.

A þa Holded eíge að krossfestast ?

Jó, því ánárs stríðer það í moote Söluðe, með því Synden býr líkja í Holdenu, og nefnest Hold.

1. Cor. 9. 27. Eg tem mín Líkama og þíæ hann.

Col. 3. 5. So deyded nu yðar Límu, sín að Jorðu eru.

Rom. 13. 14. Hafed ei Umhyggju fyrir Holdenu, til (að uppvekja) Gyrdernar.

Hvad kenne mier þin Dnurr Tablan um það sem afhrærer minn Naunga ?

Það, að eg að vera við hann so síðadur, og haga mier so við hann sem mier er fremst mögulegt, eíns og eg vilde mier af honum fíofsa.

Matth. 7. 12. Allt hvad þíer vilíed Mennerner gíore yður,

yður, þad skilud þier og þeim glóra, þad er þog-
maled og Spámenner.

Hvernig get eg þa funded epter þessare Reglu, hvað Riett
er edur Raungt i Unigengne við minn Raunga?

Nær eg set mig siaksañ i Stad mijns Raunga,
og yfirvega, hvert eg vilde hañ skæ mig, bølvaðe
mier, svike mig, stæle fra mier, eða baftasade mig,
og med því minn Elska, sem eg hese æ siaksum mier,
vill þetta ecke lijða, þæ er hun mier ein Regla um
Elskuna til mijns Raunga, og syner einnig hvað
gott eg æ honum ad giora i Staden þess vonda.

Hver er þa minn Raunge?

Aller Men, hvert sem þeir eru meire Hoattar edur
miñe, Christner edur heidner, vunder edur gooder,
Viner edur Dviner, sierdeiles þeir sem vier vitum
ad i Naud eru stadder, og kunnum ad hialpa.

Post. 8. B. 17. 26. Allar Mannañna Uttkvijstet
þwa æ Jordunne af einu Bloode. Luc. 10. 29.

Er þa einget Rismunur, edur hærra edur lægra, i Elsku
þeirre sem Madur æ ad hafa til Raunga sijs?

Ad vijstu, því þess meir og frammar sem minn Ra-
unge er mier vandabunden, añad hvert i lijkamleg-
añ Maata, ad Skyldugleika, Nægdum, Vinattu,
Nægreñe og Belgjördum; Edur uppæ andle-
ga Bysu, vegna sameigenmlegra Trvarbragða,
Bonar, Riærleika og Alvörugenes, i því, ad leita
Guds Rijses, þess nækvæmlegar er eg skyldugur
ad audspna því lijfum Riærleika frammar en öðrum.

Gal. 6. 10. Þyrst vier höfum enn Tjiden, þa
gjörum gott hverinn Manne, einna mest þeim sem
eru Trwarennar Heimkynnes.

Er eg þá skyldugur að elska Dvin mín sem siðlsan mig?

Jaa. Matth. 5. 44. Elsted þier Dvine yðar, blessed þa er yður bálva, gisred þeim gott er yður hata, og bídíed fyrir þeim er yður Slada og Ofsookn veita, so að þier siend Børn Fodur yðar, þess að Himnum er.

Ma er þá hata þann Dgnðlega?

Nei, eg að að loata mier vera umhugad um hans Gagn, lífsa sem nokkurs annars; En gíæta þó að siðlsun mier, að eg eige samhýlle Synð hans, og elska mest hans Scalu, og ala Dnn fyrir henne. Er það naog, að vier með Orðum og Atvikum andsynum oss vingiðrðlega við vorn Raunga?

Nei, það að viðsiðlega einig að vera í Verke og Sannleika. 1. Joh. 3. 18. Elskum eige með Orde og Tvingu alleina, heldur með Verke og Sannleika.

Hvers vegna eigum vier að elska vorn Raunga?

Guds veana, því það kerner hann oss með sinu Orde og Epterdæme. 1. Joh. 4. 11. Þier Afisamleger: Þyrst það Gud hefur oss so elskad, þa skilum vier einnig elska oss innbyrdes.

Hvar verður mier framveges wtínaladur Ríerleikurenn til Raungaans?

Þ þeim Sið siðdare Bodordunum, sem hlíða til Annare Töblunne.

Hvert er það fyrsta Bodord að Annare Töblunne? Það Siðorda Bodord.

Utt af Siðorda Bodordenu.

Hvad er oss skípad í Siðorda Bodordenu?

Að hafa vora Foreldra í Heidre, þjóona þeim, hlíða þeim, og virða þá.

Hvad er baunad í Siðorda Bodordenu?

Að

Alld fyrerlijta og til Reide að reita vora Foreldra.

Hverj er skiliast undir nafni Föður og Móður ?

Fyrst vorer nátturleger Foreldrar ; Þar nærst þeir sem í nokkurn Mæta eru yfir öfs böðner edur skioornande, so sem : Yfervalds-Personur, Ficarhalds-Menn, Hwöfs-Bændur, Prestar, Skoolameistarar, og þessháttar, sem allar eru Foreldrar, hver eptir sínu Stande.

Hyad margar eru Hófsstietternar ?

Þrjár hjerdeilis, sem er :

1.) Beraldleg Vald-Stiätt. Í hverre Kongar, Furstar og adrar Yfervalds-Personar eru Foreldrar, enn þeirra Börn Underscatarnar.

2.) Kennedooms-Stiätten. Í hverre Prestar og Skoolameistarar eru Foreldrar, en þeirra Tilheyrendur og Læresveinar Börn.

3.) Hwöfsstioornar-Stiätten. Í hverre Fader og Móðer, Hwöfsbændur og Hwöfsmædur, Ficarhaldsmenn, Belgjördamienn, og froomt gamallt Fölk, eiga að virðast sem Foreldrar, af Børnum, Barna-Børnum, Stöwp-Børnum, Plöonustu-Foolke, Almbeds Børnum, og odrum Ynglingum.

Hvers vegna á eitt Barn, einn Þienar, edur

Læresveinn, að heidra þessa Foreldra ?

Vegna þess, þad er Guds Skipan, og Þienar til þeirra Belferdar.

Hver hefur tilsett Yfervalded yfir öfs ?

Sialfur Gud. Rom. 13. 1. Þar er eige nokkur Valdskioorn, utann af Gude.

Erum vier þa Guds vegna skyldnger að hljída hljða

einu Ogudlegu Yfervalde ?

Jaa, það var heided Yfervald, s'm St. Petur vilde, ad þeir, sem lifdu i þeirre fyrstu Christne, skyldu hlýðner vera, þa hann sagde: Vered undergefner allre manlegre Skickan, fyrer Herrans Sakar. 1. Pet. 2. 13.
Hvernig eiga Undersattarnir ad hegða sér við sín Yfervöld ?

1.) Eiga þeir viljuglega ad hlýða þeim.

Rom. 13. 5. Vered nu af Randsyn undergefner, eige alleinasta Hirtugavennar vegna, heldur og ljíla einnig fyrer Samvitssunnar Sakar.

2.) Heidra þau.

Rom. 13. 7. Gefed þeim Zeldur, sem Heidur heyrer.

3.) Vidia fyrer þeim.

1. Tim. 2. 1. So áminne eg nu, ad Men úmfráñ alla hlute, gjore Booner, Bæner, Syrerbeidslur og Packargis: der fyrer allum Mönnum, fyrer Kongum og öllu Yfervalde, uppi það vier mættum hafa spakt og roo samlegt Lífserne, i allre Gudrákne og Sidseme

4.) Skulu þeir greiduglega gjalda þeim Skatt, Tolla og Tjunder.

Matth. 22. 21. Gefed þa Keisaranum hvað Keisarañs er, og það Gude hvað Guds er.

Ern Toll-Svik og þessháttar Afdrættur stór Synð ?

Jaa viðst. Rom. 13. 6. 7. Þar fyrer skulud þier og Skatt gjalda, þvíad þeir eru Guds Þienarar, sem slíkar Berndaner skulu styrkja, því gefed það hverium sem þier skyldu ger etud, þeim Skatt sem Skattur heyrer, þeim Toll er Tollur heyrer, þeim Otta er Otte heyrer, þeim Heidur sem Heidur heyrer.

Mað Madur aldreige vera Yfervaldenn Ohlýðenn, edur forsooma þess Skipan ?

Alldreige, nema befað sé það sem er openber Syn

Synd ær moote Guds Boddordum, því þa hæfir að
Madr frammar hliðe Gáde en Mænum. Post. G. 5. 29.

Hvad er Yfervaldsens Skylda við Undersaitana ?

Að elska þá, leita þeirra tíjmannlegrar og eilíftrar
Belferdar, halda við Friðe og goodu Skikke, með
því að straffa þáð Bonda, en launa þáð Gooda.

Róm. 13. 4. Valdstiornen er Guds Pienare þier til
gobda, en ef þu gírer þáð vóndt er, þa máttu Ottast,
þviad þu ber eige Sverded forgefens.

Af hverium eru Lærefdur og Predikarar tilsetter ?

Af Gude. 2. Cor. 5. 20. So erum vier nu Sendes
bodar i Christi Stad, því Gud amínar fyrer oss.

Eiga Tilheyrendurner að hliða Ammúingum þeirra
Sauluforgara ?

Jóa, vissulega. Ebr. 13. 17. Hliðed ydrum Kæne-
Sedrum, og fylged þeim, þviad þeir vaka yfir ydrum
Sulum, listu sem þeir ed Keisningstap þar fyrer gíora
skulu, so að þeir gíora þáð með Gledu, en ecke með And-
varpan, þviad þáð er yður ecke gott.

Eiga Mæn og að hliða einum Ogudlegum Kæne-
Fodur, og breita epter hœnum ?

Ecke mæn breita epter hæn's Verkum, heldur hæn's
Renningu hliða, so framt sem hæn vískur eige frá
Ritningarennar Sænleika, og mæn ransaka þáð,
eins og þeir i Berrohen gíordu. (Post. G. 17. 11.)

Og þar ær heima þáð Christi seger : Matth. 23. 2. 3.
A Moysis Stóole sitia Skrifslærder og Pharisei, allt
hvad þeir segia yður að halda, þáð halded og gíored,
enn epter þeirra Verkum skulud þier ei gíora, þviad
þeir segia þáð og gíora eige.

Um hvad eru Tilheyrendurner þeirra Kænesedrum
ítylduger ?

Að elska þá, hliða, endurgjalda, og bidia þeim
D 5 Goods

Goods, og virða þá.

Gal. 6. 6. Sá fræddur verður með Orðum, hafi þið hönun allshattudum Gæðum, sem hafi uppræðir. Hvað er eins Kænæður Skýla við sína Tilheyrendur?

Ad kæn þeim, amnistia og straffa þá af einu goodi fröðu, hoogværn og umhyggjufullu Hiarta; Sömu leides sjfeldt ad bidia fyrir þeim, hugga þá og ganga undan þeim með goodum Epterdæmum.

2. Tim. 4. 2. Predika þú Orðed, haldt við, hvert það stædur i hæglegu Tjuna eða Ohæglegu, sannfær, straffa, aminn, með allre Polenumæde og Kenningu.

1. Pet. 5. 2. 3. 1. Cor. 4. 16. 1. Cor. 11. 1.

Er ein Prestur eke settur til ad hugga alla Men? Nei, eke utan þá sanndrande; Þeim sem lifa i Andvaraleyse, er Huggunen Sælarenar Olifan.

Ezech. 3. 9. Nær eg sege til þíns Ogudlega: Þú stalt Danda deya, og þú varar hafi eige við, þa mun þið Ogudlege deya fyrir sína Syna Saker, enn hafs Bloods mun eg krefia af þinne Hende.

Hverier eru þeir fólku Spærmen a medal Kænæðraða, sem Men eiga ad vakta sig fyrir?

Nærst mörgum öðrum er ei verða talder, eru fierdeiles, epter Frelsaraðs Orðum, þeir sem giora breidann þan Beg, sem leider til Himens, og draga so Sælarnar a Tælar með Bon Sælur hicalparenar, þar til þær vakna i Helvifte.

Matth. 7. 14. 15. Það Port er þrangt, og sa Begur er misor, sem til Lifins leider, og þeir eru fælar, er hafi rata. Bakted yður fyrir Sals Spærmenum, sem til yðar koma i Klæðum Sandanna, en innan til eru þeir glepsandellfar, afvörtum þeirra meged þier þa heftia.

Es. 3. 12. Fólki mitt, þijner Huggunar Men villa þig.

Hvað er þeirra natturlegu Foreldra og Starhalds?

Mána

Maña Skylda við þa Ungu ?

Ad bidia fyrer þeim, og bera Umförgun fyrer þeirra tíjmañlegre, andlegre og eilífre Belferd.

Eph. 6. 4. Þeir Fedr skulud ei egna yðar Börn til Reide, heldur aled þan upp i Ága og Umföndun til Drottens. Hvað eiga Foreldrarner ad giera við Ohljiden Börn ?

Þeir skulu straffa þau skynsamlega og goodfyrðslega, ecke til Uppertingar, heldur til Betrunar.

Orðskv. B. 13. 24. Hver hañ sparar sñ Bønd, hañ hatar sñ Son, en hver a honum hefur Ást. agar hañ slóott.

Straffar Gud þa Foreldrana sem latta Børnen vera fialfræd ?

Jaa, þad sicutum vier af Epter dæme Eli. 1. Sam. 2.

Kañ Madur og so ad straffa Børnen um of ?

Jaa, Eph. 6. 4. Þeir Fedur skulud ei egna yðar Börn til Reide.

Hvað er Barnanna Skylda við Foreldrana ?

Ad heidra þa og elska, þioona þeim og hljida, med Hiarta, Orðum, Viðmoote og Verfum, líjka þegar Børnen eru orden mindug, Kinsöm, ríj og alitleg; Eiñig ad bidia fyrer þeim.

Sir. 3. 10. Seidra Södur og Moodur, med Siardum, Orðum og Poleñmæde, so ad þeirra Blessan yfer þig kome. B. 14. Kiæra Barn, añast þu þiñ Södur, i sinne Elle, og stygg hann eige so leinge hann lifer. B. 18. Hver sinn Södur fyrerlatur, sai verður smáður (er sem ein Gndlastare) og hver hann sijna Moodur stygger, sai er bólvadur af Dröttne.

Mañ eitt Barn gista sig utann Vilja og Samþykke sína Foreldra ?

Nei, þad er ad giera þeim stoort Angur.

Eiga Menñ ad hljdnast Foreldrunum i Illu og Syndsamlegu ?

Nei.

Nei. Matth. 10. 37. Hver hann elskar Föður og Móður meir en mig, sei er minn eige verðugur. Hvar er Hwífsboondaús og Matmóðurarnar Skýlða við þeirra Þjónumsfóolk ?

1.) Ad gefa þvi tilheyrelega Fædu og Laun i riett-
an Tjima. 3. S. Mos. 19. 13. Lattn ecke Daglauna-
Mañsens Verð: Raup vera hia þier allt til Morguns.

2.) Stiðra þvi og stiðorna med goodsweslegre
Poleñmæde. Eph. 6. 9. Og þier Drottmar, giored
einnig þetta hid sama við þai, og laated af Ögnunum,
og vited einnig; þad yðar Drottinn er a Himnum,
og þad hia honum er eckert Mañgreinar Allit.

3.) Ad laata siet vera umhugad um þess lifkamlega
Naudsyn, siet deilis þa þad er veikt, sm og eins lifka
um þad þvi er andlega naudsynlegt, ad þier uppsæ-
de, amine og bidie fyrer þvi, so sem giored Hofuds-
maðureñ i Capernaum. Matth. 8. 6. Gen. 18. 19.

Hvar er Þjónumsfólks Skýlða við þess Hwífs-
bændur og Matmædur ?

Þad a ad elska þau, heidra og hljida þm, og leita
þeirra Gagnsmuna i öllum Hlutum, vera yded og
trött, hvert sem þier eru nær eða fiær, og bidia lifka
kostgiæfelega fyrer þeim. Eph. 6. 5. 8. Þier Þjó-
numen, vered hljidnger yðrum lifkamlegum Drottum
med Otta og Skilfingu, i Einsaldleik yðvars Hiarta,
so sem Christo, eige alleinafla med Þjónumstu fyrer
Augunum, Mismunum til Þocknumar, heldur so fent
Þjómar Christi, þad þier giored þessa Guds Vilja
af Hiarta med goodum Vilja : Latet yðar þolia so
sem þier þjómed Drottne, og eige Moñunum, og vited,
ad hvar sem hver einn giored Gott, þad mun hann af
Drottne medtala, hvert þan er Þræll eða Trælunge.

Enn ef Hvossoðendenn er undarlega syndur, og
baugt er að forlíkast við hann ?

Þa ær Christen Þienare að yðfa Þoleimædena.

1. Pet. 2. 18. 19. Þiér Þioannstumen, vered Herrun-
um undergesner med allre Öttaseme, eige alleinasta goð-
um og spakferðngum, heldur einig þeim stærlundudu,
þvi það er Næd ef nokkur fyrir Samvitstuðar Saler
til Guds þoler hid Illa og lijdur hid Örietta.

Næ Þioannstufolk vera so hlijded, að það laute
brófa sig til syndsamlegra Verka ?

Nei, eingannvegen, ; Þvi hætt er Herra-Bod,
en hærra er Guds Bod. Post.G.B. 5. 29. Framar
ber að hljida Gude enn Mönnum.

Hverin losar Gud þeim Børnum og Þienurum,
sem eru hlijden, og halda Fioorda Bodorded ?

Að þeim vegne vel, og þau life leinge ær Jordenne.
Gefur þa Gud öllum fromnum Mönnum laugt.
Lífs og farsælt ?

Jæ, siæ hæð það þiena til þeirra Sæluhiæls-
ar, annars ecke.

Þvi lætur hæð Ögnðlega þa oft verða gamla ?

Af þvi hann vill unna þeim þess leingre Tjima
og Tæfæres til Unvendunar.

Straffar Gud þa Barnaða Öhlijdnæ, eins og hæð
launar þeirra Hlijdnæ við Foreldrana ?

Jæ, þar uppæ hofum víer merkelegt Dæmie ær
Absalon, Davids þverbrotnum Synæ, sem hieft
æ Hærenu i Eikæne, gegnumstrongen med þrem-
ur Spiootum. 2. Sam. 18. 9. & 15.

Ut af Símta Bodordenu.

Þvad Illt er bannad i þessu Bodorde ?

Ans.

Allskyns Mord og Mándraup, sem eige skiedur eptir Yfervaldsens Doome og Skipan, heldur af eigen Hefndargyrne.

Hvad margslags er Mordet edur Mándraupet ?

Tveíslags, sem er fyrst, það stoorkostlega (sem mik þer er) sem skiedur með gioranlegum Verksnáðe; Og það annað, sem miða ber er, edur það fíanlegra, sem skiedur með Hatre-Hiartans, Orðum Múnsens, og Andlitsens Uelite.

Hvernig beyðer Mædur síu Ráunga með Verkeun ?

1.) Annadhvert í einu, með Högge, Stijug, Skote, Citre, og hvíljku. 1. Mof B. 9. 6. Hver sem wtheller Mánsins Bloode, hans Blood skal og wthellast fyrir Mannen.

Ellegar það getur og sked,

2.) Með laungum Tildrætte, og seýnelega, með því að koma Ráunganum í stoort Hiartans Anggur, edur fyrra hann sinne Næring.

Sir. 35. 26. 27. Hver hann tekur frá ödrum hans Næring, hann drepur sínu Ráunga; Hver hann gesur eige Erfsides-Mánum sínu Laun, sá er Bloodhundur.

En, ef Mædur sviptur eige Ráungan þessu, getur hann þá heydt hann með Haturis-fullu-Hiarta og Illyrðum ?

Já, það kener JEsus, Matth. 5. 21. 22. Þar hann wtleggur hvernig þetta Bodord er andlega að skiliast, (segiande): Þi er hafið heyrt að sagt er til þinna Gómlu: Þu skalt ekki Mána vega, en hver ed Mána vegur, hann verður Dooms sekur; En eg sege þú, hver hann er reidur Broður sínum (an-Orðsaka) hann verður Dooms sekur, en hver sem til Broður síns seger: Rachá, hann verður Raads sekur, en hver ed seger: Þu Afglape, hann verður sekur Selvístis Elds.

Er

Er þa ein Haturð-full og Hefndar-gjörn Mañeska
einn Mordinge ?

Jaa viðfulega, því Gud calistur Hiartad framar
en Houdena. 1. Joh. 3. 15. Hver sijn Broodur hat-
ar, sai er Mañdraapare, og þier vited ad Mañdraap-
aren hefur eige eilijft Lijf hiaf sier blifsanda.

Er ein Ordhatur, sem wícs-grímmur og haubugleg-
ur Far-Orðum, og so ein Mordinge ?

Jaa, Jezus kallar þad Synd, sem forþienar Hels-
vites Eld, og David seger: Ps. 64. 4. Þeir hvæt-
ia sijnna Twingu sem Sverð, þeir ed med sijnum eitruð-
um Orðum so skoota til Hæfis sem med Píslum.

Er þa Griind, Heiptæfne og Ulfþvð so hættuleg Synd ?
O Jaa; Hvar sem hun hefur Yferþvð, þar er
eige Mæðareñar Ande nie Blijðlynde Jesu.

Eph. 4. 31. 32. Allur Beiskleike og Griind, Reide,
Groopan og Lastan, sie langt frá yður, samt allre Ill-
sku; En vered iñbyrdes hver vid annan vingiarnleger
og aafvðleger, og fyrergesed hver æðrum, lijfa so
sem ad Gud hefur fyrergesed yður i Christo.

Hvad skal þa ein Reidegiarn taka til Raða, til ad
hafa i Laune og dempa med sitt Heiptar-Þed ?

Hann skal wtþrynia sig med Blijðlynde Jesu,
taka Bara æ hverre sinne Hugsan, bidia ad hann
falle ecke i Freistne, og sicalfur taka sier Bara fyr-
er Tílefne til Freistingarennar.

Er þa alls eingen Reide leifleg ?

Eingen Reide vid Personurnar, en reidast ma-
vid Synd og Bondsku, hver rettferðug Reide kall-
ast Bandlætning, og kemur af Elsku til Guds og
Næmungañs. Jac. 1. 19. 20. Ps. 119. 13. Eph. 4. 26.
Kann Maður og ad deyða sijn Næmunga ad Salune til ?

Jaa

þá, með því að leida hann í Villu, og með því að hneifla hann. Matth. 18. 6. Hver sem hneiflar ein af þessum Smáum, sem á mig trúa, þarfara væri honum, að Mylnu-Steið heingdesti um Halls honum, og væri í Síafar-Diuv sóttur.

Mat Mætur taka Lífsd af fílsfum hær ?

Nei, það er að drepa Lífskama og Sál í einu Ege, og aptur læsa Dyrum Náðarennar, sem Judas, sá Fordjörfunar Sonur, gjorde.

Það er það Goða, sem oss verður boded í Fínta Bodordenn ?

1.) Að biarga og hicalpa við vorum Náunga, í öllum hans Lífs Hæstasendum.

1. Joh. 3. 17. Mær nokk þesur þessara Veraldar Mæse, og sýnir þú Broður Mæd líða, og lýkur sitt Liarta til fyrir hín, hvornig blifur Guðs Liærleike hia honum ?

2.) Að umgangast vinsamlega og með Hoogs værd við vorn Náunga. Matth. 5. 5. Sæler eru Zoogværer, því þeir munu Jædrífed erfa.

3.) Að bera Umhyggju fyrir Sál vors Náunga, þa vier síðum hær hært við öljsum Dæda, að so miklu leite, sem vier, so sem andleger. Kennes meñ, kunnunum að styrkia hana til Sáluhicalpar, með goodfrosun Vidvorumum og Aminningum.

Jac. 5. 19. 20. Liærer Brædur ! Ef að nokkur á meðal þdar villesi frá Sálleikunum, og úmsnyr honum einhver, sá skal vita það, að hver ed Syndaranum úmsnyr í frá Villu hans Vegar, þesur frelsad eina Þnd frá Dæda, og mun nidre byrgia Fíolda Syndanua.

Hver var sá fyrste Mordinge ?

Eain, er sloo sá Broður Abel í Hel af Öfund.

Er og Synd að vera myskunarlaus við maillaufar

Skepna

Slepnur ?

Jm. Orðskv. 12. 10. Hinn Ríttslæte aumfar
sig yfer sínum Genade, en Hiarta Ogudrækens Máns
er Omystkunsamt.

Ut af Siotta B o d o r d e n n.

Hvad er Himskapur ?

Er eldsta Stíett og Stand, af fícalsum Gude
ínsætt í Paradís, sem vilde að Madur og Kvinnu
skyldu eitt Hold vera.

Er þesse Stíett þá ekki syndsamleg og sanrug ?

Það er þunne, þegar í þene er líf að eptir Guds
Orde og Billa.

Ebr. 13. 4. Himskaparn skal heidurlegur halðenn
vera þíu allum, og Gíoonabands Sengen Oflekkud.

Til hvers hefur Gud ínsætt Gíoonabanded ?

1.) Til Mánsfynsens Kríofgunar. 1. Mos. 8. 1.
28. Aukest þíu og margfaldest, og uppfylled Jorden.

2.) Til að aptra illum Gyrdum.

1. Cor. 7. 2. Þvítt Gíulífnadar Saker, þá hafa
þvítt eín sína eígn Roun, og þvítt eín þá eín Má.

3.) Til ínbýrdes Adstodar, Hugagunar og Rada-
nentes. 1. Mos. 8. 2. 18. Og Drotten Gud sagde :
Það er eígn gott, að Madurne eín eín samann, og vil gíora
þannum eínar Medhíalp, þá sem vera ma þíu hönnum.

Hvernig er eín Egta-Madur að þegða sér við sína

Egta - Kvinnu ?

Þann að trólega að elsta hana, virda, stjira, stjór-
na, og ala. Þú fyrir þene, so og að umþera þenar
Breyfkleika með Póleimæde, bíða fyrir þene, og
leita þenar Sclar Belferdar. Col. 3. 19. Þvítt
Má, elsked þíu Eígn-Roun, og vered eín beysklund.

E

ader

ader við þær. 1. Cor. 7. 16.

Hvernig æ ein Egta-Kvína að hegða sér við sinn
Eigin Mann ?

Hun æ að vera honum undergefin í Kierleika,
Tröskap og Almhyggju fyrir Hwöðshondlanið, bid-
ja fyrir honum, og leita hans Sælar Bælfædar.
1. Mos. 2. 3. 16. Þín Vilja skal vera þínum Manni
undergefin, og hann skal vera þín Zerra.

1. Cor. 7. 34. Sv sem gift er, sv ber Alhyggju um
það, hvað Heimfæns er, og hvernig hun meigi Mann-
enum þökkast. 1. Epr. 7. 16. 1. Pet. 3. 1.

Hvad er fromra Ekka og Fæðurlausra Huggun ?

Að svo himnefka Fæðereu hefur sérdeiles Næðar-
riksa Almhyggju fyrir þeim, og forðvarar þær.

Ps. 68. 6 Drottin er Fæðer Fæðurlausra, og Doom-
are Ekka. Sja framur, 2. Mos. 22. 22. 24.
5. Mos. 27. 19. Sir. 35. 14. 15.

Hvad er fromra Ekka Skulda ?

Þær eiga að lifa í Sidfænd og Gudræfne.

1. Tim. 5. 5. 6. Það er sanarleg Ekka, sem ein-
fæmul er, og sína Von setur uppá Gud, og stæð-
næfni i Bænum og Afalle Dag og Nætt ; En hun
sem i Bjilife lifer, er lifande dæud.

Hvad er það vonda sfi ofi er bæfæd i Siotta Fæðordeni ?

Hoordoomur, Saurlifnædur, Blood-Skoni, be-
fiulegur Fæste, Fiskamæns Saurgun, Egtaskapar-
eins Færagt, Þyrnd til ænarlegs Friðleika, og all-
rahanda Saurugleika i Hugfunum, Ordum, Bid-
moote og Bæfæm, bæði i Egtaskapnum og fyr-
er utæn hann.

Hvad er Hugfæfæna Hoordoomur ?

Saurugar og lauslætar Þyrnder, hveriar ei eru

huldar

Kuldar fyrir Gude, því hann þeffer Hiartad.

Matth. 5. 28. Eg seige yður, að hver hann listur Konu til að gyrnast hennar, sá þesur þegar drígt Hoor með henni í sínum Hiarta.

Þvad er Hoordoomur í Ordnum ?

Allt svíjvirdelegt og blýðunnarlaust Klæm-Tal, Lauslætes Skrif, Þísur og Rvedlingar, Gícks-hættur og Marrari, sem hærfer til Lauslætes, edur sriðder, híd múnsta, að moote riectchristene Alvorus-gesne, og reggsamlegu Skícke.

Eph. 4. 29. Latet einga vonda Rædu framfara af yðrum Munn. Eph. 5. 3. 4. 5. Grillulífi og allan Öhreinsleil edur Agyrne, latet eige nín yður segiast, so sín heilögum hæfir, nie smannarleg Ord og sístislegt Gial, eda Ríestne, hvad yður heyrer ecke, heldur miklu framar Þackargíord. Því þad skulud þíer vita, þad eingun Grillulífs Radur, edur Öhreín, eda Agiarn, hver að er Skurðgoda Þíerðkare, þesur Arstoku í Rííke Christi og Guds.

Þvad er Hoordoomslegt Bídmoot ?

Allrahanda tvortis Merke, sem auglnsa þad Ókamfeilna Hiarta, hvert sem heldur er Augna edur Andlits Þragd, Þíkkamañs Ósæmeleg Openn-beran, Klædadragt Ósæmeleg, Lauslætes Roffar, Dansar, Þíkkavakar, og þessháttar.

Sir. 26. 13. 14. Síe þíin Dootter ecke blímg, so haldu hana harðt, so hun fremie ecke sín mootþrooabañ Billia, að meðan hun er fríj. Þegar þu merker þad hun litast dríftuglega í Þríngum síg, so tak þad vel til Bara, en ef þu gíorer þad eige, og hun brístur þar fyrir að moote þíer, so lat þíg þad ecke ándra.

Ern þa Lauslætes Ord og Bídmoot so stoor Synd ? Já, eige alleinasta eru þau í síkalsu síer mífed Ósæmeleg Christnum Mönnum, heldur hafa þau

og so miked hæstasamlegar Berkaner, og þiena til en þaa framar ad uppvefja þaa vundu Gyrend, þar til svo sama mæbriest i Berkenu.

Jac. 1. 14. 15. Eierhver freistast, nær hañ tilteigest a sine egen Gyrend og lofadur verdur. Og sidan þad Gyrenden hefur geted, sæder hun Synæna, en nær Synæna er fullkomnuð, sæder hun Dandæñ.

Hvad giorer þessa Synæ viðbiodslega og straffs verda framar en adrar Synæder ?

Ad hun saurgar og fordiarfar aasamt bæde Scæl og Lijkama, sem skoldu vera Guds Mustere, enn verda ad Hybjutum hins Ohreina Anda.

1. Cor 6. 15. + 18. Vited þier eðe, þad yðrer Lijkamer eru Christu Limer? Skylde eg nu kala Christu Limer, og giora þarað Skæliuñar Lime? þad sie stærre. Eða vited þier ei ad hver hañ samlagar sig Skæliuñe, ad sa er ein Lijkamer mi heñi? Þvi þau munu (seiger hañ) tvö i einu Holde vera. En hver hañ samteinger sig Drottne, sa er ein Ande med honum. Glyed Grillulifnadiñ, þviad allar Synæder, hoeriar Maduren driiger, ern utan hañs Lijkama, en hver ed Grillulifnadiñ driiger, sa sondgar við sin eigen Lijkama.

Hvad er skipad i Siotta Bodordennu ?

Ad geyma bæde Lijkama og Scæl i sonu Hreinliifi hoert Madur er giftur edur Ogiftur, so Madur sie alltið hæfur ad umgangast med sinum Gude.

Matth. 5. 8. Sæler eru Hreinhiartader, þvi þeir munu Gud sia.

Hvada Medol lañ Madur ad bræka til ad geyma sig fyrer Saurlifnade ?

Þaa Anden er reidubven, en Holded þo veift, a Madur ad vakfa og bidia, og þar nærst vakfa sig fyrer er eslu þvi sem upptendrar þær vundu Gyrender.

Hvad upptendrar þær vundu Holsens Gyrender ?

Þad

Það er sierdeilas Ohoof og Dryckisþapur.

Er þa Ohoof og Dryckisþapur so háskalega stórt Synd?

Já, því þær wteloka oss frá Guds Ríke, eins og Hoordoomur, Mord, edur Þioofnadur.

Gal. 5. 19-21. Holdfins, Werf eru opnæber, so sem ad eru Hoordoomur, Stillsusfnadur, Saurliðse, Lausung, Skurdgodadijrdur, Fjollkinge, Fiandsþapur, Þrættan, Ríð, Reide, Agreiningur, Eviðbrægne, Flokkaþrættur, Hatur, Mord, Ofdryckia, Ofat, og þessu lík: Ut af hveriu eg hese audur sagdt, og seige en nu fyrer, það þeir somu, sem slíkt giera, erfa eige Guds Ríke.

Luc. 21. 34. Bædd þú, ad þú þar þiortu þyngeft eðe af Ofæte og Ofdryckiu, og med Sorgum þessara Mæringar. En mun so hástasamlegt ad drecka sig endur og stundum drucki, þa Madur leggst eige daglega i það?

Já, þegar það skiedur af Afsetninge, þa er það alltið forðæmannleg Synd, sem aldrei má eiga heima hia þeim sem stunda epter Guds Með og Samhicalþene.

Enn ef Madur er so Hofud-sterkur ad hann þoler, miled, má hann þa eðe drecka miled?

Hverke má Madur eta nie drecka frá þessu þad sem hann þarf naudsýnlega med. Sica 1. Pet. 4. 3. hvar ad gíoreft Minnumur ad Ofdrockiu og Dryckisþapur, og þo virdest það fyrta, eins og það siðara, fyrer eina heidinglega Synd.

Þvad er það sleira, sem kann ad freista til Lauslætes?

Þdiuleyse, vondur Selþapur, Afþiutjre, Amors-Biðsur, Bætur og Biðlæte, Lauslætes Leiker, Dansar og Biðkevakar, og það allt, af hveriu fviðnar Fysi Holdfens, Fysi Augnaða og dramb-samt Biðferne.

Hverier gooder Þankar fúna að vera hendtugastir, til
að kenna slíkar Holdsens Freistingar ?

Að Madur láte sér koma í Hug: (1.) Að sá
allra-heilagaste Gud er nálægur honum, og sér
til hans. (2.) Hvað stórt vered hafi Kvöl JEsu
sí hins kröfifesta, sem hann leid að öllum sínum
Þjálfama. (3.) Hversu Ögnarlegar munu verda
Þjófslir þeirra Góðdæmda í Helvíte. Og (4.)
Hversu skánvín að er svo Skímtan, sem Madur
er þessur af þeirre saurugu Synd.

[Hver þessi so varðveitt sitt Hreintlífe fyrir allra-Þjófslir?
Joseph, þá hann sagde til Potiphars Kvínu:
Hveruig má eg nú þá gjöra so miled Öðfesu Þerf,
log syndgast að moote Gude? 1. Mos. B. 39. 9.]

Utl af **Sisunda Bodordenu.**

Hvad þú verður bakið í Sisunda Bodordenu ?
Að stjela, edur fremja Þrofnad.

Hvad er að stjela ?

Það er að gjöra Neðungán að moote hans Vilja,
viðstíla við nokkud, þó það sé aldrei so lítið
af hans Góðke.

Verður það gjört með fleiru en einu Moote ?
Já, að aðhyrt með Öfrijke, edur Vielum.

Hver stílar með Öfrijke ?

Þeir opnberu Stóor-Þrofsar, sem í einu Riets-
enda Öfrijkine, að allrar Heimildar, taka burt
aðars Góð, líka sem það være þeirra Eign.

Eph. 4. 28. Hver stóled þessur, sá stíla nú eige meir,
heldur erfið og afle með Hóndunnit nokkud Gott.

Hver stílar með Vielum ?

Það

Það gjöra aller þeir, sem annaðhvort taka Ná-
ungans Eign, edur halda henne með Ríenftu og
leynelegum Hætte, sem þie kañ með morgu Mootu,
þvi hver ein þioofur brækar sín floortugu Viel-
bregd og Hnicke.

Seig mier nokkra af þm almennilegustu þioofa-Huicium?

Ein heimuglegur þioofur fyrir Heimenum, þo
hañ þie openber fyrir Guds Auglite, er :

1.) Sca Raupmadur, sem i Raupum og Solum
gjörer Oriett sínum Náunga, soleides, ad hann
eige fær fullt Andvyrde fyrir sitt; Ánadhvort það,
ad Baran, Vigten, Mælerenn, edur Þeningor-
ner er minna verdt en Náungen þeit af, og þetta
er ad elska ei Náungan sem síalfann sig.

1. Thess. 4. 6. Engen asælest edur take Agooda
fræ sínum Broður i Söndlanene, þviad Drottek
er hañ, sem þefuer alls þessa.

3. Mos. B. 19 35. Þier skulud ecke Diasuadarlega hönbla
i Doomeum með Allen, með Vigt, og með Mæler,
riettar Voger, riett Pund, og riett Mælekierhþld,
og riettar Rönur skulu vera hial yður.

2.) Sca Þienare, Handverks-Madur eda Dag-
launare er þioofur, sem fyrir fullan Betaling gör-
er eige Berkenu Fullnustu, edr feller nokkud undan.

2. Thess. 3. 10. Ef nokkur vill eige erfida, þai skal og
ecke heldur eta.

Lijka sca Hwssboonde, sem fyrir holla Þioonustu
giesur eige tilhljideleg Laun og Fæde.

Jac. 5. 4. Siæd, ad Launen Berkamañala, þeirra
sem yðar Akur-Lond hafa upprft, og verð hafa af
yður inehalden, þau broopa; og Saut-Þrftaranna

Broov er komed til Cyra Drottens Zebaoth.

3.) Er sá Okur-Karl Pioofur, sem med Drietta
vifre Rentu wifsgur sín fátæfán Máunga.

3. Mos. B. 25. 36. Þu skalt eekert Okur af þínnu
Broodur taka, og eige osmikels af hönnum Krefia, held-
ur skaltu Ottast Drotten Gud þín, so ad þín Brood-
er meige lifa hica pier.

4.) Er sá Skuldunantur Pioofur, sem getur
borgad sína Skuld, en vill ecke, og med Afertin-
ge, Svikum og Undanbrögðum, heldur iné hica
flier annara Gooke.

Ps. 37. 21. Hín Ogudhrædde tekí Laan og betalar ecke.

5.) Saa Doomare, edur anad Yfirvald er Pioof-
ur, sem vanbrækar sín Myndugleika ad frega
Máunga, eda tekur Mvru til ad halla Rettenum.

Orðskv. B. 17. 23. Ogudlegur Madur þiggur giarna
heimuglegar Gæfur, til ad beygia Veg Rettarens.

6.) Er sá Undersæte Pioofur, sem svijkt um
Kongens Toll, Tijunder og þvilijkt. Rom. 13. 7.
Gefed þad hverium sem þier skyldnger erud, þeim
Skatt sem Skattur heyrer, þeim Toller Toller heyrer.

7.) Ad sijdurstu eru þeir og aller Pioofar, sm leitast
vid ad noa sínu Upphelde med anara Skada, voga
osmiked uppaa Luckuna, hvert þeir vina edur tapa;
ellegar vilia forsorga sig med Onytsamlegum Kom-
stum, og naudsynialausum Þroisgangs Sniksum.

2. Thess. 3. 11. 12. Vier heyrum, þad nocker at medaf
þdar ganga Ofkikalega, og erfida eekert, driigiande
heldur Slenkav. En sliskum bioðnum vier, og amim-
um þai, fyrir vorn Drotten Jesum Christum, þad þeir
erfide med Spallate, og ete sitt eged Brand

Eru aller þessir Pioofar i fordæmulegu Tilstande?

Jaa; Þó þeir verðe ei aller heingðer, lenda þeir þó aller i Helvíjite, nema þeir giøre saña Þfirboot.

1. Cor. 6. 9. 10. Latteð eige villa yður; Eige Þioofar nie Agyrndar: Meñ, eige Ofdrycki: Meñ, eige Ord: harkar nie Ræningjar, munu Guds Ríjke erfa.

Hvad æ þa ein Þioofur til að giöra, sem vill giöra Þfirboot, og leita Ráðar hia Gude?

Þegar hañ lætur af að stela, þá skal hañ og so læta af að eiga, og halda iñe hia stier, því sem hañ hefur stoled, so hañ bæte fyrer, og læte hvern fœ sitt aptur, ef hañ hefur þá Efne æ því.

2. Mos. 22. 3. Þioofuræñ skal Ríla því stolna aptur. Luc. 19. 8. Ef eg hef nokurn talt, þá gef eg Sersaldt aptur.

Lob. 2. 21. Afhendend þeim rietta Eiganda Ríðling, enn aptur, þviad ofs soomer eke að eta stoled Goos, eða þad sama að snerta.

En hvad skal giöra til, ef ei fínst Eigande nie hanns Erfingjar?

Þá so fellur til, núa þad stolna Goos gefast Rætaekum, en fyrre eke. Luc. 16. 9. Giored yður Vine af hinum raanglatta Mammon, so nær þier við þursed, að þeir medtale yður i eilífur Tialdbwder.

Mæ Presturæñ eke afleysa mig af þeirre Synd, þó eg halde iñe hia mier því Raungfeingna?

Nei, eingañvegeñ, því fyrer Guds Anglite, nær Aflausnen eke nema til þeirra sem eru sañ ydrande; En eingeñ Þioofur er sañ ydrande, medañ hañ heldur iñe því stolna Rie.

Er þad líjka Synd að stela Smá Munum?

Jaa, þad er ein stoor Synd i moete Gude, að villa yfirtroda hañs Bodord fyrer Smá Mune; Þó er Synden því stærre moete Rauninganum,

sem meiru er stoled frá honum.

Er þad Synd ad siela frá þeim Rísku ?

Jaa, Synd er þad, því þetta Bodord hefur eckert Fortak, og Raungaans Rískedæme gíorer eige Raanginde mijn ad Rettendum.

Er þad Synd ad hýlla med einum Þioof ?

Jaa, þad er ad gíora sig hluttakande i añarlegum Syndum. Orðskv. B. 29. 24. Hver Slutskipte hefur med Þioofum, (hevrer Bólvan, og seiger þar ecke til,) hañ hatar sitt Líf.

Getur nokur stoled frá sialsum sier ?

Jaa, því þad skiedur: (1.) Med Eyðslu og Þdiu-
leyse. Orðskv. 23. 21. Þlsvelgiarar og Grædnger wt-
armast, og svesnugur Madur hliði ad bera tórring Söt.

2.) Med Ríðsku við sín eigen Lífkaña.

Sir. 14. 5. 6. Hver ecke gíorer sialsum sier neitt gott, hvað skal sai öðrum gott gíora ? Hañ mun aldrei af sínu Gooke glædar vera. Engen hlutur er skammar-
legre en sai, ad Maduren añ sier sialsum einkis goods,
og þad er makleg Plaga fyrir hañs Boudsku.

Mai þa hver einn gíora af sínu Gooke hvað hañ vill ?

Nei, því vier erum Raadsmeñ yfer Guds Gæf-
um, og eigum eitt Siñ ad gíora Reifning fyrir þær.
Luc. 16. 12.

Hvað Gott er skipað i Siöunda Bodordenn ?

Ad vier skulum styrkia Gagn vors Raunga.

Hvernig forum vier ad því, ad styrkia Raungaans
Gagn, i því sem hañs Upphelde viðviðkur ?

Þa vier laanum honum nokkud af voru Gooke,
eda gefum honum Olmu, hafe hañ heñar Þers.
1. Joh. 3. 17. Nær nokur hefi þessarar Beraldar Andæfi,
og sier sín Broður Rand liða, og lýkur sitt Siarta til
fyrir

fyrer hœnum, hvernig bliði Guds Kiærleike hia hœnum?

Ebr. 13. 16. Gott að gjöra, og með að skipta, þá forgley með eðle, því að slíkt Öffur þoknast Gude vel.

Hver gietur og að hialpa þeim þursfande Ræunga?

Sierdeilis þeir Rísku, samt sierhver sem þesur

noctud Afgœngs því er hafi þarf daglega með.

1. Tim. 6. 17. - 19. Rískum þessrar Þeraldar bioð.

Þu (að þeir sien eðle mikellaster, og legge einga Þon

uppa þessu falkvalltan Rískdoom, heldur uppa lifanda

Gud, sem of rískuglega gefur allshattad til Rottunar)

það þeir gjöre gott, það þeir audgest i goodum Þer-

kum, sien giasmilder, goodviliader; Safuande sier

fialfum Siood, til goods Grundvallar, uppa það til-

fomanda, so að þeir hœndle cilíft Líf.

Hvernig að Radur að gefa Ölmusu?

Epter Efnum, og af Kiærleiksfullu Hiartasage.

Eob 4. 9. Safir þu miked, so veittu rískuglega, ein ef

þu þesur líted, so veittu þó af því litla með trœu Hiarta.

Straffar Gud þá Þrœstunarlansu?

Ja. Jac. 2. 13. Þar mun Ömýskunsemur Doomur

þfir þá gænga, sem einga Þrœstunseme þesur gjörda.

Ps. 41. 1. Sæll er sœ sem aðast hín Þursuga,

ÖRotten mun frelsa hafi i hinne vondu Tíð.

Utt af Attunda B o d o r d e n u.

Hvad Þondt verður i þessu Þodorde þaðað?

Að bera falskann Þitnesþurd að moote Ræ-

anganum.

Hvad er falskur Þitnesþurdur?

Öll logenn og castsemdarlaus Ræda um Ræ-

ungan, hvert sem hun skiedur fyrir Rette, edur

fyrir utan hann.

Hvernig verður falskur Þitnesþurdur þœrenu i

Þettar-

Rettargangs Málum ?

1.) Þegar Sæfandi ber fram logna Aficæru.
Orðskv. B. 19. 5. Einn Liðgvottur blifur ekki
Öhegnur, og sei sem framgiarnlega framber Liðge,
man ekki undan hlaupa.

2.) Þá Vitnen stadfesta Eijgena.
Orðskv. 19. 5. Einn Liðgvottur blifur ei Öhegnur.

3.) Þá Falsmadurefi forsvorar Eijge i moote
sine eigen Samvitku. 2. Mos. 23. 1. Þu skalt ekki
trúa raungum Rærumælum, og gjer ekki þeim
Ögudlega nokra Ziafod, so ad þu berer falskt Vitne.

4.) Þá Doomarefi viðvitande, edur af Samvit-
sku, dæmer það sem Eijge er, satt ad vera, og það
raangt ad vera, sem rett er.

Orðskv. B. 17. 15. Hver þann seger þann Ögudlega
hafa riett, og syrer dæmer Riettlaatan, þeir eru
baðer syrer Rottne ein Svijvirding.

Meiga christner Meñ eiga Mál saman ?

Þeir meiga, i þeim Sökum sem miked ríður æ,
og i stærstu Raudsyn, sýna til Doomara Embættis
sins, sem er Guds Skipan, og klaga Raudsyn sí-
na, an Haturis til síns Mootparts ; Eñ ad hafa
Þrætur syrer litla Sök, og ad sýna sig i öllu síra
síðadan og hefudargiarnan, er miög Ögudlegt.

1. Cor. 6. 7. Þar er allareidu Þrætur æ millum
yðar, það þeir hafa Lagadeilur yðar æ millu ;
Hvar syrer liðed þeir eiga millu heldur Öriett ? Eða
þvi lauted þeir ekki afsalast yður heldur ? Sja Orðskv.
B. 20. 22. Matth. 5. 39. Rom. 12. 19.

Hvernig verður falskur Vitnesburður boren syrer
utan Rettargang ?

Þá Madur liggur uppá sín Málunga, og kemur
hannum

honum raanglega i Dhoodur. Sir. 5. 16. Ver eige
sævijs, og bækmael þu eðle með þíne Trunga.

Ma Madur segia þad ikt mū Raunga, sem satt er?

Nei, nema þad sie aður openbert orded hverium
Mañe, og að þo Madur eige að hafa sier til Sam-
ans að segia frá þvi; Þad er Rierleifslense.

2. Hvernig kan Madur að svikja sín Raunga?

1.) Þa Madur openberar þad sem hann hefur
heimuglega trvad honum fyrir. Orðskv. B. 12. 13.
Bakmaulugur Madur openberar þad sem hann veit ley-
nelegt, en sei sem með trvofstu. Hiarta er, hann leyner þvi.

2.) Þa Madur uppliostrar hans heimuglegum
Brestum, honum til Skada, en odrum til Hneiflis.
Sir. 19. 7. 8. Hver þu nokkud vondt, þad seig eige
epter, þvi þa gæirer þier einga Skada. Þu skalt hver-
te segia þad þjunn Vin nie Dvin, og openbera þu þad
eðle, knær þu að giera þad fyrir utan vonda Samvitku.

Ma Madur eige gefa til kynna Yfervaldenu edur
Presfennam Raunga's Synd?

Jw, þegar þad skedur af Elstu til Raunga's,
balkinsorgun fyrir honum, og til að aptra Synd-
ene, so sem þa Joseph sagde Godur synnum frá
Synd Brædra sína. Sica Matth. 18. 17. hvar
ed Christur biðir að segia Sofnudenum frá Synd
sijns Raunga, þegar heimugleg Advorun vill
eige gagna; Enn ef þad skedur af Hefnd edur
Moralæde, þa er þad Synd.

Kan Madur og með öðru Moote missia sig i sinn Tale?

Jaa, þvi öll Onytin Ord eru syndsamleg.

Matth. 12. 36. Eg seige yður, af hveriu þvi faafein-
gu Orde sem Menner tala, munu þeir Reifningsskap
giera af yfsta Dege.

Þvad

Hvad Gott er skipað i Atunda Bodordenu ?

Ad affaka Naungañ, tala vel og meina vel um hañ, og taka allt upp i betstu Meining.

Gietur Madur þa geted Goods til allra Maña ?

Þa þeir ei med þeckianlegum Holdsens Berfum upplioostra siñe inre Bonsku, maa Madur, Kiærleikañs vegna, vænta hins betsta, og ei giora sier Misþaanka, edur for Dþeckia til nockurs.

1. Cor. 13. 5. 7. Kiærleifureñ hugsar ecke Illt, hañ umþer alla Glute, trwer allu, vonar allt.

Eñ þaa Bondskan er orden openber, maa Madur ei kalla hana gooda. Es. 5. 20. Bei þeim, hverier ed kalla hid vonda gott, og þad hid gooda vondt.

A Madur og so ad affaka siñ Naunga, þa adrer tala illa um hañ ?

Jaa; Giete Madur þad med Sañe, sierdeiles þaa hañ er eige siakfur vid, og kañ ad affaka sig.

Sir. 6. 5. Hver alla Glute færer til bette Vegar, so giorer sier marga Vine.

1. Pet. 4. 8. Kiærleifureñ hylur einig Siðda Syndana.

Ut af Nijunda og Tijunda Bodordenu.

Hvad er þad sem bañad verður i Nijunda Bodordenu ?

Syndsamleg Gysn og Gyrnder, sierdeiles epter Annara Gooke.

Glioodar ei þad Tijunda Bodord nær þvi eins ?

Jw.

Hver Mismunur er at millum þess Nijunda og Tijunda Bodordsens ?

Mismunureñ er eige so sierdeiles inefaleñ i þeim Slutum sem Resi gyrnast, so sem i þvi, hvernig Gyrnd

Gyrnden edur Fysnen til þess er að sig komin.

Hvad mærgslags er þa sw illa Gyrnd ?

Tveíslags: 1.) Erfdagyrnden, edur Upprunagyrnden, sem er sw spillta Náttura siðs, edur Tilhneiging til þess Bonda. 2.) Sw gioranlega Gyrnden, sem framkæmur af Upprunagyrndenne eins og ein Avortur af síne Root. Og verður hun aðnadhvert af Bítia Mánsens samþykkt og halden við Magt, ellegar henne verður móðstædd, og hun niðurfædd.

Jac. I. 14. 15. Sierhver freistast nær hafi tilteigist af síne eigen Gyrnd og lockadur verður,; Og síðan þa Gyrnden þefur geted, sæder hun Syndena, en nær Synden er fullkomin, sæder hun Daudan.

Hvar verður fyrirbóden sw gioranlega Gyrnd ?

3. Tíjunda Bodordenu, hvert 5. Mos. B. 5. 21. wtleggst soleides: Þu skalt ekki gyrnast að, það er: Ecatt þu þín Bítia ekki burt dragast frá mæ, þínum Gude, af þeim vöndu Gyrndum sem búa í þér.

Hvar verður Upprunagyrnden bönnud ?

3. Tíjunda Bodordenu, sem wtleggst soleides: Þu skalt ekki gyrnast, það er: Þar skalt eingen vönd Gyrnd vera í þínu Hiarta, þu skalt einga Arf. Synd hafa.

Gíft þa nokkur Madur að Jordnæ, sem einga vönda Upprunagyrnd þefur ?

Mei. Joh. I. 8. Ef vier seigimur, vier höfum einga Synd, þa villum vier siðsfa oss, og Sannleikur er ei í oss.

Fordæm þa Upprunagyrnden þa tröndu Guds

Börn,

Börn, sem hafa Augur af heile ?

Nei, hica þeim hefur Synnden tapad þeim sínum
Krapte semfordæmer, með því þau eru í Christo,
og standa eige frammar naken, edur forsvarslaus
fyrir Guds Retilæte. Rom. 8. 1. So er nu eingin
fordæming í þeim sem í Jesu Christo eru, þeir sem
eige ganga epter Holdenn, heldur epter Andanum.

Hvad stædur, ef Madur lætur so Upprunagyrndena
við sig raða, að honum þífer vænt um að
fylgia gírañlegum Gyrndum ?

Hvar sem svo gírañlega Gyrnden rædur fyrir,
og hefur Yfirráð, þar rædur Christi Ráð eke
fyrir, og er so svo Mañeskia under Bolvaniñie.

Rom. 8. 13. Ef þíer lífed epter Goldenu, munnd
þíer deya, enn ef þíer deyðed fyrir Andann Holdsens
Gyrnder, munnd þíer lífa.

Er þa vönd Gyrnd Synd, þo hun síe að eins í A-
forme, og kómest eke leingra ?

Jaa, fyrir Gude tekst Bilien fyrir Verked.

Matth. 5. 28. Hver hafi líst Konu til að gyrnast heñar, ic.
Kafi þa Madur að bríotta að þeña Hatt Bodord Guds
sll med einberum Paunkum og Gyrndum ?

Jaa, því Guds Logmaal er andlegt, og hver sem
vill hinum Bodordumum hlíjda, maa ydugliga taka
Bara að sínu Hiarta, epter því sem þesse seinustu
Bodorden cañstilia, því þau eru so sem Eykell að sllu
Logmalenu, og keña að skília allt Logmáled.

Er þa sll Gysu og Gyrnd Synd ?

Saklaus Gyrnd er svo, sem Sælen hefur til þess
smíðjameñ þarf med, so sem: Lust til að eta, drecta,
sofa, og hræra sig, og añaara soddan Huta; Sv
Gyrnd var med Mañennum í Sakleysisens Stande,

og ad þvi leite er hann eige syndsamleg.

En framkoma þar þó ekki margfaldar Syndir af
fóðdasi nátturlegum Epterskaungunum ?

Jw, ad vissu, og veldur þvi sw inrætta Náttur-
unar Spikling, sem vill komast i alla Hlute, og gis-
ra Epterskaungiunena þá skickanlegu, Ofickanlega
Ohooflega og sauruga, ef vier eige noogsamlega
tokum Bara á oss, og moottstríjdum heine.

Hverier eru þeir syndsamlegu Hluter, sem Gyrnd-
u festest mest á ?

Þad eru þeir Hluter : 1.) Sem eiga skyldt við
Ohoof, Drambseme og Belystingar.

1. Pet. 2. 11. Halded yður frá holdlegum Gyrnd-
um, hveriar i gegn Saluñe stríjda.

2.) Þeir Hluter sem Oðrum viðviðfía, hveria
Gud hefur ei gefed mier, heldur minnum Náun-
ga, og máa eg þvi eige misuñá honum þeirra, so
sem er, hani's Egta : Kviñá, Þioon, Þioonustur
Kviñá, eda noctud af öllu þvi sm honum heyrer til.
Get eg þá med eingu Moote gyrenst neitt an Ofundar
og Drettar af þvi Googe sem min Náunge á ?

Ad vissu: Ofka máa eg epter Kaupmañs Boruñe
fyrer Betaling, so sem Abraham falade Afuren,
1. Mos. 23. 4. En ei máa eg gyrenast ad draga und-
er mig Goog minns Náunga med Rettenda. Ofir-
varpe, Svikum eda Ofriðke, so sem Achab agyren-
test Nabots Þingard, 1. Kong. 21. 2.

Þvad er nu Gott boded i Nijunda Bodordenn ?

Ad vier tokum Bara á oss fyrer vondum Hiart-
añs Gyrndum, og stríjdum i moote þeim.

Þvad Gott er skipad i Tíjunda Bodordenn ?

Ad vier skulum ecke eitt Siñ hafa hina minnstu
Gyrend vonda i Hiartanu.

Hvar til þienar þa þad Tjunda Bodord, sem wtheimts
er af oss Mönnum eitt öldunges fullkomed Sæley-
se, sñ oss er þo Omögnlegt ad lauta Gud hia oss þina?

Þetta Bodord syner: 1.) Guds fullkomna
Rettlæte, sem hefur Rett til ad heimta þad, og ca-
telia fyrir þad, sem Maduren, i Syndena fallen,
fai ecke af sinum Kroptum ad framkvæma.

2.) Syner þad, ad Gud er eige Ordsok til þess
ad Maduren fell i Syndena; Þvi hefde han ver-
ed Ordsok til þess, þa hefde han aldreige kunad ad
bana þessa illu Gyrend, sem þar af leiddest.

3.) Syner þad, ad aller Men, lifa þeir heilogs-
ustu, eru reyndar Syndarar, og fca ei, med þeirra
eigeni Rettlæte, stadesf fyrir Gude; Þvi þo þeir,
fyrir Guds Ræd, feinge yfiruned allar gioranlegs-
ar Synder og Gyrender, þa er þo þesse Erfsda-
Synd þin Ordsok til ad audmykia sig fyrir Gude.
Hvad er styttsia Tjuchald þessara Orða: Eg er Drott-
en Gud þin, sterkur Vandlætare. ic.?

Þver Ordsaker, sem skulu knya oss til ad halda
Guds Bodord, edur ad fordast þad Vonda, og
giora þad Gooda.

Hver er fyrre Ordsaken?

Guds rettferdug Reide og Vandlæte, sem hootar
ad straffa alla þverbrotna Yfirtröslu Men.

Hver er siðare Ordsaken?

Guds fódurleg Ræd og Myrkun, sem losar ad
giora gott þeim sem halda hans Bodord.

Hvad

Hvad er Þfirtrodsla edur Synd ?

Allt það sem stríðer ær móptu Guds Þodordum, sem nyllega eru vinnuad.

Hvad margslags er Synden, almennilega að segja ?

Evenslags: Erfða Synden (edur Uppruna Synden) og gioranleg Synd.

Hvad er þa Erfða Synden ?

Hun er Natturnar Banart, inngröoen Þordorsfun, og illar Tilhneigingar (sem höndlar um i Tiljunda Þodorde.)

Þvi kallast hun Arf Synd, edur Erfða Synd ?

Af því hun er öss meðfædd, so sem ein vöndur Erfða Hlute eptir vörn Þodur Adami.

Rom. 5. 12. Synden er fyrer ein Mann komeu i Heimenn.

Ps. 51. 7. Sial þu, wt af syndsamlegu Sæde em eg geten, og i Synd gat mig min Moeder.

Hvad er svo gioranlega Synden ?

Allar vöndar Hugsanar, Ord og Þiorder, sem frænkoma, so sem illur Avörtur af vöndre Root Arf Syndarennar.

Er það þa eins lifka Synd, að lauta Ogjört og forsoa ma það sem gott er, eins og að giora það sem illt er ?

Jaa, vitulega. Jac. 4. 17. Hann sem kann nokkud gott að giora, og gjörer það ekki, þeim er það Synd.

Hvad margslags er svo gioranlega Synden fier i Þage ?

Evenslags, sem er, svo Synd sem kemur af Breiðleika, og svo Synd sem kemur af Illayene.

Hvad er Breiðleikans Synd ?

Hun er, þæ ein sanchriften Madur, er af Hiarta hatar allar Synder, missier sig af Faxvitku, Dad, Gætne, Afstriidu, edur einhveriu söddan, ; En strap

sem hafi sína Synd sier, styrer Egyptan (Aminingu)
Andans i Samvitkunne, angrafi hafi af henne i
Hiartanu, bidur Gud Gyrrergerfingar af henne,
og feppest framveiges ad betra sig.

Gal. 6. 1. Ef Madur verður af nokkurn Hatt af nokkurn
Brest yfirfallin, þa leidriettid hafi med hoogvarum Anda.

Jac. 3. 2. Aller vier briotum margfaldlega.

Hvad er Illgyrnes Synd ?

Þa Madur viðvitande, villande, og med Gied-
þokuan, gíorer það sem illt er, en lætur Dgiördt
það sem gott er, og heldur afrafi i því illa.

1. Joh. 3. 8. 10. Hver Syndena gíorer, sa er af Dísful-
enum, því ad Dísfulla syndgæde af Upphæf; Þar til
byrtest Guds Son, ad hafi ridurbriote Dísfulls Bers;
Hver af Gude er fæddur, sa gíorer ei Synd, því hafi
Sæd blifur hia hennar, og hafi getur eige syndgæst, því
ad hafi er af Gude fæddur. Þar af eru auglivos Guds
Börn, og Dísfulls Børn: Hver hafi eige gíorer Rettvi-
fena, sa er ecke af Gude, og hver ei elskar sin Broður.
Sia. Joh. 8. 34. 2. Pet. 3. 3. 4. Mos. 15. 30.

Ridur nokkud af því, ad þekia þena Mismun Breist-
leifans Syndar, og Illgyrnes Syndarenar ?

Miked ridur af því, því það alla stærst And-
varaløse kemur rett af því enu sama, ad Madur
gíorer eige foddan Greinarmun; Þar af kañ og
ad ordsakast naudsynialaus Angurseme.

Hvernig kañ Andvaraløsfed ad ordsakast af því ?

Það ordsakast so af því, ad sa sem lifir i Illgyr-
nes Syndum, huggar sig við það, ad aller Men sien
Syndarar, eda sier sie eige vandara en odrum.

Er það ecke satt, ad aller Men sien Syndarar ?

Þið eru aller Syndarar, en þar af er stoor Mis-
munur

munur (sem cadur er bved ad syna.

Seig þu micr þau Mismun en nu med adrum Ordum, med þvi so miked riidur a þessa ?

Þad skilur so miked sem Noott og Dag ; Þvi Guds Born hafa ad sonnu Synnd Breiðleikans, fína til Synndareñar, ficast af heñe, verda þvert i moote þeirra Bilia yfirfalleñ af heñe, og leggia daglega af meir og meir synndsamlegar Yfirsooner og Breste, af hverium þau hafa saart Angur, so þu ganga þo epter Andanum, fappkostande ad verda fullkomeñ i þvi sem gott er. En Heimsens og Dofussens Born giora Synndena, setia sig til ad synndga, gledia sig i heñe, og skemta sier vid hana. Jaa, þau synndga uppa Moadena, og ganga epter Holdenu, hvers vegna þau skulu deyja.

Driiiger eitt Guds Barn aldrei neina Illgyrnes Synnd ?

Alldrei; þad getur ecke med nockru moote komest heim vid þad Moadareñar Stand, sem þad er i, og þa niju Hæding, so leinge sem þad er stadfast i þvi ; En falle þad med Afsetnings Synnd fra þvi Stande, þa er þad ecke Guds Barn leingur.

1. Joh. 3. 9. Hver af Gude er fæddur, saa gistrer ei Synnd, þvi hans Sand bliifur hia honum, og hann getur eige synndgast.

Þar nu Guds Born hafa Epterstodvar af synndsamlegum Yfirsoonum og Brestum, kúna þar þa ei fordæma þau ? Alldeiles ecke. Hinar allra minstu Synnder þeirra væru ad sonnu Fordæmingar verdar, en þeirra Samfelag med Christo fíjar þau þar fra.

Rom. 8. 1. So er nu ingen Fordæming i þeim sem i Christo Jesu eru, þeir sem eige ganga epter

Holdenu, heldur eptir Andanum.

Sakar þá Breiðleifans Synd alls eðert Christum?

Jæ, hun deyrer Madena, og hindrar þæ sonar-
legu Dorsung Andans, i því sem Madur æ ad
hondla mæn vid Gud, og hørfer mæg til þess, ad
Madurenn falle frá Gude i Illgynnes Synder.

Hvad giorer þa sw Illgynnes Synd ad Berfum?
Alla sijna Elskendur fordæmer hun, og giorer sorg-
legan Adskilnad millum Guds og þeirra; Jæ, hun
giorer þa Satan lijka, bæde þessa Heims og annars.
1. Joh. 3. 8. Hver Syndena giorer, sal er af Disflemum.
1. Cor. 6. 9. 10. Vited þier eige þad Raanglæter munu
eige eignast Guds Rikke? Vated eige villa yður: Hverfe
Frillulijfs Mæn nie Bloat Mæn Skurdgoda, eige hoor-
dorns Mæn nie Sælgjætingar, eige heldur þeir sem
Skon drijgia med Karlmonnum, eige Piosar nie A-
ggyndar Mæn, eige Osdyckin Mæn, eige Hærlarar nie
Ræningiar munu Guds Rikke erfa.

Er ein einasta Synd, af þessum edur öðrum Illgynnes
Syndum, noog til ad fordæma Mæn?

Jæ, því þo Madur drijge ei utan eina edur adra
vijsa Synd, er han freistast af, eda fær Hentugleika
til, þæ syner þo sw eina Synd, sem i honum drott-
nar, ad han er en þæ ei umvændtur, og ad han i
sijns Hiartans Gruñe sje Guds Foragtare.

Jac. 2. 10. Þo ad einhver hielde allt Logmaled, og
brotlegur yrde i einu, þa er han þegar alls þess sekur.

Er nockur Misgættur a Illgynnes Syndunum?

Jæ, hica sumum drottna þær med Forherding og
stooru Andvaraleise, so sem hica Pharao; En hica
sumum drottna þær æn Forherdingar, og drijgiast
med Samvitkunar Sturlan edur Drottmele, so
sem

sem hica David, i hañs Breitne vid Uriam.

Hver er sv fremsta Trappa i Illgyrnes Svæðum ?

Þegar far sem i sínu Hiarta hefur verið canæg-
ianlega sañfærð: um Sañleika, can Þviþingunar
og Tillockunar, moottþrooanlega og af Afsetninge,
neitar, hæder og offæker soddan Sañleika og Þær-
doom um Guds Otta, og heldur fram i þessu rds-
runarlaust. Þetta kallast Svnd æ moote heit og
um Anda, edur hoñs Embætte, og fyrergefst ecke,
Matth. 12. 31. Ebr. 6. 4. 5. 6.

Er þa Mynstun Guds og Þorþienusta Christi eige noogu
frøptug til að fyrergefa, lika þessa Svnd ?

Hier skortir eige æ Guds og Christi Siðu, þvi
hañs Ræd og Þorþienusta er i siatfre sler canæg-
ianleg, og yfirgnæfer allar Svnder ; Heldur er
Mañenum um þetta að kenna, sem heldur fram til
Æfiloka i hatursfullre Spottan og Ofþooku þess
Sañleika, er hoñ hefur ædur þect.

Kan Maður og so að giora sig hluttakara i añarlegum
Svndum, og so einig lika i þeirra Straffe ?

Jar, og skedur það, þegar Mañe þifer vænt um
þær, gefur Samþæke, Ræd, Befalning, edur
Tækisære til þeirra, og hindrar þær ecke, edur straff-
ar, ef hañ getur. 3. Mos. 19. 17. Straffa þiñ Ma-
unga, so þu betur eige Skuld hañs vegna. Sial
1. Tim. 5. 22. Op. 18. 4.

Hverjar eru þær almennelegustu stoor-Svnder i ?
moote Guds Logmalle ?

Það eru : Bantræ, Þræfne, Þrugyrnd, Þ-
gyrnd, Belløst, Reide og Þþotæmæde.

Hverjar eru þær heldstu og stærstu Dygðer epter

Guds Legualse ?

Þessar : Trw, Kiærleike, Froomeike, Audmykt, Unægjanlegleike (Hooffeme) Bindinde, Hoog-
værd og Poleimæde, og umfram allt, gudrækelegt
og hinneft Simmeslag.

Hverin hootar Gud þeim sem eige hlida hans Bødordnum ?

Ad hann vill vitia þeirra Bøndsku med Straffe..

Skedur það alleina i þessum Heime ?

Nei, stundum fær sœ Ogudlege ad sœnu Endia
med Skelfing, en oft luckast honum so vel Illynd-
en, ad han er falladur sæll; Po kemur fram um h-
der hans Straff i Helvifte og Rvølunum. Luc 16. 23.

Kemur það tímaulega Straff alleinafta yfer fælf-
aþ þau Ogudlega ?

Nei, Gud straffar og so Illku Foreldranna æ
Børnunum, allt i Þridiu og Fioordu Ettkvijst.
Er það rett ad straffa Sonen fyrer Synder Fodursins ?

Jæ, þegar han gengur i Footspor og Epterdæm-
um sjins Fodurs, fram i somu Syndum, þvi an-
ars rærest það sem stendur : Ezech 18. 19. 20.
Sonren skal ecke bera Fodursins Misgiörning, fyr-
er það han giörde vel og rettvijlega, og han hieldt
og giörde æll mjin Rettinde, þa skal han lifa.

Hversu margfaldt er almenelega Guds Straff ?

Þrefaldt. 1.) Þiskamlegt, so sem : Strijd, Hall-
ære, Drepfoott, edur önur Dhamingia, bæde æ
Lande og Þijdm.

2) Andlegt, so sem : Guds Reide, og það, ad han
burttekur sin Anda, og svipter sine Næd, yfirgef-
ur i fræleitt Siite og Forherdingar Doom.

3.) Er það Eitijfa, sem er : Fordæming til Hel-
vijtis

víttis. Samuleides eru einnig þreföld Laun fyrir
það Góða: Líkamleg, Andleg og Eilífi.

Hverju Góðu heiter Gud þar i mótt þeim sem
halda hans Bódord?

Ad hann vill gjöra Myrkunfeme við þau i Þusund
Lidu.

Hvad skilst hier fyrir Myrkunfeme?

Allt gott til Lífs og Sálar, um Tíma og Eilífið.

1 Tim. 4. 8. Gudræfuen er til allra hluta nýtsöm, hafan-
de þessa Lífs Sýrreheit, og so hins epterkomanda.

Hverjum losar Gud síne Myrkun?

Þeim sem hann elskar og halda hans Bódord.

Elskar þa eingöngu Gud, nema þau sem heldur hans Bódord?

Nei. Joh. 14. 21. Hver hann hefur minn Bódord og
heldur þau, hann er þau sem mig elskar.

Hvad er það, ad Maður heldur Guds Bódord?

Það er, ad ein endursæddur og til Máðar tekið
Christenn Maður, hefur Guds Vilja alltið fyrir
Augum síer, og lagar sínar Hugsaner, Ord og
Giörder þar epter, af einlægum Hiarta, með stad-
föstum Aletninge, ad láta síer i því framfara.

Joh. 14. 23. Hver hann elskar mig, þau heldur minn Ord:

1. Joh. 2. 3. 4. 5. Þar af vitum við, það við þekkið hann,
ef við vörðveitum hans Bódord. Hver ed seiger: Eg
þekki hann, og heldur ekki hans Bódord, þau er Língare, og i
þvílíknun er eingöngu Söuleikur. En hver hans Ord vörð-
veiter, i þeim er sannarlega Guds Kærleike fullkoma.

Matth. 28. 20. Kenned þeim ad halda allt hvad eg
hafa yddur, og siat: Eg em með yður alla Daga, allt
til Enda Veraldar.

Getur Maður þa halded Guds Lögmaul edur Bódord?

Já, með því Maður elski Gud rettelega, þau bæde

mað hañ, og líka kañ hañ að halda Guds Bodoð, með einlægu Gede eptir Evangelii Anda, fyrir Kráft Christi, þó það kúne eðe að skie, eptir því sem Lögmaled i strængasta Mæta vöfrefur, og kañ Maduren þess vegna eðert Gott fyrir slíkt að forþiena, heldur bevijsar hañ þar með sína Trú og Ræðleikañ. Joh. 14. 23. 1. Joh. 5. 3.

Kinnur vier þa að forþiena Saluhjálpena með því að halda Lögmaled ?

Rei. 1.) Því vor Hljidne er ein Skýlda edur Skýldug Þjóonusta.

Luc. 17. 10. Rær þér hafað allt það gírdt, hvað yðr var boded, þa seged : Omíter Þjóonar erum vier, því hvað vier áttum með Skýldu að gíra, það gírdum vier.

2.) Verður Lögmaled eðe halded af Krápte vorrar Mætturu, heldur af Guds Mædat Krápte, og er það eige vor Forþienusta sem Gud verkar í oss.

Phil. 2. 13. Gud er hañ sem i yður verkar bæð Viljañ og Gíorningeñ, eptir síne Þökkun.

3.) Verður Lögmaled aldrei halded so fullkomalega, að Hljidne Andañs, þó hañ síe víst reidubvænn, síe eige blóndud með Breiðfleika Hóðsens, sárit alíjtur Gud, og launar i Mæd síne, fyrir Christi Skuld, vora Hljidne, þó hun síe Ófullkomen.

Ps. 130. 3. Ef að þu Drotteñ víst tilreikna Synðernar, Drotteñ, hver mað það standast.

Getur Maður eðe eins og Postuleñ komeð so langt (i Hljidne Lögmalesins) að hañ síe síer síal sum eige með

vítande nokkra Synða, sem hañ hafa af Afsetninge brijgt, eptir það hañ þessur gírdt Þðran ?

Þv, því Postuleñ var líka ein breið Mæðessia ;

Enn

Enn þá Madur er nu so langt komenn (i því Gooda sem hann var) er Madur þó ekki þar fyrir rettlaatur fyrir Guði.

Því ekki?

Vegna þess, að Þogmæled er andlegt, en Guð, sem oss dæmir, sýr eftir Hugrenningum og Þyrndum, meir en aller Mennum, grandgjæfilega; Þá, framur en vier sýsler kunnur að skynast í veru syndumspilla Hiartans Gruð, og þess vegna er svo vortoris Sidsme og Rettleste (sem kann að finna jafnvel hica Heidingium) ekki Uppfylling Þogmælsins.

Er þá eingrar Fullkunnar að vænta í þessu Lífi?

Enginn er so fullkomeñ, að Synden vortymest öldungis frá honum, edur öldungis þriote þad Stríð Holdsens og Andans, og ekkert afaatt fíneft framur. Þó kallast, og er, einn Chrístenn Madur fullkomeñ, í Tillite til:

1.) Hanns Rettletingar fyrir Christum, hver ed fullkomlega hefur í burttekt alla hanns Synd, og fullkomlega íflædt hann öllu sínu eigen Rettleste.

2.) Í Tillite til hanns Helgunar; En þá merker ekki þetta Ord (fullkomeñ) syndlausan Fullkomlegleika eftir Þogmæli, heldur alls Hiartalagsens einlaga Ervæste og Raðvændue.

3.) Í Tillite til aðara breiðare og Ofullkunnare, eftir þeirra Aldurs Mæta í Christo.

Phil. 3. 12. 15. Col. 1. 28. Matth. 5. 48. 2. Cor 7. 1.

Þegar vier nu leggjum Afundan á að halda Guðs Bædd, hvað giorum vier þá?

Bier

Bier giorum Goodverken.

Hver eru þau rettn Goodverk ?

Eige alleinasta vortortis Gudræfnes Athafner, Rettlætes og Ríærleifkañs Verk, heldur og so in vortis, þær heilögu og goodu Fræringar, sem Guds Ande, verkar hica endursæddum Guds Bormum, epter Neglum Logmaalsens, ecke þo af þvi, ad Logmaaled þviinge þau til þess, heldur kemur það af þvi, ad Triven-og Ræd Guds, sem þau þiggja, heldur þeim fícalfoiliuglega til þessa, ad verda meige til Dýrdar Gude, en Gagns Marunganum.

Gal. 5.22. Afsortur Andans er Ríærleife, Fagnuður, Fridur, Polshæde, Blíðleife, Goodgyrne, Tru, Hoogværd, Hreinjífe.

Eru þa Bæner, Almúsur, og foddan Athafner.

Heidingiaña og þeirra Dendursæddu Christi nu, hila einnig Goodverk ?

Ecke eru þau fyrer Gude sañarlega good, þvi hvað sem eige fram kemur af Truñe, það er og so Synd.

Er það aldungis naudsýnlegt ad gíora sañarleg Goodverk ?

Jaa, það er ad vísu naudsýnlegt fyrer alla þaa sm vilja verda fáluhoolpner; Þvi það er eitt af þvi, til hvers JEsus hefur oss endurleyst, það fram kemur af Truwareñar Rætturu, og þar med auðsýnlest sw nija Hlíðne.

Ebr. 12.14. Epterfylged Fridnum við hvern Mañ, og Selguníne, au þværrar það einguñ kañ Drotten ad fíal. En eru þa Goodverken naudsýnleg so sem ein verlande

Orðsof til ad gíora oss rettlaeta og fáluhoolpna ?

Nei, þar til duga vor betstu Verk aldeiles eckert,

sem

fem fyrr er saadt.

Phil. 3. 6. 7. (Eg var) eptir Vandlætinguñe Ofsoofn-
are Samadareñs, verande (sialfur) eptir Rettlatenu
i Logmaalemu Ofstraffanlegur. En hvað miu Avinn-
ingur var, það hefi eg Christí vegna fyrer Skada reiknað.
Fyrrer hvað verður Maður þá rettlatur og sáluboolpeni?

Allemasta fyrer Trwua, sem tekur ad sier Guds
Noad i Christo.

Rom. 3. 28. So holdum vier nu það Maðurén verðe
rettlatur an Logmallsins Verka, fyrer Trwua alleina.
Er þá Trwen so mikels verð i vorum Christennobome?

Jaa, him er það allra Djarmætasta, því an heñ-
ar er Omögulegt Gude ad boefnast. (Ebr. 11. 6.

Hvar sñ eg þá i mínum Catechismo stefare Upp-
fræðing nñ Trwua?

I þeim vortum Partenum, sem hondlar usñ vor-
rar Christelegrar Trwar Hofudgreiner.

*****

Sam Añar Partureñ.

Verður Maður sáluboolpeni fyrer það, þo hañ
tñne Trwargreinernar?

Nei, því Diosullen þecker þær lifka. Jac. 2. 19.

Hver Mismunnar er míllum Trwar Hofudgreinaña
og sialfrar Trwareñar?

Trwarennar Hofudgreiner eru tvortis fyrer
Mañenum sñ Samleife, sem hañ skal trwa og med-
taka fyrer Saminde. En Trwen sñalfer i tvortis i
Mañenum það Traust og Tleifkan, med hveriu
hañ tekur ad sier oñ þan Saminde, sem iñe eru fal-
en i Trwareñar Hofudgreinum.

Hvar

Hvar um handla Ervarðar Hofudgreiner ?
 Um Guds Veru, Vilja og Verk.
 Er þa ein Gud til ?

Jæ, vissulega.

Hvad gefur þier Vissu um þad, hvert Gud er til,
 med því þu sier hann eðfe ?

Þiist kan eg ad sika hann; Þo þad sie eige med lifs-
 amlegum Augum, þæ sie eg hann samt i Huga minn-
 um, i minne eigen Samvitstu, æ Skopunarverke
 allrar Beraldar, og i Lioose heilagrar Ritningar.

Hvernig fræða þesser Slutur þig þar um, ad þar
 sie ein Gud til ?

1.) Samvitstkan, sem er Doomstooll Guds i
 Hiartanu, kener mier þad med heimuglegum Ot-
 ta, þæ eg giore þad sem illt er, en med nockurskoni-
 ar Unde og Hugfroo, þæ eg giore þad sem gott er.

Rom. 2. 15. Þeir (Heidnu) bevijsa, þad Logmallsens
 Verk sien strifud i þeirra Siortum, med því þeirra
 Samvitsta sialf ber þeim Vitne, og þar med þeir
 þaukar sem sijn æ mille munu aflaga sig, edur af-
 saka innbyrdes.

2.) Skopunarverk alls Heimsens og hans Vid-
 hald, vitnar um þad sama daglega fyrir miger.

Rom. 1. 19. 20. Men vita ad Gud er til, þad er þeim
 openbert, því ad Gud hefur þeim þad openberad:
 Med því ad Guds Ofyneleger Slutur siast, þad
 er hans eilifur Kraptur og Gudboomur, þegar Men
 giata þar ad æ Verkunum, sem ad er, æ Beraldar-
 enar Skopun, so ad þeir hafa einga Afstun.

3.) Sw H. Ritning talar liooslegar hier um,
 og heilagur Unde innfiglar þan Sannleik, fyrir
 Orded, i Siortum þeirra Ervudu.

Joh.

Joh. 1. 19. Eingenn hefur nokkurn Tíma Gud fienast, sá eingetne Sonuren, sem er í Föðursins Skaute, hann hefur oss þetta Þungiðrt.

Er þa svo nátturlega Þekking, sem einn Heidinge kafi að hafa um Gud af Skynfeme síne, Samvitkunne, og Sköpunarverke Heimsins, eða noög til Sálshjálpar?

Nei, því hun veit alls eckert af Christo og Guds Nád í honum, því Hold og Blood birter það eige, Matth. 16. 17. Þó kafi hun að sýna Beg til að leita frammar eyter að þekka Gud; Og það gíorer hun, að þeir sem henne vilja eige sæta, hafa einga Affokun að Doomsens Dege.

Hvad er Gud?

Hann er ein andleg, Dendanleg og Dransakannleg (Omælanleg) Vera, sem er almættug, alvijs, allstadar nallæg, good, heilög, myskunfom, sanleiksfull og rettscat.

Hefur þa Gud hverke Líkama nie Mind, með því hann er andleg Vera?

Nei, því (einn) Ande hefur hverke Hold nie Bein. Luc. 24. 39.

Því talar Ritningen þa um Guds Augu, hans Hendur, ellegar aðra Limu?

Því hagar hær Ande Guds eyter manlegum Skilninge, og meinar fyrer þessa Limu, Verkaner og Eigenlegleika Guds: So sá fyrer Augun hans Vijsdoom, fyrer Hendurnar hans Kræft. 2c.

Alhvad minner mig Guds andlega Vera?

Alhvad, að Gud, sem er einn Ande, hann er í Anda og Sanleika að tilbidiaft. Joh. 4. 24.

Hvad stíkur þu fyrer þa Guds Eigenlegleika, sem hier voru fyrer framán upptalder?

Hans

Hanns Almætte er, ad hann getur alla Glute giørt;
 Alvitfka, ad hann sier og þeckir alla Glute; Allstad-
 ar Nærlægd, ad hann er hverge inneluktur nie wtes-
 birgdur, heldur allstadar nærlægur; Gæðfka, ad
 eckert er illt i honum, og ad hann vill oss hid betsta;
 Mysskunsfeme, ad hann aumkast yfer Eynd vora;
 Heilagleife, ad öll Eynd er langt fræ honum;
 Sannleife, ad hann kann hverke ad lifoga nie swifka;
 Og Rættlæte, ad hann vill straffa það Bonda, en
 umbuna það Goöda.

Hvað getur Maður tekið sier til Amínungar, af
 Yfirvegan Guds Eignlegleifa?

Maður æ ad blygdast fyrir hanns Allstadar
 Nærlægd og Alvitfku; Eyrtfalgia hanns Heilaglei-
 fa; Ecata sier ganga til Hiarta hanns Gæðfku og
 Mysskunsfeme; Erensta uppæ hanns Almætte og
 Sannleifa; Og ecata hanns Rættlætis Þhugun
 halda sier fræ öllu Bondu.

Hvaða Huggun getur Maður tekið sier, af Yfir-
 vega Guds Eignlegleifa?

Þar af höfum vier stóora Huggun, ad Gud, eyt-
 er síne Allstadar Nærlægd og Alvitfku, sier vora
 Naud; Getur hialspad oss, af því hann er almætt-
 ugur; Og vill það giora, því hann er mysskunsamur
 og goodur; Og med því hann er sannordur og rett-
 lætur, er það víst ad hann giorer það, þegar vier
 i Ertwne hiartannlega leitum til hanns.

Hversu margir Guder eru til?

Ecke utan einaste ein Gud. s. Mos. B. 6.4. Heyr þu
 Israel, Drottinn Gud vor er ein einungis Drottinn.

Hvernig

Hvernig þefur svo guddoomlega Bera speiðberad sig
i Ritningarefnaðr Orðum ?

So sem ein einasta Bera, Fader, Sonur og heil-
lagur Ande, hverier þo allir eru Eitt, og kallast
svo heilaga Þrenning (Þrij. Eining.)

1. Joh. 5. 6. Þrijr eru sem Vitnesburðeñ gefa æt Himne,
Fadereñ, Orðed og heilagur Ande, og þeir þrijr eru
Eitt. Matth. 3. 16. 17. Cap. 28. 19. 2. Cor. 13. 13.

Kvinnur vör með vorre Skynfeme að skilja að Guð
sje Einn, og þo einnig Þrennur ?

Nei, því þo það sje eige i moote vorre Skynfeme,
gengur það þo langt yfir hana; Þar fyrir er það
ein Höfundgrein Ervarefnaðr, enn ecke Skynfemeñ-
ar, og Guð väre eige Guð, ef vor Skynfeme gicæte
fæled að öllu, hvernig hæn väre.

Eru þa þau Orð : Guð Fader, Sonur, og heilag-
ur Ande, einasta Þrijr aðgreind Rofu, edur Eig-
eñlegleikar i Guði, og ecke neitt annað ?

Að vifsu er það meir, en einber Aðgreining
Mafnaña edur. Eigenlegleikafia, því fjerhvörre
Personuñe leggst nokkud það til fjerdeileslega,
sem eige fennur öðrum við.

Hvar i er þesse Aðgreining innefalenn ?

Ecke i Veruñe, sem ædur er sagt, heldur i vifsu-
um Personulegum inivortes Berfum, sem foma
hverre einne Personu vid vort af fyrir sig; sem er :
Fadereñ, sem er af eingum, getur Sonen fæa E-
lifs ; Sonureñ verður geten af Godurum : Og
heilagur Ande framgengur af þeim báðum. Allt
þetta eru dnyfsetter Ervarefnaðr Þeyndardoom-
ar, sem vor Skynfeme eige fæi rañsafad.

[Giat Ps. 2. 7. Joh. 15. 26. Rom. 8. 9.

Er Faderen elldre edur ypparlegre en Sonuren, og Sonuren elldre edur ypparlegre, en heilagur Ande ?

Nei, þeir þrirt eru eitt, og þess vegna er eingenn þeirra i Beru og Tign, ædre nie Dædre, heldur en annar, heldur eru þeir fullkomlega jafnir.

Hvad fyrer Berf eru þad sáur sem tileinkast fierdeileglega hverium fyrer sig ?

Fodurnum tileinkast Skopunen, Synnum Endurlausnen, og heilögum Anda Helgunen: Þo eru þeir aller samverkande þar i, og eingenn af þeim er wteluktur i þm Berfum sem widviðfía Heimennum.

Hvar er talad i Fræðunum um Skopunena ?

3 Fyrstu Greinene.

Ut af Fyrstu Grein Trwarjatningareñar.

Hvad er ad skapa ?

Þad er ad giora eitthvad af eingu edur Dhendtugu Esue. Ebr. 11. 3. Fyrer Trwna understodnum vier Heimen giordan vera fyrer Guds Ord, og allt þad hvad synelegt er, er orded af eingu.

Hvad hefur Gud skapad ?

Himen og Jord og allt þad sem þar er iñe, so sem Svool, Tungl, Stjorn, Planetur, Hofudskepnur, Dyr, Fugla, Fiska, Orma, og Otalgiolda af odrum Hlutum, sem þiena til Guds Djrdar, en oss til Njtsjendur, þoott vier ei þecknum þad allt. 1 Mos. 1:

Var Gud marga Daga ad skapa Heimenn ?

3 Sex Daga, og at þeim siotta skop han Mañen: heldur Gud þeim Hlutum en nu vid Magt, sem han skop i Ondverdu ?

3a,

Jaa, vissulega. Ebr. 1. 3. Hann ber alla Sluðir
med sinni kröptuga Orðe. Ps. 104. 27. 30.

Til hvers eiga þesse Sæhænde að uppfærja þig ?

Til þess að dýrðka Gud í öllum hlutum, og
foornfæra siðsáttu mig hönum, með öllum hlutum,
sem af hönum eru, og fyrir hann viðhalldast
og standast. 1. Cor. 10. 31.

Er það þá Gud alleina sem viðheldur öllum Mönnum
og forðgar þá ?

Jaa, sérdeililega meðtakið Meðernir af Guds Hænde
öll sín Uppheldes Medöl, hvert sem það er Mat-
ur edur Dryckur, Klæde edur Skíðe. 2c.

En geta ekki þeir Rísku sýnir veitt sér Upphelde
og forðgad sig ?

Nei, ekki eitt Augnablik, því þeir hafa ekkert
utan af Hænde Guds, sem gefur og tekur burt
það hann vill; Under hans Vilja og Blessan er
það allt samant komið. 1. Cor. 3. 7. So er nu hvers
þe sá nokkud sem plantar, nie hinn sem vöðvar,
heldur Gud sá sem Friðsögunna gefur.

Viðheldur Gud líka Ögundlegum Mönnum ?

Jaa, því hann lætur sína Söul upprekka yfir
Bönda og Góða, og lætur rigna yfir Rættlaata
og Rænglaata. Matth. 5. 45.

Fyrir hverjum ber Gud helst Umhyggju ?

Fyrir sínum tröudum Börnum.

1. Pet. 3. 12. Augu Drottens líta til þeirra Rættlaatu.

Styrir þá og viðheldur Guds Forsoön öllum
hlutum öðrum í heilum Heimnum ?

Jaa. Ps. 138. 17. 28. Því að þið lifum, hræ-
nast og erum í hönum.

Stioornar Forsoon Guds Mókunnun listla i
 þeirra Syndum ?

Guds Forsoon stioornar eingum til að sondga,
 því það gíðer þeirra eigin vöndur Vilie, þvert á
 móðte Guds Vilia; En Gud umlíður að þeir
 syndge, hann setur þeirra Syndum Takmark, og
 stioornar so, með sínum Viðsdoom, Aldrisum
 Málefnaða, að aller Hluter verða að þiena þeim
 til Góða, sem hann elskar. Rom. 8. 28. Og þetta
 sýnaum vier á Dæmi Jósephs.

Eru Guds Skepnur eða Skapader Hluter margslags ?

Þítt Hofud tvennslags, synelegar og Osynelegar.

Hverjar eru þær veglegustu Osynelegu Skepnur ?

Englarnar, og merkt þetta Nafn Sendeboda,
 og þar fyrir verður það líka tillagð Christo, þeim
 Dskapada Engle, sem sendur er af sínum Föður,
 og ópenberaðest ópt í Gamla Testamentinu.

Sjá 1. Mof. 22. 11. 2. Mof 3. 2.

Hvad margslags eru Englarnar ?

Tvennslags, goóðer Englar, sem eigennlega eiga
 þetta Nafn; Og vönder Englar, sem annars eru
 kallader Döflar.

Hvad eru þeir goóðu Englar ?

Þeir eru heilager, víðfer, flóóter og óbluger And-
 ar, sem ætíð losa Gud, og gíðra það hann þeim be-
 faltar, og þjóða sírdeilis þeim tröudu. Ebr. 1. 14.

Hvad eru þeir vöndu Englar eður Döflarnar ?

Þeir voru í Öndverðu af sama Tæge sem þeir
 goóðu, en eru fyrir Dramb og Öhliðne frá Guds
 fallner, og eru ordner bæði Guds og Máða org-

ustn

Iustu Dviner, hverra Hybyle ad er Helviste.

2. Pet. 2. 4. Gud hefur eige þirmt Englum, þeim sem syndgudust, heldur hefur steypst þeim með Hleekjum Myrkrauna til Helvists, og ofurgesed þa, þad þeir til Doomsins varduettust.

Hverjar eru þær heldsiu Skepnur, medal þeirra synelegu Skepnaða ?

Menner.

Hvad er Madureñ ?

Ein miög vegleg Guds Skepna, og ein Herra þfir ollum ödrum Dyrum.

Eru marger veruleger Partar eihar Malesku ?
Tveir, sem er: Sæl og Lífame.

Hvad er Sæl Mänsens ?

Hun er ein Dsynelegur og Ddandlegur Ande, sem er adskiliañlegum Kroptum giæddur, sterdeilis med Mann: Vitenu til ad skilia, og Vilhanum ad tvvelia, edur hafna.

Hvad er Lífame eihar Malesku ?

Sælarennar Hws og Hybyle, samsettur med adskiliañlegum Vinum, tvbvenn med sijnum Skilningarvitum, sem eru: Heyrnen, Stöonen, Smeckurenn, Ilmanen, og Tilfñingen.

Hvert er veglegra, Sælen edur Lífamen ?

Sælen er miklu veglegre en Lífamen, þvi hun er ein Ddandlegur Ande, og kan ad hafa Samkvæme med Gude; Hun stioornar Lífamanum, og hvert sem hun fer, þangad fer Lífamen unñ sijder, hvert sem er til Himnaríkis edur Helvists.

Hversu marga Men skapade Gud i Dndverdu ?

Ein Karlman af Jærdar Leire, er nefndur Adam,

og eina Kvinnu af Adams Rif: Beine, þá hann
svaf, sem kalladest Eva. 1. Mos. 2. 7. 22.

Stöðst þá eins af fyrir þeim fyrstu Mönnum, þá þeir
vöru fyrst skapader, sem nú fyrir oss Meginn þeirra?
Nei, þeirra Stand var löngtum farsælla.

Er þá Mannsins Stand margfalda?

Ferfalda, sem er: 1.) Sakleysfisins Stand. 2.)
Synðarefnar Stand. 3.) Ráðarefnar Stand
4.) Dýrdarefnar Stand, fyrir þá sem soalu-
hoolpner verda, en Fördæmingarefnar Stand,
fyrir þá sem fortapast.

Hvad var Sakleysfisins Stand?

Þá Máduren var í hinni æðstu Farsæld, an Syns-
da og Mootlætis, skapadur rett epter Guds Mind.

1. Mos. 3. 1. 27. Gnd skapade Mannen epter sinne
Mind, epter Guds Mind skapade hann hann, og hann
skapade þau Karlman og Kvinnu.

Hvad var þesse Guds Mind í Manninum?

Yfir Mofud: Ein Lífing og Sinislagsens Sam-
hliodan vid Gud siðalsan: En siet i Lage var hun
Lioes guddooml:grar. Bittu i Skilningenum,
sem þeckte Gud rettelega, og allt það, sem hann hafde
skapad: Ein oblug Elska i Vilianum, sem hieldt
siet fast vid Gud: Epter loanganernar og Sinisins
Tilheingingar vöru i heilögu Lage: Lífamen med
sinnum Limum bræfðadest þá og rettelega: Og þar
fyrir var lifka i Samvitfune, eitt Fridar og Fagn-
adarfullt Himnariske.

Var Máduren þessa Guds Mind ei siet deiles i Samfune?

Ad vissu; Þó hafde Lífamen þar af og so stoor
Gæde, sem var: Fullkommen Heilbrygde, Odaud-
leike

leike og Yfirdrottinn yfir öllum Skepnum; Hann
Heimile var hin veglega Paradíjs, sá lyfstelege
og arðvartarsame Alldengardur.

Er nú eingöngu Maður framur í þessu Sallæpses Stande?

Nei, því midur! Það kenna Reynslan, að Adam,
og með honum öll hans Börn, eru fallin úr Sallæpses
Stande í Syndarennar Stand.

Spek. B. 2. 23. 24. Gud skapaði Manninn til eilífs
Lífs, og gjörði hann að einu Bili, að hann skyldi vera
líkur því sem hann er. En íyrer Döfulsins Öfund,
er Daudenn kominn í Heiminn.

Hvernig stæðir þú þessa fyrstu Foreldra?

Þau létu Slægd Döfulsins tæla sig til að eta af
Eitnings Tréna. Þvert, hvert ed var það eins
asta, sem Gud hafði þeim streingelega bannað.

Var þa svo Synd so háttalega stór?

Já, vissulega; því hann var innesalen eige allein-
asta í þeirri tvörtis Maut af Eplem, heldur sier-
deiles í því, að þeirra Hjörtu mótviluglega víku
færa Gude til skaðs þeirra, Heimsens, og Guds
Dómar Döfulsins; Og það þa þau voru so er-
fing komenn, að Guds Mind gaf þeim fullkomenn
Kraft að standa að móte öllu Illu.

Það hlaut þa af þessu Syndasalle?

Allt Illt: Guds Mind tapaðest, en Döfulsins
herflegasta Líking og Yferræð kenna í Stöðum
med Fordörfun bæði Sölar og Líkama; Það
er í stuttu Máli: Dauden sá andlege, líkamlege,
og eilífe. 1. Mos. B. 2. 17. A hverjum Dege sem

þú etur af því, þa skaltu Dauda deya.

Hversu hefur þa Synden ferdilest vtleik

Mansins Saulu ?

1.) Hun hefur blindad Skilningeñ, sem er orð-
 ann að hvalsu leite blindur, í þeim Hlutum sem
 Maninum vidvifja, og sioonlaus í því sem Gude
 vidvifkur: Já, aðvís til allrar Villu og raangra
 Dooma, um það sem Gude tilheyrer.

2.) Hun hefur sýpt Vilian sinum Heilagleif,
 og gjörði hann hatursfulkan vid Gud.

3.) Hun hefur fordíarsfad Tilhneigingarnar og
 Sínesins Hæringar, og þar mæ einig Frid Sam-
 vitfunar Rom. 8. 7. Holdlega að vera snúadur, er
 Siandskapur í gegn Gude. Eph. 4. 18. 1. Cor. 2. 14.

Hvernig hefur Synnen sif í Lage töfleikad Man-
 sens Lífama ?

Hun hefur gjörði hann synduqañ, naudlijdande,
 forgeingelegañ, dauðlegañ, og Steliande Meins-
 semdum underorpen.

Hefur sá fallne Madur þá í sínu nátturlegu Stande
 ekkert Siakfræde til þess Gooda ?

Ecke til þess andlega Gooda, því það er honum
 öld unges að moote ; En Siakfræde hefur hann til
 goodra Hluta, þeirra sem Nátturuñe vidvifja,
 og tvortotes goodra Yðfana, so sem að lesa og
 lifnaia, og ferdast til Korfu.

Er þá Guds Meind sölcides hirtnumen og, topud
 vegna Synbareñar ?

Jaa.

Samu vier hana aldrei meir ?

Jw, Guds Lörñ, er endurfæðast og endurnijast
 til þessarar Mindar, sá hana aptur, þó hun sie
 eige fulltomen hiet í Heime, en að Himnum munu
 þau

þau hana öldunges fullkomna ætíð bera.

Hvert eru allar Meñ ordner Sluttakendur i þessu fyrsta Syndafalle ?

Jaa, vissulega. Rom. 5. 12. Synden er fyrer eitt Mañ komen i Heimeñ, og Dauden fyrer Syndena, og so hefur Dauden til allra Maña siet inþreyngt, af því ad allar hafa syndgæd.

Áf hverinum er nu Synden og allt það Alla inkomed i Heimeñ ?

Áf Döflunum, og af því Mæðunum misbröfðade sinn Friðvilja.

Er Gud þa ekki Öðsfot til Syndarænar ?

Nei; Ad hugsa það edur tala, være Líjgefull Gudloftun. Sir. 15. 12. Þu þarft ekki ad segja: Hæf eg rángt kært, so hefur hann sviðed mig, því hann þarf einkis Ögundræfens við.

Gat Gud þa ekki hindrad Syndafallet ?

Ekki nema hann hefde svipt Mennuna þeirra Friðvilja, og ætíð sijnun alvijsa Afsetninge um breitt þeim soleides i adrar Skæpnur, hveriar ekki gættu sijnr nöðfurt Hljóðnes Merke.

Hvad hafa Mennirnir forþienad með Synd síns Friðvilja?

Guds Reide og Öbljodu, tímannlegan Dauda, og eilífsa Fordæming.

Eiga þa allar, sem afrañ hafa i þeirra Syndu

Stande, og nátturlegre Spillingu, ad ljúða

íoddan Straff eilífslega ?

Jaa. Joh. 3. 3. Nema so siet, ad nöðkur verde ad nýja sæddur, hann kann eiga ad siet Guds Ríffe.

Will Gud þa láta Mennuna tortínnast so eilífslega ?

Nei, hann hefur af sijnr myskunarrífu Elsku áskýlad ad taka þa optur til Náðar, og koma þeim me

Syndarennar Stande, i Stand Raðdarennar.

Joh. 3. 16. So elskade Gud Heimeñ, ad hann gaf wt sín eingetenn Son til þess, ad aller þeir sem á hann trúa fyrerfarest eige, heldur ad þeir hafa eilíft Líff.

1. Tim. 2. 4. Gud vill ad aller Menn verða saluð hoolpner, og til Biburkenningar Samleikisens komest.

Þvad er Raðdarennar Stand ?

Ein saluhialpleg Sameining og Fortíðkun við Gud, sín fyrer Christi Sakar, endursæðer með sínum Anda þæ syndugu Salu, fyrer gefur henni þennar Synder, íflæðer hana Christi Rettelæte, frijar hana frá Syndarennar og Satans Snorum, og daglega endurnijar hana til Lífingar sínar Mindar aptur. Eph. 2. 4. 5. 6. Gud sat andugur er af Myrkun, fyrer sína miklu Elstu, með hverre hann elskade oss, þa vörðum dauder i Syndunum, þesur hann gíðrdt oss lífan de i Christo (þriad af Raðdene erud þier hialpleger vörðner), og þesur uppvæð oss með hönum, og sett oss með hönum i himneskt Athæse i Christo Jesu.

Hver þesur þa tvövegad Mönnum Guds Rað, so ad þeir mættu aptur frá Uppreisn af Fálenu, og komast aptur i eitt saluhialplegt Stand ?

Þad þesur alleina Guds eigenn Sonur Jesus Christur gíort, hver stræppter Syndafalled var fyrer heiten, og i Uppfyllingu Tíðmans, sendur öllum Heime til Saluhialpar og Uppreisnar af Fálenu. Rom. 5. 17. Þvi ef Dauden ríkte vegna einar Syndar fyrer einn miklu meir munu þeir, sem aðlast Raðdarennar og Galsunnar þírfliootaúlega Rægd til Rettelætesins, ríftia i Líffenu, fyrer þann eina Jesum Christum. 1. Mos. 3. 15.

Þvar lære eg þa nækvæmara ad þekkja og elska þenna þírmæta Endurlausnara Jesum Christum ?

3 Annare Greinnenne, sem höndlar um Endurlausnena.

Utl af Annare Grein Trúvarjartningarefna.

Hvæð er Jæchalb Annarar Greinarefna ?

Þecking og Lærdoomur um tvær Mætturur þeirrar einu Personu Christi, um hana þessalða Embætti, tvöfalda Stand, og siðweiles þa dijemættu Endurlausn vora fyrir hana.

Ríður mig mikæð at þvi ad þeckia Christum ?

Jæ, Þviad þar er eckert annad Mæsn gefed Mækunum, i hveriu oss byriar saluhoolpnum ad verða. Post. G. B. 4. 12. Og þad er eilijst Lijf, ad þeir þeckir þig alleina ein sannan Gud, og þann þu sender Jæsum Christum. Joh. 17. 3. 1. Joh. 5. 11. 12. Gud hefur gefed oss eilijst Lijf, og þetta Lijf er i hana Syne, hver sem Guds Son hefur, sa hefur Lijfed, hver hana hefur eige Guds Son, sa hefur eige Lijfed.

Hver er Jæsus Christus ?

Guds og Mariu Sonur, sannur Gud og Mædur.

Er þa Christur tvær Personur ?

Nei. 1. Tim. 2. 5. Þar er ein Gud, og ein Mædalgangare wille Guds og Manns, sem er sa Mædur Christus Jæsus. En i þeirre einu guddoomlegu Personu Christi eru tvær Mætturur, naefvæmlega sameinadar, sem er sw guddoomlega og manndoomlega Mættura.

Hafa þessar tvær Mætturur ætíð vered sameinadar i Christo ?

Nei, þa guddoomlegu Mætturu hefur hana af Föðurnum fra Eilijfd. Ps. 2. 7. Þu ert min Sonur, i Dag fædde eg þig. En þa Mændoomlegu hefur hann

hafi uppað sig tekið af sinni Móður Mariu.

Gal. 4. 4. Þá Uppfylling Tímanis var komin, vís-
tende, Gud sinn Son, fæddan af Kvinnu, og Legmál-
enu underrorpeð.

Hvar af bevijsar þu að Christur sé eini sáni verulegi Gud ?

Það bevijsast af hans eilífri Fæðing af Góðurn-
um, og af hans guddoomlegum Eiginlegleikum og
Verkum. Þar að auki vitnar Ritningen um það
med líoosum Orðum, fierdeiles: 1. Joh. 5. 20. Vær-
erum í þínum sámarlega hans Syni Jesu Christo, þess-
er sánu Gud og eilíft Líf.

Getur þu ein framar bevijsað, að Christus sé Gud
og Maður í einni Persónu ?

Joa. Joh. 1. 14. Orðed varð Góld, og byggde með ost.
Rom. 9. 5. Hverra Sedur eru og þeir, sem Christur er
vot af kómeni epter Góldenu, sá sem að er Gud yfer
allum hlutum, blessaður að Eilífu.

Hvers vegna varð Guds Sonur að vera sánu Maður ?

Só að hann kyni, vegna vor Manáða, að smækka
Daðans Beifnu, í vorre Daðlegre Máttinu.
Hvers vegna varð hann þar með að vera sannur Gud ?
Só að hanns Dað og Kóornfæringar Blóð,
kyni að hafa Dendailegað Kæpt til að fríðþægia.

Er Jesus af Nazareth sá sáne Messias og forer-
heitne Heimsens Endurlánare ?

Joa, því öll þau Kæneteikn sem Ritningen leidd-
til um þann sána Messiam, finast hica Jesu af Na-
zareth. Hann er fæddur af Juda Værfvís, 1.
Mos. 49. 8. 10. Og af Davíðs Vætt, 2. Sam. 7.
12. Í Bethlehem Davíðs Borg, Mich. 5. 2. Af
Meyu, Es. 7. 14. Sica framar Hagg. 2. 7. 9.
Dan. 9. 24. Joa, allt það añað, sem spáð er um

Míður.

Midurlæging og Upphæf þess sama Messia, blið-
er öldungis og alleinasta uppa voru Jesum af
Nazareth. Ps. 22. Ef. 53.

Áf hverjum var Jesús fæddur ?

Áf Mariu, eíne hreíne og heilagre Jungfey, sem
ad sonu var trúlofsud Joseph Jesu föostur. Födur,
en kende þó eingan Mañ.

Er hann þá ei geten og fæddur af synduga Sæde ?

Nei, því þó Maria hefdellppruna Syndena i síne
Nætturu, þá gekk hun þó eke ad Erfd til Christ-
um, heldur var hun i hans Getnade tothreinsud
fyrer heilagan Anda. Luc. 1. 35. Seilagur Ande-
mun Poma yfer þig, og Kraptur hinn Hærsta mun
yfirbyggja þig, af því, ad það þid Selga, sem af þer
mun fæðast, skal nefnast Sonur Guds.

Hvernig kann Maður ad fara fer i Ryt Rímsþíning
Jesu heilogn Máðooms-Tekningar ?

Saa yndeslege Samleike fer huggad of, med
Fulvissu um alvarlega ElfuGuds, til vor annra
synduga Maña; Um það, ad vier síeum samar-
lega og fullkomlega fridþægder; Og um þan stoo-
ra Gofugleika og ypparlega Begsemid, sem vor
Nættura er upphafen til med Sameiningunne við
Gud i Personu Christi: So ad vier þess vegna
eigum því heldur ad hreinsa of af Saurugleik
Holdfins og Andans.

Þvad þíða þan tvö Rosn þíns Frelsara ?

- 1.) Náfned Jesús þíder Frelsara. Matth. 1. 21.
Þun mun Son fæda, og hann Náfn skaltu Jesús kalla,
þviad hann mun frelsa sitt fóolk af þeirra Syndum.
- 2.) Náfned Christur er sama sem Messias, og
þíder

Hjlder Smurdur.

Med hveriu var Christur smurdur ?

Med heilögum Anda og Krapte, Post. G. B. 10.38. Og það aan Mælingar, Joh. 3.34. Er guddoomlega Nátturan meðdeilde þeirre Mán- doomlegu sína guddoomlega Eignægleika, i því Augnablíke, sem svo Personulega Sameining millu beggia Nátturanna skede.

Efter hverre Nátturnæ var Christur smurdur ?

Efter þeirre Mán- doomlegu, því svo Guddooms- lega hafde alla Slute frá Eilífd.

Brókade Christur alltið sína guddoomlega Eignægleika ?

I sínu Midurlægingar Stande lagde hann nidur ad bróka þá, ad undan- teknu því, þá hann með Kraptaverkunn vilde sýna hver hann var.

Hvers vegna skulde vor Frelsare vera Drötenns Smurdur, og hafa guddoomlega Eignægleika ?

Til þess, ad hann kyni ad framkvæma so sitt þrefalda Embætte, nefnelega : Þad Rænemañlega, Spæmannlega og Konunglega ; því til söddan Embætta voru Men innviðder med Smurning i gamla Testamentenu. Þetta hans þrefalda Embætte nefnest annars hans Medalgöngu Embætte.

I hveriu er inefaleð Þad ypparsta Þrefis Embætte Christi ?

I því, ad hann hefur eitt Síñ sicalfari sig aa Kross- enum Gude offrad fyrir vorar Synder, og hann bidur enn aan Afkots fyrir oss, og blessar oss.

Ebr. 7.24. 26. En þesse, fyrir því hann eilíflega blífur, þa hefur hann Oforgeingelegan Rænemañskap, þar fyrir

fari

hafi hafi og ríðing þá ætíð sæluhóðspna að gístra, sem
 fyrer hafi koma til Guds, og hafi lifer æfæulega, og bið-
 ur fyrer þeim; Þviad slíklana Biskup Þórdur vicer
 hafa, sú sem väre heilagur, saklaus, Oflekkadur, synds-
 ugnin fræfðileið, og hærre en þad Himenei er.

Hvat i er iñefaleð Christi Spæmañlega Embætte ?

I því, að kenna oss Guds Vilja til vortar Sælu-
 hicalpar; Þad giörde hann forðum i eigen Per-
 sonu sicalfur, en nu giörer hafi þad fyrer sñ Anda
 og sñina Þienara. Joh. 6. 14. Þesse er sañarlega sa
 Spæmadur, sem i Heimeu skal koma.

Hvat i er iñefaleð Christi Konunglega Embætte ?

I því, að stioorna, vidhalda og vernda sñina
 Trwada fyrer þeirra Dvinum.

Hefur þa þesse Kongar og so eitt Konga-Ríke ?

Jaa, en þad er eitt andlegt Ríke, sem er hanns
 Korkia edur Ræðar Ríke hier en Þordune, wor
 hveriu hafi flýtur um syder sñina Trwada til Dýrð-
 areñar Ríkes en Himnum.

Joh. 18. 36. Mitt Ríke er eiga af þessum Heime.

Eil hvers en Þfirvegan Christi Embættes að uppseta þig ?

Eil að elska hafi, sem minn æðsta Prest og Enda-
 urlausnara; Að trwa honum, so sñ minnum Spæ-
 manne; Að heidra hann og hlýða honum, so sem
 minnum Konunge. Þar med kann eg og slíka að
 hafa stærstu Huggun af hafi Embættum.

Hvernig taka þeir Trwadu Nasu af Christo ?

Þeir kallast Christner, þad er, smurdur; Þvi
 hann hefur smurð þa med sñinum Anda.

1. Joh. 2. 20. Þier hafi Smurningena af þeim
 sem heilagur er, og þeked allt.

Eru aller Menn i þessum Christnu Landum þviljst-
er Christuer ?

Rasned hafa þeir að sonnu, en Smurningar-
ennar Anda og Næð vantar þá flesta.

Eru þa þeir Sann-christnu og so smurder til and-
legra Kennemanna, Konga og Spámannna ?

Jaa, og það aðsonna þeir ; Sem K. n. men, i því,
að soornfæra sig Gude, gefa sig Gude til Þjóonu-
stu, að blessa og bidda fyrir sier og öðrum ; Sem
Kongar, i því, að stioorna síaksum sier fyrir Guds
Anda Híakp, samt einnig i því, að stríjda að moote
sínum andlegum Övum ; sñ Spámen, i því, að
kenna, umvanda, amína og hugga síakfa sig og
aðra.

Ma þa hver einn Christenn, sem einn andlegur Prest-
ur, taka uppá sig openbert Kennmañs Embætte ?
Nei, þar til heyrer Guds Kallan, fyrir Þíroald-
sens Tilhlutan ; en það er allra Christena Kall og
Skýlda, að kenna, hugga og uppbyggja hver ann-
an i daglegre Umgengne, og þa Tækfære gefst.

1. Thess. 5. 11. Fyrir því amíne hver yðar annan in-
byrdes, og leiddrette hver annan inbyrdes, so sem að
þíer einnig gjored. Og i 14. B. Þíer biddum yð, í iærer
Bræði, að þíer amíned Oræðvanda, hugged Istæð-
ulitla, umlíjðid breifka, veridþolímoodir hver við annan.
Ebr. 3. 13. Amíned yður síakja alla Daga, so leinge
sem það i Dag kallast, að þar eingenn að meðal yðar
forherdest af Svíkræde Syndarennar.

Hvert af þessum þremur Embættum hlíjða eigne-
lega til vorre Endurlansn ?

Hann nypparsta Prests Embætte, epter hverinn
hann er vor Fridþægingar og Talsmadur ; Þó

getur

getur eingefi medteked Christum, sem sin ypparsta Prest, og orðed hluttakande i hanns Endurlausn, utann hann medtake hann einig, og folge honum so sem sinum Spæmæne og Konge. 1. Cor. 1. 30.

Ned því ad Christi ypparsta Prests Embætte er Grúndvöllureñ til vortar Salubialpar, þa seig mior anægjaðlega og skiljaðlega, allt það sem heyrer til Lærdóme vortar Endurlausnar ?

I þessum Lærdóme hefi eg ad þeckia glogot: Það sem hefur endurleyft oss: Það sem hann hefur endurleyft: Það Nedal sem hann endurleyft oss med: Það Vonda sem hann hefur endurleyft oss fra: Og til þvers hann hefur viliað oss endurleysa.

Er þetta eige rítmálad i Catechismo ?

Jw, þess styttesta Innihald er innesaled i þessum Orðum: Ad hann se minn Drottinn, sem mig glatsadann og fyrerdæmdan Mann hefur afrekad ic. (Sia. Adra Grein Ermarjautningareñar.)

Hver hefur nu endurleyft oss ?

Þv Drottinn Jesus Christus, Guds og Mannu Sonur, sannur Gud og sannur Maður, hefur endurleyft oss, epter boadum Mætturum.

Post. G. B. 20. 28. Gud hefur tvövegad Sofuð med sinu eigenn Bloode.

Hafa þa eige Faderen og S. Ande endurleyft oss ?

Þeir hafa ad sönu elskad oss, og framfylat vortre Endurlausn, Joh. 3. 16. 1. Cor. 6. 11. Enn þeir kynn ecke ad vortretta Endurlausnar Berked fíallst, sem skede med Þínnu og Dauda.

Þvi gattu þeir það ecke ?

Þvi Faderen er alleina Gud, sem eige kann ad

dena, so er líjka heilagur Ande; Enn Sonureñ er sannur Gud og sannur Madur, sem er Dæni, og hefur rothellt sínu Bloode fyrir vorar Synder.

Hvern hefur Christur endurlesti?

Mia aumán, glatadán og fordæmdán Máñ.

Hverja Bissu hefur þu þar um, að þu siert endurlestur?

Eg hefi þar þessa Bissu um, að allir Menntu eru endurlestir, og eg so einig líjka i þeirra Tölu.

1. Tim. 2.6. Christus Iesus hefur fialfañ sig wtgesed fyrir alla til Endurlausnar.

Bevissa þu mics en nu framar, að allir Menntu siu endurlestir fyrir Christum?

Rom. 5. fræa 15. til 21. Vers, kener Postuleñ St. Paall það med mörgum Ordum, að Uppsreisningen edur Hialpen i Christo, naade allt eins vilda til, eins og Falled og Fordiörfunin i Adam, sem er, til allra. 1. Joh. 2.2. Hæn same er Forliksur fyrir vorar Synder, en eige einasta fyrir vorar (það er, þeirra Trwadu) heldur einig fyrir allrar Veraldarennar. 1. Tim. 4.10. Gud er Frelsare allra Manna, en sterdeiles Trwadra.

Hefur þa Christur líjka endurlesti þa, sem med Þönnarleysi og Þantrw siipa siu fialfer i Fordæminguna?

Joa. 2. Pet. 2.1. Þeir afneita Drottne, sem þa hefur endurlest, og munu þsi sig leida snögga Fyrerdæming.

Med hveriu hefur Christur endurlesti oss?

Hverke med Gulle nie Silfre, heldur med sínu heilaga, dijmæta Bloode, og med sínum Ovidurskæmelega og saklausu Dauda; Jaa, ecke med Þijnunne alleina, heldur og so med síne Hliðne og Logmaalsens Uppfylling.

1. Pet. 1.18.19. Vited, að þi erud ecke med forgeingelegu

legu Gulle edur Silfre endurleyfist i frá yðru Hiegö-
ma Athæse, epter Fedraña Uppafetninge, heldur með
dijrmætu Bloode Christi, so sem hiñs Ofleckada og
saklausfa Lambs.

Rom. 5. 19. Þviad lifka sem fyrir eins Manns
Ohljidne eru marger synduger vordner, so verda og fyrir
eins Hljidne marger rettlatæter.

Var þa so stoor Raufsyn a, ad bröfka so dijrmætt
Medal til vortar Endurlausnar ?

Jæ, því Christi Foornfæringar Blood var D-
missande til Hreinsunar vortar og Fridþægingar.

Ebr. 9. 22. An Bloods Uthellingar fædur eingin
Syrergefning.

Frá hveriu Illu hefur Christur öfs endurleyft ?
Frá Synd, Dauda og Döfulsens Balde.

Hvernig hefur Christur frelsað öfs frá Syndene ?

Med því moote, ad: 1.) Er Syndareñar Seft
og Straff burttæfed. 1. Joh. 1. 7. Blooded Jesu
Christi Guds Sonar, hreinsar öfs af allre Synd.

Col. 1. 14. I hverium vier höfum Endurlausnena fyrir
hans Blood, sem er Syndana Syrrergefning.

2.) Ad Syndareñar Magt og Vfiræd eru brofsta-
en; Jæ, Syndareñar Root verdur um siðer upp-
rætt i Daudanum. Rom. 6. 14. Synden mun eige
funa ad drottna yfir yður, með því ad þi erud eige
ander Lögmálenu, heldur under Ræðene.

1. Pet. 2. 24. Christur hefur vorar Synder boret af
sinum Lijfama uppá Tred, so ad vier i frá Syndun-
um deyðder, lifðum Rettlatænu, fyrir hværs Beniar
þi erud heilbrögðer vordner.

Kan eg eke noglega ad vera frelsadur frá Straffe
Syndareñar, þo eg se bunden under þenar
Þirdrottan ?

Nei, það sýna að framsærðar Ritningarefnar Greiner : Og aller ydrunarlausar fara villt í því, að þeir raangfæra Evangelium, að þann Hætt, að þeir vilja niðja síer það til holdlegra Frjheita; En eige til Frelses frá Syndene fíalsfræ (hverre þeir vilja þjóna í andlegum Dauda) heldur frá Syndaremmar Straffe, frá hveriu alleina þeir vilja frjást fyrir Christum.

Hvernig þesur Christur endurleyst oss frá Daudanum ? So að íca tímanlege Dauda er orðen Jngangur til Líffsens, enn sá andlege Dauda þesur mist sína Magt, og þann eilífa Dauda er eige meir að Ottast fyrir þá Tröudu. Joh. 11. 25. 26. Eg em Upprisan og Líffed, hver hann tröer á mig, sá mun lífa, þótt hann deye, og hver hann lífer og tröer á mig, sá skal aldrei deya.

Hvernig þesur Christur frelsad oss frá Döflenum og hans Ríke ?

So að hann þesur einga Magt yfer oss, heldur núnum vier að veita honum Mootstödu, og þursum ecke að hræðast hann, þegar vier Ottunf Gud.

Ebr. 2. 14. Uppá það, að hann Magtena tæke fyrir Daudan, frá þeim sem Daudans Magt hafde, það er Döflenum, og endurleyst þá, sem fyrir Ögu Daudans hlutu nú alla Döfe í Þrælfan að vera.

Til hvers þesur Christur endurleyst þig ?

Uppá það eg skule vera hans eigenlegur, og so sín eígen Eign, lífe síjfeldt under hans Balde, í hans Ríke, og þjóone honum.

Þesur þá Christi Endurlausnar Beel þíer öldunges eckert Leyfe að þjóna Syndene, Döflenum og

Veröld.

Veroldelic, edur ad vera þeirra Eign ?

Nei, það er ad stela frá Christo mínum rétta Herra, því hann hefur so djúrt kauft sít til Eignar.

Luc. 1. 74. 75. Ad vör lypsíer af Hende Dvina vör, þíoonudum hómum átt Otta, alla vora Lífsdaga, í Seilagleika og Rettleste, sem hómum þoknast.

Róm. 6. 18. Fyrst þíer erud frelsader af Syndene, þa erud þíer orðner Rettlestesens Þíoonustur.

Tit. 2. 14. Íesus Christus hefur sítlaft sít gefed wt fyrir oss, uppá það hann endurleysíe oss í frá öllu Drettlate, og hreinsade sít sítsum Fólki til Eignar, það Fostgíafed väre til goodra Verka.

Er það þa ad sít á Heimísens Bórnum, ad Christur hafe þau endurleysí ?

Nei, því þau hafa á ný burtíeldt sít Guds Dvínun, Syndene og Döflemun.

Hefur Christur vor Endurlausnare alltíð vered í einu sama Stande ?

Nei, hans Stand er tveníslags, sem er : Mídurlægingar Stand, og Upphafningar Stand. Uí þæde talar Paulus : Phil. 2. 6. : 11. Hver þo hann väre í Guds Mínd, híeldt hann það þo ede fyrir Mán, Gude lífur ad vera, híeldur míntade hann sít sítlaft, og toot á sít Mínd eins Þíoons, vard lífur öðrum Mánun, og ad Hegdan funden sem Mader, lítelæctade sítlaft sít, og vard hlíðugur allt til Danda, já, allt til Krossens Danda. Fyrir því hefur Gud upphafed hann, og gaf honum Mán, það yfer öllum Mánun er, so ad í Mánne Íesu stulu sít beigia öll Knie þeirra sem á Hínum, og á Jordn, og under Jordunne eru, og allar Tvingur stulu vídurkenja, það Íesus Christus sít Drotten, til Dírdar Guds Fodr.

Þvad er Christi Mídurlægingar Stand ?

Það er það Stand, i hverju hann eptir síne Máns-
doomlegu Mætturu, lagde af að brófa fullkom-
lega og sjálfelt þá guddoomlegu Eignaleika, sín
Mándoomerum voru meðdeildir, og tók upp á
síg Þjóðs Mind, so að hann, með sinne Hljóðne,
kynne að forlíka oss við Gud.

Þvad er Christi Upphafingar Stand ?

Það Stand, i hverju Christur (þá hans Þjóna
var endud) var eptir síne Mándoomlegu Mætti-
uru, upphafin, til að brófa fullkomlega og sjálfelt,
guddoomlega Eigennlegleika og Tignargæðe, til
að giera oss hluttakande i þeirre Sæluhúsi, sem
hann oss rötvegade.

Þvad mörk Attride eru i Christi dítu Míðurlægingu ?

Svo Þóttullega Þrövarjatning upptelur Sín, sín
er: 1.) Svæðflega Fæðing, 2.) Þjónna, 3.) Kross-
festinguna, 4.) Daudan, og 5.) Grestanena.

Þvi upphýriade Christur sitt Lífsferne með þeirre
svæðflegu Fæðing i Stallenum ?

Að hann sem fyrst ævilsade það, að hann sækte ef-
epter Lífsferum og Metordum Beraldarennar,
heldur vilde hann alleinasta audga oss með sinne
Fæðing. 2. Cor. 8. 9.

Þvad var það sem Christur leid ?

Aller hans Lífs Dager voru frá Ungdoome full-
er með Svæðing, Svæðing, Dóð, Erfiðe, og D-
næðe; En að síðurstu var hann sárlega þjónur,
under þeim Rómverska Landshöfðingia Pontio
Pilato, sem liet hann hroðstrijka, hæða, þyrnekrí-
na, og illa með hann hendla.

Leid

Leid Christur alleinasta tvortis á Líffamanum ?

Nei, hanns allra stærsta Kvöl var svo helviðska
Sælar Angist vegna vorra Synda, hvorra hin
þrunga Þyrde utpressaðe af honum Blood: Sveis-
tañ, og kom honum til að segja: Strygg er Sæla
mijn allt til Dauda. Matth. 26. 38.

Hvar fyrir leid Jesus so mikil Hamkvæle ?

Vegna vorra Synda, og oss til Salubicalpar.

Es. 53. 7. 8. Sannarlega þa bar hann vort Krænk-
dæme, og vorum Þínum blood hann upptæ sig, fyrir
vorra Misgjörða: Saker er hann særdur, og fyrir vor-
ra Synda Saker er hann lemráður. Hegningin hun-
liggur á honum, upptæ það vier hesdum Fridenn, og
fyrir hans Beniar erum vier heilbrygðer vordner.

Hvernig hagade Jesus sjer i síne Þíau ?

Miög þoleinnmoodlega, so sem eitt Lamb sem leidd-
est til Skatreunar Beckins. Es. 53. 7.

Hvad er Christi Krossfesting ?

Eitt miög kvalafullt, forsmannarlegt og þólvad
Dauda Straff, sem bróðað var við allra stærstu
Óðæda: Men. Gal. 3. 13 Christur hesur lenst oss frá:
Þólvankogmarlsins, þann Líð hann vord Þólván fyrir oss,
(þvi skrifad er) Þólvad: sje sá, hver sijn á Tre hangir.

Er Christur sannarlega dæm á Krossinum ?

Jaa. Luc. 23. 46. Jesus kallade þærre Róddur og
sagde: Fader! Í þínnar Hendur sel'eg minn Anda. Og
er hann hafde þetta sagdt, gaf hann upp sín Anda

Hafde soddan Dauda Jesu Christi síðorañ Krapt
til að tvæga oss vort Líff og Salubialp ?

Jaa, allra stærsta Krapt, því þar med var Daud-
en, so sem Syndareñar Berðlaun, betalað: af vor-
um Medalgangara, og vier fyrir hann lauser gefner.

Rom. 5. 10. Vi er crum við Gud forliðrættir fyrir hans
Sonar Dauda, þá vi er vorum en Övner.

Hvad er Christi Grefstrau ?

Eftir var nokkur Maudsyn en heile, með því hann
ætlade ei að vera dauður til Veingdar ; Heldur var
hann Vitnesburður um, að hann væri sannarlega
dauður, og eitt Huggunar-rykt Mínes Teikn, að
vörar Syndir eru nidurgrasnar, vörar Grafs-
helaðar, og þeirra Vidbiðdur frá þeim teken.

Hvernig en Matur að allta Christi Líf allt, og alla
Þjáning i þessu Nidurlægingar Stande ?

Að nokkur leite, og fierdeilis, so sem einn Forliður
fyrir oss : Og að nokkur leite, so sem Heilagleika
en Polennmæðnar Epterdæme, i Lífnaðenum og
Þjúnne. 1. Pet. 2. 21. Christur hefur einn lided fyrir
oss, og oss eitt Epterdæme eptersætt, að þeir skönd
eptersýlgia hans Footsporun. 1. Joh. 2. 6. Joh. 13. 15.
Matth. 10. 38. Cap. 12. 29. Luc 9. 23.

Hvad kom eptir Grefstræna, so sem það siðarska
Attride i Christi Nidurlægingar Stande ?

Hans Upphafningar Stand, og til þess bliða líka
Sinn Attride, sem er : 1.) Hans Nidurstigning til
Helvigtis. 2.) Upprisan. 3.) Hinnaforen. 4.)
Setan til hægre Handar hia Fodurnum. 5.) Aft-
urfoman að dæma Lífendur og Dauda.

Hvad er Christi Nidurstigning til Helvigtis ?

Það, að hann skönn fyrir sína Upprisu kom til
Samastadar þeirra Forderndu, broosade Sigre-
ft. Satans Magt, og predikade fyrir Öndunum.
1. Pet. 3. 18. 19. 20. Christur er deyður eptir holdun,
en lifande gírdur eptir Öndanum, i þín sama er hann
einnig i burt gengin, og hefur þeim Öndanum predik-

ad i Siðtrunum, hverier forðum Daga eige tröðu.

Þvad er Christi Uppriða ?

Hun er, að hañ æ þridia Dege epter siñ Dauda, hefur teked aptur sitt Líf, forklarad siñ Lífama, og i honum syndt sig openberlega.

Post. G.B. 2. 24. Gud hefur uppreist JEsu, að appleystum Dandañs Róðlum, fyrer því að það var Omögulegt, að hañ skulde af honum haldeñ vera.

Þvada Mytseme hösum vier af Christi Uppriðu ?

Allra stærstu Mytseind : 1.) Til Stadfestu vorre Trö, að fullkomeñ Betalingur sie retlagdur fyrer vorar Synder, þar ed vor Medalgangare er wr Dandañs Gængelse floppen.

Rom. 4. 7 5. Gu er fyrer vorar Synder var ofurseldur, og fyrer vore Rettlætes Saker uppvaktur.

2.) Til vorrar andlegu Uppriðu og heilags Framferdis, i einum nimum Lifnade; Og að siðurstu :

3.) Til þess, að vore Lífamer skulu skaluhoolpner uppriða. Rom. 6. 4. 5. Lífma sem Christus er uppvaken fræ Daudum fyrer Dird Góðursins, lífma skulum vier ganga i einu nima Lífmerne; Þvi fyrst vier erum med honum plantader til lífs Dauda, þa munum vier og Uppriðuñe lífer verða.

Umgeest Christus að Jafnade hier æ Jorðuñe epter siña Uppriðu ?

Nei, þa hañ i forutngger Daga hafde hier umgeingest med siñum Læresveinum i aðskiljanlegum Openberunum, og talad fyrer þeim um það sem heyrde til Guds Ríkis, veif hañ bukt wr Beroldene að synelegre Mælagd, og soor upp yfir alla skapada Himna, til Guds Dirdar Himens, og hañs Hæatignar

hægre Handar. Post. G. 1. 9. Og er hann sagde þetta, var hann þeim ástændum uppmunni, og eitt Skrif toók hann upp, i burt fyrir þeirra Augum. Ebr. 9. 24.

Hvert Sagn höfum vier af Christi Himnasfer ?

1.) Þá Huggun, að Jesús er faren hiedan að tilbráða oss Stad i síns Föðurs himneska Hóse, og vill taka oss þangad til sín. Joh. 14. 2. I míns Föðurs Hóse eru margar Verur, eg fer hiedan að tilbráða yður Stad.

2.) Þá Almúning, að vier skulum hafa eitt himneskt Síneslag, jar, Lyst til að fara hiedan, og vera með Christo. Col. 3. 1. Erud þier nu upp aftur risner með Christo, þá leited þess hvad þar uppe er, þar ed Christur er sitjande til Guds hægre Handar. Hvad merker Christi Seta til Föðursins hægre Handar ? Ad Christur eprer síne Mándoomlegu Mátturu, með fullkomnu og ævarande Herradæme, Drottinnar og stjórnar öllum hlutum.

Eph. 1. 20. 21. Gud uppvakte Christum af Dæda, og sette hann til sínar hægre Handar á Himnum, yfir allan Þöfðingaflokk, Valdshætt, Mægt og Herradæme.

Hvert Sagn höfum vier af Setu Christi til Guds hægre Handar ?

Þar afvitum vier oss til Huggunar, að hann i Hárfæte síns Guddóms, stjórnar síne Kyrkju, sefar sína Dóme, bidur fyrir oss, sender oss sinn heilaga Anda, og með þessu Móte vill hann i sínu Upphafningar Stænde glæta oss niótande þess, hann hefur rotvegad oss i sínu Míðurlægingar Stænde; Hvar i móti vor Skýlda er að heidra tilbiðia, og hlíða so hætt-tignudum Þöfðingia.

Ps.

Ps. 110. 1. Drottinn sagde miðum Drottne :
 Set þu þig til mínar hægri Handar, þangad til eg
 legg þína Övina til Skarar Soota þína. Rom. 8. 34.

Er Christur eige framur nálgur hieir á Jorðunne ?
 Jo, með kroptrúum, en þó Dýnelegum Hætte.

Matth. 28. 20. Síad, eg er með yður alla Daga,
 allt til Enda Veraldar.

Nær vill hann í aðad Síu aptur koma sýnelega til
 Veraldareðar ?

A síðarsta Dege, sem alleina er Gude kunnur.

Post. G. B. 1. 11. Þesse JEsus, sem upptumenn
 er frá yður til Himens, mun koma, lifa so sem þier
 sand hann til Himens uppsara.

Luc. 21. 27. Þa mun þeir sá Mannfins Son,
 komande i Skyunum með stormum Krapte og Dýrd.

Hvernig mun þad tilganga á Dooms Dege ?

Aller Men, bæde þeir sem þá lifa, og hiner sem
 adur voru dauder, og þá aptur uppvæftr, skulu
 stadnæmast fyrir Christi Doomstool, og þeirra
 Hugrenningar, Orð og Verk dæmast epter Guds
 Orde, Dýslarner skulu þá og dæmast.

Post. G. B. 17. 31. Hann hefur Dag tilsett, á hverium
 hann vill dæma alla Jarðarkrijngluna með Rettrýise,
 fyrir einn Mann, fyrir hvern hann hefur þad og alýktad.

1. Cor. 4. 5. Dæmed ei fyrir Tíman, fyrir en Drottinn
 kemur, sá er auglýssa mun einig þad i Myrkrunum er
 haled, og opesiber gístra Ræden Gíartnaða, og mun
 þa hverium sem einum Loffliir fle af Gude.

2. Cor. 5. 10. Þier hlíootum aller ad opesiberast fyrir
 Doomstool Christi, uppa þad, ad hver ein aðlest epter
 þvi hann hefi aðhaffi i líflamanáslýise, fle þad allt að Gott.

2. Thess. 1. 6. 7. 8. Þad er rett hia Gude, ad endur,
 gíalda þeim Gírmung, sem yður Gírmung veita, en
 yður, þier sem Gírmung líjded, Svíld með oss; þa er
 Drotte.

Drottinn Jesús mun openberast af Himne, meður Englinum sínum Kráttar, og með Eldsins Loga, Gefnd að gefa yfer þá, sem ecke þekja Gud, og yfer þá, sem ecke eru hljðunger Evangelio vors Drottens Jesu Christi.

1. Cor. 6. 3. Vited þier ei, þad vier munum yfer Englumum dæma.

Joh. 12. 48. Þad Ord sem eg talade, þad mun dæma hann ær ofsta Dege.

Er þad nu noog, að þu veitst allt þetta um Christum, og heldur þad fyrir satt?

Nei, ecke utannsað heilage Ande augljóse Christum í mínu Hiarta fyrir eina lifande Trú, og helge mig so í Samleiknum.

Utt af Þridiu Grein Trúarjátningareðnar.

Ermer þu að þá heilögu almennilegu christilegu Kyrkju?

Nei, heldur truve eg, að ein heilög almennileg christileg Kyrkja sé til.

Ermer þu þá að heilagan Anda?

Jæ, ær heilagan Anda truve eg, eins og ær Föðurenn og Sonenn, því hann er með þeim ein guds doomleg Vera.

Bevísja þu mér að heilagur Ande sé ein guds doomleg Persona?

Þad bevísast, ecke alleinasta af þeim guddoomlegu Eignilegleikum og Verkunum, sem honum tilleggjast optlega í Ritningunne; Heldur og so, af því hann verdur vörþrickalega nefndur Gud.

Post G. 5. 3. 4. Anania, því uppfyllte Andstocinn Hiarta þitt, so að þu vilder lifga að heilögum Anda? Eige þesur þu loged að Mönnum, heldur að Gude.

1. Cor. 3. 16. Vited þier eige þad þier erud Guds Mustere,

ere, og þad Guds Ande bygger i þdur? 1. Joh. 5. 7.

Þvi kallast þa:inn Ande ?

Vegna þess, að þa med guddoomlegum Hætte so sem Guds Muns Ande (Ps. 33. 6.) framgengur frá Eilífd af Fodur og Syni.

Joh. 15. 26. En þa sa Huggareu kemr, hvern eg mun senda þdur af Fodurum, sá er Sálleikens Ande, hver af Spdurum framgengur, þa mun vera Þiene af micr.

Vegna hvers kallast þa: Heilagur Ande ?

Eige alleinasta þess vegna, að þa er salsfur i sine Beru heilagur; Heldur og so þar fyrir, að þa framkvæmir i Mönnum Helgumark Berken.

Hverjar eru þar heldu Markar heilags Anda ?

Ad kalla, upplýsa, helga, og viðhalda

Er nokkur Þarf að að þekka þessar heilags Anda Markar i Sálunne ?

Já, þvi epter þvi ma hver einn proösa sig salsfa, hvert þa sie rettelegur Limur Guds Kyrku.

Hvad er þa Guds Kallan ?

Ad þa med sinu Orde hrærer Maana Þiortu, openberar þeim sina Mæd, sierdeilis fyrir Evangelium, frambiþdur þana alvarlega, og gefur med Evangelio Kræft til að medraka þana.

2. Tim. 1. 9. Gud hefur oss þialplega giorðt, og kallad med heilagre Kallan, eðe epter vorum Markum, heldur epter sinne Fyrerhnggiu og Mæd.

Hver önar þialpar Mæd þrækar Gud til að upplýsa og kalla Mæ til að leita Sálþialparenar ?

Hier til þrækar þa stundum Þiæringar, stundum Belgiorninga, stundum anara Epterðæme, og söðað fleira, sem Menn kunna að særa sier til Þugunar.

Vegna

Begna og so aller Men þviljke Guds Kallan ?

Nei, marger standa á moote þeirre heilags Anda
Noad, sem undan gengur og under bjrt þá, og þess
vegna nióta þeir ei heldur Noadareñar Þróðar.

Getur Madur mootstæð lifa Guds Kallan ?

Jaa. Post. G. B. 7. 51. Þier standeð iasann i
moote heilsgum Anda,

Es. 65. 2. Eg vtriette minnar Hendur allað Dag-
enn, til eins Ohljúðs Fólks.

Hver medtefur þá Guds Kallan ?

Þeir sem medtaka Orðeð med villugu Hiarta,
og særa Abört i Þoleimæðe; Það er, þeir sem
ndrast og trúa Evangelio, hvert að er Kraptur
Guds til Scaluhicallpar, en eige nema hica þeim
sem trúa. Rom. 1. 16.

Það Madur nu eige mootstendur Evangelii Kallan, heldur
gefi þeñ Rom hiað sier, hvað verkar þu þá i Hiartanu ?

Hun verkar Upplýsing, það er, eina lifande Þeck-
ing og obluga Sannfæring um þann guddoomlega
Sannleik, in i hvern Madureñ sær þá fyrst sied, og
smactað hañ rettelega. Joh. 7. 17.

Er ein Ogudlegur Madur eðe upplýstur, af því
hañ er skjir og froður i Ritninguñe ?

Nei, hañ er enn nu Myrkraña Barn, og þeckir
eige Lioosanna Fodur. 1. Sam. 2. 12. Syner Eli
voru iller Skallkar, þeir hyrdu eðe um Dröten.

Jer. 2. 5. Prestarnir hugfudu eðe, hver er Drött-
en, og þeir hiner Lardu skettu eðe um mig, og
Syrðararnir burtleiddu Fólkeð frá mæ.

Joh. 8. 54. Hvern þier seiged yðvarn Gud vera, og
þecked hañ þó eige.

1. Joh. 2. 3. 4. Þar af vitum vier, það vier þeckium hañ,

ef ad vier vordveitum hañs Bodord; Hver ed seiger: eg þeðke hañ, og heldur eðke hañs Bodord, sa er Livgare, og i þviliskum er eingen Sañleikur.

Eph. 5.8. Þier vorud forðum Myrkur, en nu erud þier Lioos i Drottne, gainged so sem Børn Lioossens.

Seig mier þañ eigenlega Mismin, sem er ai mille mañlegs Lærdooms, og gudlegrar Upplýsingar?

Saa mañlege Lærdoom verdr lærdur med mañlegre Skinseme og Vðkun Guds Orðs, hvers Krapte verður þaa i moote staded; En sw gudlega Upplýsing verkast fyrer þad sama Ord, af J. Anda, sem þaa nemur Stadar og þijr i Scaluñe. Saa mañlege Lærdoomur er eðke nema i Heilanum, og einz toom Historiu Þecking; Sw gudlega Upplýsing inntekur Hiartad, og er samañ vid hana ein lifande Reynsla, ad sodðað allt sie satt og scaluhicæþlegt. Fyrer þañ mañlega Lærdoom blifur Madur samt i siñe Bondsku; En sw gudlega Upplýsing byriar ad taka i burt Mootþrooa Vilians.

Hvad skilst fyrer þad Ord: Helgan?

Þegar meint verður med því fleira en eitt, innes þyndur þad i sier þetta Þreñt, sem verður hvert oðru ad fylgia: Endursæðinguna, Rettlætninguna, og Endurnijunguna. Añars merker þad oft alleis na daglega Endurnijun.

Hvad er Endursæðingen, edur sw nija Fæding?

Þad sama er hun, sem Meddealing einnar lifande Erwar, edur Uppvakning af þeim andlega Dauda, Unvendan og Flutningur ifra Myrkrunum til Lioossens, fra Diofussens Balde til Guds.

Eph. 2.4. Þa vier vorum dauder i Syndunum, þesar
Gud

Gud giørt oss lifande í Christo.

Seig niðer en þá stjórlegar hvað Endursæðingun er ?

Hun er eige (eins og Nicodemus meinte) að Maður en skulde hverfa aptur í sínar Móður Líf, þá hann være orðinn gamall, og sæðast so að nýju; Heldur er Endursæðingun ein andlegur og inlvortis Siðningur Guds, í Hiarta Mánsens, sem sæðast að nýju, þegar þar í Skapast (með þeim Hætti sem vier getum eige skiled) eitt nýtt gudlegt Edle og Hættalag: Í Skilningunum ný Upplysing: Í Bilianum ein ný Eptersöngun, Gyrd og Kraptur, og so aldeilis nýtt Líf, í þeim sem annars var andlega dauður, hvert ed Ritningun kallar: Nýtt Hiarta, og nýjan Anda, eina nýja Máneftir, ellegar nýja Skerpu. Ezech. 36. 26. Eg vil gefa yður eitt nýtt Hiarta, og ein nýjan Anda í yður, og eg vil burt taka Steinhiartað af yðar Holðe, og gefa yður eitt fíttlegt Hiarta. Joh. 3. 6. Hvað af Goldenu er sædt, það er Gold, og hvað af Andanum er sædt, það er Ande.

Syrer hver Meðal verkast Endursæðingun ?

Hica Ungbörnunum fæðir hun syrer Vatn og Anda í Skirnar Sacramentenu; En hica þm Fullorðnu (sem vegna Andvaraleypsos eda Illgyrnes Synsda, eru fallner frá Skirnar Mæðne, og Endursæðingun Standenu) fæst hun aptur að ný syrer Guds Orð, sm er það Oförrotralega Sæde. 1. Pet. 1. 23.

Er þá aldungis nauðsynlegt til Salubialparettar að verða endursæddur ?

Jaa. Joh. 3. 3. Nema so sic að nokkur verði að nýja sæddur, hann kann eige að sica Guds Ríke.

Gal. 6. 15. Í Christo Jesu dægt hverke Umsturn

nie Aftrhroð nokknd, heldur nij Skepna.

Hvar af sær Maður þekkt að hann sé endursfaddur ?

Af alvarlegre Umþreiting hanss Hiarta, og af þeim niju Gæsum Raðarennar, sem giora hann að eíne þekktanlegre, nijere og añare Mañessiu.

Þvad er það sem Maður ódlast eígeñilega með Endursæðinguñe, það sem hann hafde ei aldur ?

Hann ódlast þá soñu lifande Trw, sem umfadm-
ar og að sier tekur Christum, og í honum sonarleg-
að Umþalningar Anda, með Rette til Guds Ríks-
es, samt Lyst og Kragt að giora Vilja Guds.

Joh. 1. 12. 13. So marger sem hann meðtooku, þa
gaf hann þeim Magt Guds Børnum að verða, þeim
er á hanss Raða trwa, þeim sem ecke af Bloodenu nie
af Goldsens Vild, nie Manssens Vilja, heldur þeim
sem af Gude eru börner.

Þvad er sú sanna lifande Trw, sem gesen verður
með Endursæðinguñe ?

Trwen er, þegar ein ydrande Scál inñlifr og leit-
ar sier Lífñar til Guds Raðar, í Christi Forþi-
ustu, hveria hun tekur að sier með Epterlængan,
tíleikar sier hana, og treystir með öruggu Trauste
þar uppá.

Hveruig rötmañlar Lutherns þa soñu Trw ?

Trwen er eitt lifande öruggat Duggunar Traust
um Rað Guds, hun er eitt Guds Beek í óis, sem
giorer oss umfíptelega, og sæder oss að niju af
Gude, deyðer þann gamla Adam, giorer oss að óld-
ungis ódrum Mañessium, að Hiartanu, Hugans-
um, Síñeslagenu, og öllum Krottunum, og særer
með sier H. Anda. Ó hver sú lifandi, krottugur,

þmegtingur og föstgiæfeni Slutur er Erwen !

(Gíai Formula Pistelsens til Romberia.)

Hvad marger Partar tilheyra þa eigchlega þeirre
sönnu Erw ?

Þrije, sem eru: 1) Lifande Þecking um Gud, og
hans Bilia, sem openberadur er i Orðenu.

Joh. 17.3. Þad er cilijst Lijf, ad þeir þecke þig allcina
ein sañan Gud, og þan þu sender Jesum Christum.

Rom. 10.14. Hvernig skulu þeir tröwa au þan, af hver-
tum þeir hafa eige heyrt.

2.) Lifande Samfinning og Samfæring, um Sam-
leik þess, sem Madur veit af Guds Orde.

Joh. 3.33. Hver ed medtekur hans Vitnesburd, sat
insiglar þad, ad Gud sic sañur.

Ebr. 11.1. Erwen er þruggt Traust þeirra Gluta sem
Madur vonar, og esar ei um þad sem þan sier ecke.

3.) Ein lifande Eileintan Guds Mædar i Christo,
samt Traust og Huggunar Athvarf til þeirrar sö-
mu, hvert heldur hun audsynet sig i breñande Laun-
gun og Hwongre epter Christo, ellegar i stærre Full-
vissu um Mæd og Moosend i honum.

Matth. 5.6. Sæler eru þeir sem hwongra og þyrste
eppter Rettlætenu, þviad þeir skulu fadder verða.

Rom. 8. 33. 34. Hver vill asaka Guds Utvalda ?
Gud er þier sem rettlæter. Hver er þan sem sordæ-
mer ? Christur er þier sem dæd þesar, ja, mislu
heldur sat sem upp aptur er vakenn, hver ad er til
hægre Sandar Gude, og bidur fyrer oss.

Þvar fyrer kallast þesse Þecking, Samfinning og
Eileintan, ein lifande Erw ?

Begna þess, ad þesser Gluter eru ecke alleina ver-
kader af Guds Orde, sem er Lijf og Ande, heldur
og einnig læra þeir sig finna lifande og krotuga i
Hiart.

Hiartanu, en þad gíðrer ecke sio dauda Trw.

Þvad er daud Trw ?

Erw dauda Trw er raung Etlan, sem þdrunars-
lausar Syndarar smíða siet siccalsum, að þeir mu-
ne sœa Guds Ræd, íasnef þo þeir vilie ei umvends-
ast, og leita Rædareñar med þviretta Þage, held-
ur eru aller hiner somu, þar þo Trwareñar Edle og
Eigenelegleike er að umbreita Mænenum.

Jac. 2. 26. Þiſka sem Þiſkameñ er an Andaðis dandur,
so er og einig Trwen an Verkaña daud.

Þasa þa þeir Þdrunarslausu ringa saña Trw ?

Nei, aldeiles einga, því þo þeir kunne allt Guds
Ord, halde þad fyrer satt, og þuaga sja þar við, þa
er þo þeirra Trw daud, og þeirra Aſigkomulag og
Hættalag forðæmanlegt, so leinae sem þeirra Trw
er ecke að fíia nema i Heilanum (Ærdoomenum)
og þun kemur ecke i Hiartad, eða dender þann
gamla Noam, og endursæder þœ til að verða ein-
nig Mæneskia.

Af þveriu get eg þa þekt høert mija Trw er lifan-
de edur daud ?

Af frøptugre Verkan heñar i Hiartanu, sem er :
Rætleikureñ til Guds og Ræungans, Hatur til
Syndareñar, Sigur að Heimenum, recteleg Trw-
kun Noðar Medalaña, og fleira soddan.

Jac 2. 18. Egn miet Trw þiſna af Verkun þiſnam.

Luc. 6. 43. Eckert gott Tre þer sven Apsft, og ek-
ert frøed Tre þer goodan Apsft

Post. G. 1. 9 Gud þreinsade þeirra þiſta m3 Trwne.

1. Joh. 5. 4. Allt þvad af Gæde er sædt, þad yſtrvínur
Geiman, og vor Trw er Aſtrvínungen, þvæ Veroldena

hefur yfirunnad.

Er þa svo sána Trw ætíð og hialllum eins sterk ?

Nei, því þá Bantrwen stríðer á hana, þá er hun stundum misög veif, sem ein skíalsfande og titrande Hønd, sem varla vogar að taka til Meðar Guds, edur tileinka sér hana, en vill nóa til heñar með hiartanlegre Gyrd, og Epterlcangan.

Marc. 9. 23. Eg trwe, Herra, hialpa þu míne Vantrw !

Þætur þa Gud sér líka jafnvel veifa Trw ?

Já, þá hun er söst og skílaus, þó hun sé veif ; Sem þá kan best að síst á því, að Madur hafa alvarlegt Hatur á Syndunum, og hann laange epter frekare Trwarstörking, jafnvel þó Diorfung Trwareñar sé ecke þá að fíla.

Matth. 5. 3. 6. Sæler eru þeir sem i Anda ern volader, því að þeirra er Himnariike. 10. 1. Joh. 3. 19.

Þvada Gagn hefur þa Madur af þeirre Trw, sem hafi aðlast með Endursædingunne ?

Allra stærsta Gagn, því Trwen alleina er það, sm hōndlar Christum, og giorer Syndarañ rettlatan, það er, Slutakara i Jesu Christi Rettlate.

Rom. 5. 1. Med því vier erum nu rettlatar ordner fyrer Trwna, þa hōsum vier Strid við Gud, fyrer Drotten vōr Jesum Christum.

Þvad er þa Rettlatingen ?

Hun er hiñ allra nærste Aðvört Endursædingareñar, og er inifaliñ i því, að sa þrijeini Gud, af einstærre Með, alvōftar fyrer sijnum Doome, ein sōndrandi og trwadañ Syndara frílañ, bæði frā sijnum Syndum, og þeirra forþentu Straffe, og tilreiknar hōnum apti á moore Christi Rettlate. Já, hafi á

lijtur

ljítr hañ i Christo, eins og hañ hefde aldrei syndgæd.
2. Cor. 5. 21. Hañ hefur þau, sem af eingre Synd vísse,
sýrer oss að Synd gíort, uppá það vier verðum i
hónum það Rættlæte, sem sýrer Gude gylde.

Rom. 3. 28. So holdum vier nu, það Máðuræñ verðe rett-
latur an Logmálssens Verka, sýrer Trwna alleina.

Gal. 2. 16. Med því vier vitum, það Máðuræñ verður ecke
rettlatur sýrer Logmálssens Verk, heldr sýrer Trwna
a Christum Jesum; So trwum vier og einig a Christi-
um Jesum, uppá það vier verðum rettlatæ sýrer
Trwna a Christum, og ecke sýrer Verken Logmálssens,
því sýrer Verken Logmálssens, verður eckert Hold rettferd-
ugt. Siau Rom. 4. 28. Phil. 3. 9. 10. Eph. 2. 9. 10.

Er þa söððau ein rettlat Saul i einu hialplegu

Afíktomulage, og betra en aður ?

Jæ vísulega, því hun er þa kómen i nánare Feing-
der við þau þrij-eina Gud, sem býr i Hiartanu, so
sem i sínu eigen Mústere. Hun er þa i Christo and-
gud med andlegre Blessan, þeim hunnefku Gíæð-
um, med Omætunlegum Evangelii Tígnar-Gíæð-
um, med Máðareñar og Sæluhíalpareñar rífk-
uglegum Múðæfnum og Gíæríóðum.

Ps. 32. 1. 2. Sæler eru þeir, hverium Afíktroðslur-
nar eru sýrígæfuar, þeir, þverra Synder að eru hýldar.
Sæll er sá Máður, hverium Drottæn tilreíknar ecke
Syndena, i hvers Múða það eingen Gíærd er.

Hverjar eru þa slíkar Evangelii Máðar-Gæfuar ?

Þær eru: Christi Rættlæte, Syndálla Sýrergæf-
ing, sonarleg Urvalning, Guds sóðurleg Múnsorg-
um, Erfða-Rætturæn, Fríðr við Gud, það sáñar-
lega Trwínadartræust, sætt Smedr Guds Elífu,
Múðgængur til Guds Máðar, Díersung til að

bidia hañ, Fullvissa um Noad Guds, um Bæn-
hærflu og Hjalp i allre Næyd, sier deilis um freptu
uga Guds Berndan fyrir öllum Döinum synelegu
um og Dsynelegum, For sinect þess eilífa Lífens,
Gleði og Anda, Stjórnar, Upplýsing, Tillads-
an og Kröpl þess sama Anda, Frelse frá Straffe
og Yferræðum Syndareðnar, frá Guds Ríði,
í allögum allens Þóttan og Krögan, frá Sat-
ans, Helvíttis og Dönduðis Maat, frá Berolde-
tne og vondre Samvittu, og (Vissa um það) að
aller hluter, jafnvel þær bitrustu Þýsser, skule ver-
da Tröudum að Góðu; Ein lifande Bon um
Ealuhíalpena, hvar en eptir fylgja sio eilífa og
Drottseglanlega Gleði og Þýrd i Himnenum.

Eph. 1.3 Blessaður sio Gud og Fader voró Drottens Jesu
Christi, sem oso þesur blessað með allshattadre and-
legre Blessan i himnestum Giædum, fyrir Christum.

Eph. 3.8 Mier hinum fíðarsta allra Heilagra er gefna
þesse Mað, það eg lufgiörde meðal heidelia Þjóða
það Oransakalega Ríkdöom Christi.

Rom. 10.15. Hversu fríðer eru Ratur þeirra sem fríð-
enn boda, þeir ed boda hið Góða.

Smáðar hver eili Rattlátur atíð og eins miög
þessar Maðar-Saufur ?

Nei, sier deilis i Sorg, Kreistum og Afstríðum;
Þar fyrir skal ein tröuður Maður leitast við með
frámför i Tröðe, að tilcínka sio þær með stær-
stu Umþögum, vörðveita þær með Otta og Ragn-
ade, og sio þær af Lust og Krapt, að láta sio fara
frá i þeirre Daalegu Endurníjan, edur Helgan,
sem fylgest með Rattlátunguñe.

Eph.

Eph. 1. 16. : 19. Eg læt eige af Pader ad giora fyrer ydur, og ad minast ydar i minnum Bænum : Þad Gud vors Drottens Jesu Christi Disrdarellar Pader, gefe ydur Vijsdoomsens og Openberingar Anda, til hans eigne Vidurkenningar ; Og upplýse Angu ydvars Skilnings, þad þier meged vita, hvíllt ad sie sw Von, sem þier erud til kallader, og hver þar sie Ríksdoomur hans dírdarfullrar Arfleisdar, til hans Heilagra : Og hver þar sie hin yfergnæfalega Stærð hans Kraptar við oss, vier sem trívum epter Verlan hans volduga Styrkleiks : 2. Cor. 4. 3. 4.

Hvad er eignelega Endurnijungen ?

Hun er yduglega ad afklæda sig þm gamla Máne, edur láta af Syndunum, og íklæðast aptur þeim nija Manne, edur láta sier daglega framfara i því Gooda, so sem i Upplýsing og Þeckingu Guds, Trw, Von, Ríærleika, Audmókt, Hoogvære, Þolennmæde, Afneitan sícalfs síns, Þysting til Bænrafnes og Guds Orða, Krapte til ad standa aa moote Syndene, og leppast epter Helaunene.

Eph. 4. 22. So aflegged i frá ydur epter fyrre Breitne hin gamla Mánen, sem sig fordiarfar i Syndum Villudoomsens. En endurnijed ydur i Anda ydvars Hugstots, og klædest þeim nija Máne, sem epter Gude er klapadur i sanarlegu Rettlæte og Heilagleika.

Þvi kallast þesse Endurnijung, dagleg ?

Þvi hun er eige strax fullkomen, eins aa Rettelættingen, heldur eigaum vier med dagleare Afstundan ad ebla hana alla vora Þífsdaga ; Og þaa þeckest Guds Mind, Síne og Art meir og meir hica hans endurfæddu Børnum.

Phil. 3. 12. Edel þad eg hafe þad þegar hændlad, enur

þi þegar fullkomið, og stunda þar eftir, hvert að eg gætte einnig höndlað, eftir því að eg em af Christo höndlaður. Hver er sá fjðarste Belgjörningur heilags Anda við Manneð ?

Það er Bidhalded, því þá hafi þesur helgað oss med Endursæðingu, Rettlætingu og Endurnijane, þá viðheldur hann oss og so i allskonar Freistingum, i saðre Erro, allt til Enda, ef vier eige föllum frá mootviliuglega.

Phil. 1.6. Sá sem i yður þesur uppbyriad þad gooda Berked, hafi mun þad og einnig fullkomna, allt til þess Dags Jesu Christi. 1 Pet 1.5. Cap. 5. 10.

Hvernig viðheldur heilagur Ande þeim Erronda ?

Það þá hafi innvortes samfærir, edur avijtar, fræder, leider, og hugaar þeirra Hjertu.

Hvad er heilags Anda Samfæringar edur Avijtunar Embætte ?

Ad hann giorer Samviskuna viðkræma, so að hun kaðast med sære Tilfinngu, jafvel vid þinar minustu Synder, hvor afad kemur frá saða Hjartans Audmykt.

Joh. 16.8. Þa Talsmadurch kemur, mun hafi straffa Geimeð fyrer Synd, og fyrer Rettlæte, og fyrer Doom.

Hvad er Uppfræðingar Embætte heilags Anda ?

Ad hafi, med Guds Orde, æ meir og meir opnar og upplöser Manðsens Skilning, og stadfester Samleif. n i Hjartanu, æ moote öllum Villudoom.

1. Joh. 2.20.27. Þier hafið Smurningena af þeim sem heilagur er, og þekked allt. 11.

Hvad er Leidrettingar Embætte heilags Anda ?

Ad hafi med sine heimuglegru Uánvöndun og Bidvorun heldur Manne frá því að syndga, enn upp-
örfa r

orðar, tilladar, og hvætur hañ til þess Góða.

Rom. 8. 14. Þeir sem Guds Ande leider, eru Guds Børn.
Gal. 5. 16. Gænged i Andanum, þá munuð þier eðle
fullkomna Holdsens Gyrndir.

Hvad er Huggunar Embætte heilags Anda ?

Ad hañ, sterdeiles æ Freistingar Tijmanum og æ
Nendareñar Tijma, minner ein Sann-christen æ
Guds Naðar-riika Hicastod, gefur honum ad
smacka Evangelii Huggunar Krapt, og vidheldur
honum so i Þolnæmde med lifande Bon.

Rom. 15. 13. Gud Bonareñar fyller yður med þllum
Sagnade og Friðe i Trwæ, so ad þier hæfð gnooglega
Bon fyrer Krapt heilags Anda.

Rom. 8. 16. Eæ same Ande ber Vitnesburd med
vorum Anda, þad viæt erum Guds Børn.

Þegar Guds Ande nu so helgar Menæna, og vid-
heldur þeim, hvad kallast og eru þeir þa ?

Heilager, edur heilagar Mañesskur. Eph. 1. 1. Þeim
Heilögu, sem eru til Epheso, og Trwudu i Christo Jesu.
Ps. 86. 2. Þardveit þu Gail minna, þvi eg em þin heilagi.

Hvar er þessa Heilaga ad finna ?

I þeirre heilögu, almeñelegu, christelegu Kyrkiu.

Hvad stilsti hier fyrer Kyrkiu ?

Eðle eitt Hwð, sem byggt er af Tre og Steinum,
heldur er þw Kyrkia eitt Samnepte, Samband og
Sameining heilagra Maña i Andanum.

Eru sodðan Kyrkiur edur Samnepte mörð til ?

Eðle utan ein, sem er almeñeleg, þad er, eige bund-
en vid nokurt viðst Plæts, heldur er hun wðdreifd
um alla Beröldena, hvar hun er nu stríjdande, ein
skat i Himnenum Sigre broösa.

I Þvi kallast Kyrkian, Christeleg ?

Þvi hun meðfætur Christi Lærdoom, og hafið Christi
stum síðan sýrir sitt Hónd og Herra alleina.

Er það þá ætíð sáð Kristleg Kyrkja, sem vidurkennir
Christi Masi, og kenneir sig við hana ?

Nei, ekki utan hana kenne þar með Christi Ord Dæ-
falsad, og bröfke þau H. Sacramenta eptir hana.
Insetningu, og er þetta Kyrkjunar Kene-Teikn.

Joh. 8. 31. Ef þiur bliffed við minna Rædu, þá
erud þiur minnet Læresveinar.

Verda þeir þá aller saluhoolpner, sem lifa og deyja
í þeirre sönu Kyrkju ?

Nei, ei aller Limer þeirrar synelegu Kyrkju, heldur
alleina þeirrar Osynelegu verda saluhoolpner.

Matth. 22. 14. Marger eru kallader, en færilltosalber.
Eg meinte að ekki væru nema einasta ein Kyrkja, hver er
þá Rismunur millun þeirrar synelegu og Osynelegu ?

Hun er eige utan ein, en í þeim tvöortis og syne-
lega Hoop eru tvöenstags aðskiliánleger Limer, sem
eru Hæsnararner, og þeir Sann-Christnu.

Hverier eru Hæsnarar, og alleina tvöortis Limer ?

Þeir sem af einberre Medfæning hroopa; Zærra!
Zærra ! En giora ekki Vilja Godursens, sem er Himna-
um er. Matth. 7. 21.

Hverier eru sann-Christner og rettleger Kyrkjunar Limer ?

Þeir sem í Ervne giora Guds Vilja, so þeir halda
þer við Drotten, og eru ein Ande með hannum. 1. Cor. 6. 17.
Rom. 8. 9. Hver hafið hafið ei Christi Andas, þá er ei hana.

Rað Rædur ætíð að þessia þessa þina síðare fræ.
þeim sýrre ?

Þ Kotten þeckir ætíð sína, en sýrer Mannana
Augum er so Rismunur ekki ætíð openber; Þar
sýrer kallast Kyrkjan Osyneleg, af því þessir Limer

þyllast

hlystast i þeim stóora wtvortis Hoop Hraesnarðna:
 Meiga Sann-christner hafa Samfelag með
 Hraesnurum ?

Ecke i þeirra Bondsku, þvi Elsofed hefi ei Sam-
 felag við Myrkved, ellegar Christu við Belial ; En
 i Rauphondlan, Erfide, og anare soddan naudsyn-
 legre Uungengne, geta þeir ecke komest hiar. þvi, þvi
 anars ordu þeir ad ryma Heimen. 1. Cor. 5. 10.
 Hafa þa þeir Sann-christnu mækt naufæmt Sam-
 felag sin a mille innbyrdes ?

Jea, þvi þar þeir allir eru Elimer a einum Lijfama,
 Greimer a einu Tre, og Børn fædd af einns Fodur
 Sæde, þa hafa þeir broedurlegt Samfelag og
 hlundeld i Sorg og Gleda, i andlegum Gæsum og
 Belgjörningum, i Bæmum og Fyrerbæidslum, i
 Ervne og Bon þeirrar eilijfu Arfleifar.

Eph. 4. 3. - 6. Vered kostgæfner ad halda Liradrægne i
 Andanum, fyrir Band Fridariis. Ein Lijfame og ein An-
 de, so sîn þier erud kallader upp a eina Bon ydar Kallanar.
 Ein Drotten, ein Træ, ein Skjærn, ein Gud og Fader all-
 ra, sai sem ad er yfer allum, fyrer alla, og i ydur allum.

Getur Guds Kyrkia genged til Granna ?

Swðsynleaga og almennelega Kyrkia forgengur
 elga, heldur verdr heine halded við af hennar Hofde
 Christo, a moote allum Helvigtanna Portum; Þo
 llijdur Gud ostlega ad Tyrannar og Villu-Menn
 lendeleggia hana i vissum Stodum.

Hvad er nu epter i Pridin Greinenne ?

Þreint, sem er : Syndanna Fyrergesning, Hold-
 lens Upprifa, og bad eilijfa Lijf.

Hver fyrergesur Syndarnar ?

Stalsfur

Síðastur Sind, sem Synden er drijgd á móte.

Marc. 2. 7. Hver maí Syndernar fyrergesa, nema Gud einn.

Hvad er, að fyrergesa Syndena ?

Það er, að sfinna og burttafa alla Syndareñnar Sekt og Straff, so að Syndareñ reiknest so fyrer Rettloatan, sem aðdreige hefde hañ syndgad.

2. Sam. 12. 13. Drottēñ hefur i burtteked þijna Synd, þu skalt ekki deya.

Will Gud að þañ hattu fyrergesa Syndena ?

Joa, so oft sem nokkur umvender sier og truver Evangelio, vill Gud fyrergesa honum Syndena af einfskíørre Næd, fyrer Christi Verðskuldan, hver ed med sijnu Bloode að Krossenum hefur fullu bætt fyrer allar Beraldareñnar Synder.

Eph. 1. 7. I hverium vier hösum Endurlausnena fyrer hañs Blood, sem er Syndana fyrergesning.

Hverium Mönum vill Gud fyrergesa Syndena ?

Öllum sañydrande og tröndum Sælum, enu eige þeim ydrunarsösu og vantröudu.

Ps. 138. 2, 38. Gífred Yferboot, og hver yðar ein laute skíra sig i Nafne Jesu Christi, til fyrergesningar Syndana. **Ezech. 18. 21, 22.**

Hveriar edur hvad margar Synder vill Gud fyrergesa ? Allar Synder, þær stærstu, aðsamt med þm smærstu, þaa Syndareñ synr sier að eins af Hiarta.

1. Joh. 1. 7. Ef vier gaungum i Lioosenu, lífsa sem hañ skalsur i Lioosenu er, þa hösum vier Samfelag in byrdes, og Blooded Jesu Christi hañs Sonar, hreinsar oss af öllum Syndum.

Med hveriu Medale veiter Gud Mönum fyrergesning þeirra Synda ?

Med

Med sínu heilaga Evangelio, hvert hann hefur gefed Magt og Mindugleika til sínum Píenurum að predika hér á Jördunne, í síni Stad, fyrir öllum Ydrande, til Syndanna Fyrirgefningar.

Luc. 24. 47. Að predika lauta í sínu Nafni Ydran og Syndanna Fyrirgefning, á meðal allra Píodda.

Hvert er það Medal á vora Síðu, fyrir hvert vier vðlaust Syndanna Fyrirgefning?

Eftir aðad en Trwen, sem medrefur Christum, og í honum Rettlatet, af einfíerre Nod.

Post. G. B. 13. 38. 39. Þú bodast fyrir þessu, Syndanna Fyrirgefning, og af öllum því, af hverju þér gættu eige rettlatet vordet í Nosis Lognalle; En þér hafi trwer að þessu, þá er rettlatet.

Þíu ecke þesse Lærdobinnur, mún Fyrirgefning Syndanna, til Andvaralens?

Marger að sönu misbrúka hafi þar til, og falla í því stærre Jördæming; En Guds Børn upptöf, aft við þessa Nod, til Elsku-fulls Þacklætis og en meire Guds Otta. Ps. 130. 4. Í hía þér er Fyrirgefningin, so að Men Ottest þig.

Þvad er Lífamañs edur Holdsens Uppriða, sem Þridia Greinen hendlar um framvegis?

Að, fyrir Guds Krapt, samteingiaft avtur að þeim effra Dege Lífamer allra þeirra Daudu Solumum, sí þær biuggu í ædur, og uppriða sumer til eilíftrar Glæde, en sumer til eilíftrar Þínu.

Joh. 5. 28. 29. Su Stund mun koma, á hverre það aller þeir sem í Gröfunum eru, skulu heyra hanns Rødd. Og þeir munu þá framganga sem gott giørdur til Lífssens Uppriðu, en þeir sem illa giørdur til Doomsens Uppriðu. Joh. 6. 40. Dan. 12. 2.

Getur þetta mögulega stíð ?

3. m. Þvi Gude, sem af eingu skapade Jordena, og fían fyrsta Man af Jördunne, er eingu hlutur Omögulegur. Luc. 1. 37.

Er naudsýnlegt að trúa Upprisu þeirra Daudu ?

3. m. Sýrer Saker Guds Rættlætis, sem bæde lammar og straffar ; Þvi til þess horfer bæde Bon þeirra Tröudu, og Skelfing þeirra Daudlegu.

1. Cor. 15. 13. 14. Ef Upprisa Framlíðena er eðe, þa er Christur og eðe upprisenn. Enn ef að Christur er eige upp aptur risenn, so er vor Predikun Önjt, þa er og yðar Trö Önjt.

Munu Líkamernir í Upprisu verda eins og sig komner og hafa sömu Eignelegleika sem nu ?

Nei, þeir munu þó hafa andlega Eignelegleika, og vera Ddaudleger, Oforgengeleger, hæfer til að mædaka, annaðhvort himneska Glede, eður Helvites Þjófur eilíflega.

1. Cor 15. 42. 43. 44. Það verður said nátturlegur Líkame, enn mun upp aptur rísa andlegur Líkame. 1c. Hvort fara þeir upprisnu Líkamir hieðan með Sculunum ?

Epter það bveð er að halda Doomeñ, fara þeir Jorðændu í eilífann Helvites Eld, Kvæler og Þjónu, enn þeir Uröldu í það hinneska, eilífa og fæla Líf. Matth. 25. 34. 41. 45.

Hvort er það eilífa Líf ?

Eitt fullkomet Samkvæme með Gude, þó þeir Scallu, þó þu, og Scallu og Líkama fullkomleaga fríjader: frá Syndene og öllu illu, nióta Dendarn og Durnædelegs Fagnadar, Fridar, Glede og

Beg.

Begsendar, og losa Gud með öllum trúvöldum;
Englum Dáskaatánlega. Ps. 17. 15. . 1. Cor. 13.
12. 1. Thess. 4. 17. Rom. 2. 6. 7.

Hvaf er sú eilífe Daude ?

Skámarlea og Angistarfull Utstírfun frá Sælu Guds; En í heðar Stad gnístande og brennande Elds og Drima Kvöl á Sælu og Lífkama. Matth. 25. 41. Særed burt frá míer hólvaðer í eilífsan Eld, þá þú fyrerbrenn er Giandanum og þáns Aru.n.

Hverier komast í Helvístes eilífsan Daude og Þínu ?

Aller sem lifað hafa í Synadunum af æsattu Ráðe, og eru í Þrunarleysi, Bantrw, Andvaraleysi, og raangre Etlan um Guds Ráð burt dauder; Og þeir kallast eilíflega wtstírfader frá Gude.

Hvaf er þesse Utstírfan ?

Ad sú alvíjje Gud, hefur, ecke af nokru fortaks laust æsattu Ráðe, heldur veana Mannana eigen moosprooánlegrar Þvermoodsku, alhftad, ad wtstírfsa þeim, og fordæma þea alla, sem hann hefur frá Eilífd fyrersíed, ad þáns Ráð vildu síjfeldlega ecke sína, heldur forsmá, og blijsa í þeirra Þdrunarleysi og Bantrw til Enda.

Joh. 3. 18. Hver ai þá trwer, dæmest eige, en hver þá trwer eige, þá er nu þegar dæmdur, þvíad þá trwde eige ai Ráfn eingetens Guds Sonar.

Hverier verda hluttakande í Glede og Sælu eilífs Þíjs ?

Aller þeir sem sannarlega hafa trwad á Christum, lifað Christelega, og staded í því stöduger allt til Enda; Og þeir kallast wtvalder.

Hvaf er Utvalningen ?

Ad Gud hefur til:ætlað alla þá til eilífs Lífs, sem hann hefur frá Eilífið fyrir síð ad mundu villia medtaka þá framboðnu Næð, trúa æ Christum, og i þeirre Trú stöðuger standa til Enda.

Róm. 8. 28. 30. Því vitum, ad þú, sem Gud elsta, þína aller Gluter til hins betsta, þeim sem epter Syrerhyggjune kallader eru. Því ad hveria hann hefur aður fyrir hugaða, þá hefur hann og tilstíkt ad, þad þeir skyldu verða samlíkter hans Sonar Ímynd, so ad hann sjálfr sig frumgetningur æ meðal margra Bræðra. En hveria hann hefur fyrir hugaða, þá hefur hann og kallad, en hveria hann hefr kallad, þá hefur hann og rettlaata giörðt, en hveria hann hefur rettlætta, þá hefur hann og dijdarlega giörðt.

*****

Ut af Drottnelegre Bæn.

Hvad æ ad vera ydugleg Yðkun eins trwads
Christus Manns ?

Ad hafa sína Umgengne með Gude i Bæne og heilögum Hugleidingum, viðlíka sem þá Nædur umgengst og talar einlæglega við Vin sinn
Psalm. 19. 15. Eph. 6. 18.

Hvad er þad ad bidia ?

Þad er, ad tala einfaldlega við Gud i sínu Hiarta, wtausa síne Eptersöngun fyrir honum, kvarta fyrir þíu um sínar andlegar og líkamlegar Næðsöniar, og af innta Grunne Sölarænar, fara eins hvers æ Leit með alvarlegre Raungun hia honum.
1. Tim. 2. 13.

Hver æ so ad bidia ?

Aller Menn, og jafnvel Smabörnen. Ps. 8. 3.
Því þad er eige allernasta em Skulda sem befolud er i Öðru Bæðordenu, og annars öflega, ad oss hæfer

hæfer ad bidia, heldur er það og einnig ein Næð og Belgjörningur, ad vier audvirddeleger og Öhreins er meigum og þorum ad bidia. Luc. 11. 1. 13. Cap. 18. 1. 8. P. 50. 15.

Geta þa aller Men beded so ad Gude sic þægelegt ?
Nei, ecke þeir Ydrunarlausu, því þeirra Bæn er Gude Andstygð; Heldur þeir sem anadhvert eru umvændter, edur eru aa Umvændunar Bege.

Joh. 9. 31. Vær vitum ad Gud heyrer eige Synda, heldur það, ef nokkur er Guds Djærdfare, og gífter epter hanns Vilja, þann heyrer hann.

Hvern aa Madur ad tilbidia ?

Alleina þan þrij-eina Gud, sem alleinn fan ad bænheftra og veita það sem vier epter Öskum.

Hvar aa skal Madur byggia sína Bæn ?

A Jesu Christi Forþienustu og Fyrerboon hica Godurnum. Joh. 16. 23. Sannlega, sannlega sege eg yður, ef þier bidied Godureñ nokkurs i minnu Nafne, þa mun hann gefa yður það.

Hvernig aa Madur ad bræ sig til Bænarennar ?

Madur skal i hiartañlegre Ydran, taka fyrer sig einn lægan Afsetning ad vilja þioona Gude, og moostrija da alvarlega allre Synd, venda sínu Hiartalaage fraa veraldlegum Hlutum, þenkia um sína stooru þrenngiande Naudson, setia sier fyrer Siooner, ad sœ heilage og myskunsame Gud er þar nœlægur, og snæva so, med Audvörpunum um Bænareñar Andda, allri síni Sealar Estirlaungun til Guds, so sñ til eins ríkfuglegs Uppsprettu Bruñs allrar Viæðsku. Hvernig aa vor Bæn og Samtal við Gud ad vera lögud ?
Hun aa ad skie i sonarlegu Trauste, med Gudræf-

ne, Audmykt og forliksunarþomu Hiartalagi. Þar af verður einnig að koma Audmykt og Þorning i Eijf-
amans Skikke og Hiattalagi, fyrir þeim allsmeg-
ugasta Gude, eins og gjorde Guds eigen Sonur,
og Heilagra Dæme eru til. Ps. 95. 6. Komed, lat-
um oss tilbidia og nidurkriupa og framfalla, fyrir
þeim Drottne sem oss hefur giordt. 1. Tim. 2. 8. So
vil eg nu, þad Meñerner bidie i öllum Stöðum, og upp-
hefie heilagrar Hendur, að Reide og Þrói, nglunnar.

Hvenær og hvar að Maður að bidia ?

Alltíð og allstadar, helst i Einröme.

Luc. 18. 1. Hann sagde einn Epterlísting til þeirra þar
uppa, að Meñ skuldu jafnan bidia og eige aflata.

Matth. 6. 6. Nær þu bidst föret, þa gæf in i þitt
Svefn: Svo, og lyfðyrnum aptur, og bid þu Födu-
ur þin i Leynum, og Fader þinn sé i Leynum sier,
mun þier þad openberlega aptur gjalda.

A Maður að bidia eptir Bænabókunum allcina ?
Eijfa af Hiartanu og með eigen Orðum.

Getu Børn og einfaldr Föolf vel vtskjört sína Hiart-
ans þauka með sinum eigen Orðum ?

Jaa, þvi vid Gud kán Maður að tala, eins, og ein-
faldrlegar en vid Meñena, og þar að auka gefur hann
sijnum Børnum Moadarennar og Bænarennar
Anda. Zach. 12. 10. Rom. 8. 15. 26.

Hvad margslags er þa Bænen ?

Eveñslags: Svó in vortis, þa Hiartad talar alle
eina i Andvarpan og Eftirlaugum, og hoogværlega
upplýstet sier til Guds; þetta kallast ydugleg Bæn,
er bæde meñ og að að hafa i framme midt i Erfide og
Umfösum. Svó in vortis, þa Munnureñ talar af
Mægd Hiartans, og að vissum Tímum framber
sijna

sijna Þænka og Esterlaanganer med Ordunum.

Pf. 19. 15. Lat þier þockast Ordrædur mijns Munns, og Mæled mijns Hiarta fyrer þier : Drottinn minn Frelfare og minn Endurlausnare.

Pf. 5. 17. 18. Eg vil æfalla til Guds, og mun Drottinn hialpa mier: Uán Kvöld, Morgna og Middege vil eg þveina og græta, þa mun hafi þeyra mijna Raust.

Dan. 6. 11. Daniel fiell á sín knie þrisvarsinum á Degenum, badst fyrer, lofæde og þakæde sínum Gude.

Pf. 119. 164. Pf. 38. 10. Ef. 29. 13. 14.

Eigum vier alleina að bidia fyrer sjálfum ok ?

Nei, vier eigum að bidia fyrer öllum, og þó það væru vorer Dviner; En siet í lög eigum vier að bidia fyrer Yfervaldenu, fyrer Keisefedrunum, so og fyrer vorum andlegum Bræðrum og Systrum.

Jac. 5. 16. Bidied hver fyrer öðrum, það þier heilbrigðer verðed. Matth. 5. 44. Bidied fyrer þeim er yður gífra Skada og Öfsoökni veita.

Uán hvað eigum vier að bidia ?

Effe alleinasta um líkamlegar Gæf, so sem Upphefde, Frid, Heilbrigðe, hvers vier eigum að bidia með því Fororde : Ef þu villt, Drottinn ! Helstur siet deiles um andlegar Gæfur, so sem : Fyrergefning Syndanna, Styrk Erwarennar, þreint Hiarta, goodan Underbröning til Daudans, og eilífa Sáluhíalps. Þó hæfer effe ann Forords að bidia um þær andlegu Gæfurnar, sem effe eru aldeiles nauðsynlegar til Sáluhíalpsar, so sem, að komast frammar í andlegt Bolæde, finna hica siet stóora Dörsung Erwarennar, edur mikla andlega Glede, og so fleira. Matth. 6. 9. Luc. 11. 1.

Hver er svo allra fullkomnasta og betsta Bæn ?

Öv heilaga Bæn, Fæder vor, sem Jhesus
fjalstur hefur fænt sínum Læresveinum og öllum oss
ad bidia med. Matth. 6. 9. 13. Luc. 11. 2. 4.

Hvernig sundurbeilest þesse Drötenlega Bæn ?
3 Jngangeng, Öis Bænernar, og Midurlaged.
Hvad er Jngangureñ ?

Þad örugga Trwar Andvarp: Fæder vor, þu
sem ert að Himnum.

Þvi verður Gud avarpður i Bæneñ sem ein Fæder ?
Gud vill med þessu Fodur Masne tilleida oss og
locka, ad vier trwa skulum, 2c.

Kuñ þeir Þdrunarlausu ad þafa þad Trwar Traust,
ad falla Gud að Himnum sín Fodur ?

Hañ er að sonnu allra Fæder epter Skopanneñ,
Bíðhaldenu, og hañs neadar samlegum Bília til
ad umvenda þeim, og frelsa þá; Þo kuñ þeir Þo-
runarlausu ecke ad falla hañ Fodur, so leinge sem
þeir ecke endursæðast, og ødlast ein sonarlegan And-
da, því aðars er þeirra rette Fæder i Helvítte.

Joh. 8. 44. Þier erud af Fodurnum fienda, og
epter Öhrdum yðar Fodurs þa vilied þier gjöra.

Hver kan þa ad falla Gud, Fodur sinn ?

Þau endursæddu og sonnu Guds Born, jafnvel
þo þau sien veik. Gal. 4. 6. Med því þier erud Børn,
hefur Gud sendt Anda síns Sonar i yðar Þiortu, kall-
ande, Abba, Fæder Fæder.

Hvar fyrer er sagt: Fæder vor; En ecke: Fæder min ?

Þvi fæchver christen Madur að ad bidia i Eimin-
gu Andañs og Neadareñar, med hinum Ödrum,
og fyrer hinum Ödrum, so sem fyrer fjalsum fæer.

Hvar fyrer kallum vier Gud þan Fodur, sem er

at Himnum ?

Til að upplýpta Hiartanu, og því heldur að upp-
orva Birðingarfullt Ermonadar Traust til þess
allra Hærsta, sem sier og megnar alla Hlute.

Matth. 6. 32. Þú þar himneskur Fader veit (að) þér
þurft að alls þessa við.

Eru margar Bænir í Fader þor ?

Sjá, af hverjum Skoorar þær fyrstu hljða uppá
það Gooda, sem vier bidium um, en Þriðja síð-
are hljða uppá það Illa, sem vier afbidium.

Uti af Fyrstu Bæni.

Hvað merker Guds Nafn ?

Hans Eiginleika, Orð, Sacramenta, og allt
það sem honum sierðit tilhefnir. Sjá 2. Boddorð.

Verður þetta Guds Nafn heilagra, af því að vier
bidium þess ?

Guds Nafn er samarleik í nafni sier heilagt, enn
vier bidium hie, að það mætti og so hie oss helgast.

Hvernig helgast Guds Nafn ?

Það Guds Orð keneft klart og hreint, og vier 2c.

Matth. 5. 16. Latet so yðrart Ljos lyfa fyrir Men-
num, so að þeir siat yðar Goodverk, og dijdte Guds
at yðar at Himnum.

Hvernig verður Guds Nafn vanhelgast ?

Med raungum Lærdome, og Ogudlegu edur
Hæfnesfullu Liferne; Því hver sem ódrúfise
fæner edur lifer, 2c. Rom. 2. 23. Þú hroosar þér af
Lögmaletu, og vanvirðir Gud þítt Aftröðlu Lög-
maletu. Ezech. 36. 22. 23

Kann einn yðrmarlaus Syndare rett að bidia med
þessare Fyrstu Bæni ?

Nei, ecke af saðarlegu Hiarta, því hañ er siðalsfur
sæ sem lastar og vanheiddar þetta heilaga Mafn.

Ult af Mhare Bæneñe.

Er Guds Stioornan edur Ríste margfaldt ?
Þrefaldt, sem er: 1.) Mætturunañ Ríste, i hveru
iu hañ med sínu Almætte stioornar öllum skopudum
um Hlutum epter sínum Bilia.

2.) Mæddar Ríste, það er Ryrkian, edur Sam-
nepte Heilagra, hvor hañ stioornar sínum tröudum
um Børnum fyrir sinn heilaga Anda i Ordenu og
Sacramentunum.

3.) Er Dyrðarennar himneska Ríste, i hveru
þeir sem Christo tilheyra, skulu eilíflega ríkia med
honum i fullkomeñe Sælu og Glede.

Um hvert af þessum Rístinum bidium vier i Mhare Bæneñe?
Um Mæddareñar og Dyrðarennar Ríste.

Hvernig kemur Guds Ríste til vor ?

Þegar vor himneskur Fader gefur oss sín 2c.

Kañ eñ þrúnarlaus Söndare vel að bidia med
þessare Mhare Bæn. ?

Nei, ecke af saðarlegu Hiarta, því hañ er hræddur
við heilags Anda Stioornan, amast við Guds
Ríste, og lifir af Afsetninge i Satans Ríste.

Hefur Satan þa líka eitt Ríste ?

Jæ; Þessarar Beraldar Gud og Hofðinge er
skreptuaur i Børnum Bantvareñar, og undet
hañs Stioornan standa aller sem eige eru endur-
fædder, allt þangad til þeir umvöndast.

Col. 1. 13. Sæ ed oss hefur frelsað af Mfirvalde Mryk-
raña, og hefur oss insett i Ríste síns eilíflega Sonar.

Hvar

Hvar af þessast þeir sem eru í Döfulsens Ríste ?
 Þar af, að þeir þjóða Syndene, og gíora Döf-
 ulsens Bília, so sem vøre hañ þeirra Herra.
 1. Joh. 3. 8. Hver sá Syndena gíster, er af Döfenum.

Uti af Þridia Bæneñe.

Þvad er Guds Vilie ?

Guds Vilie er vor Helgan þverer Tröna og Ríer-
 leikañ, epter Logmálemu og Evangelio.

1. Joh. 3. 23. Þetta er hañs Þodord, þad vier trö-
 um a Ráfu hañs Sonar Jesu Christi, og elstum þver-
 annañ, so sem þad hañ gaf oss Þodorded.

1. Thess. 4. 3. Þad er Vilie Guds. yðar Helgan.

Stedur þesse Guds Vilie alltið og hialllum ?

Nei, því þar sem Guds Ríste kemur ecke til, þar
 stedur ecke hañs, heldur Döfulsens, Heimsens
 og Holdsens Vilie.

Hvernig stedur þa þesse Guds Vilie ?

Þegar Gud hindrar öll ill Ræd og vondan B. re.

Setur þa Vilie Málsens ecke neitt Gott, ef hañ
 ma vera hialfrædur ?

Nei, því vors Holdes Síneslag er Fiandskapur í
 gegn Gude; Hverke þessum vier þad sem oss er
 reyndar nýtiamlegt, nie höfum Rænu aa. að leita
 þess, nema Gud upplöse vorn Skilning, og hveigt
 vorn Bília til að leggja oss under þad sem hañ vill
 vera látta, því hañs Vilie alleina er Þíðsdooms-
 fullur, goodur og fullkomeñ.

Setur Guds Vilie sted hier a Jörðnae af Moñnum,
 eins og hañ stedur a Himnum af Englum ?

Já, þo hañ verðe eige so fullkomlega, þa getur

hafi fæd samt med so hiartanlegre Einlægne, med
Glede og Alvorugefne.

Er það noog ad vier i Sljðnefne giorum Guds Vilja ?

Nei, ois byriar og so ad lijdð þolefmoodlega það
sem Gud vill vera laata, og gefa oss öldungis und-
er hans Hønd, lifka sem einn Simfur leggur sig i
Læknarañs Hendur. 1. Sam. 3. 18. Eli sagde: Hafi
er Drotten, hafi giorer hvað þonum er þekkt.

Geta Beralðareñar Börn med fannarlegre Hiartañs
Alvoru beðed med þeirre Þridiu Bæn ?

Nei, því þau strijda af Afseininge moote Guds
Vilja, og vilja ad hafi hage sier epter þeirra dæ-
jegum Vilja, og syndsamlegu Siergiærde.

Utt af Siordu Bæneñe.

Hvað skilst fyrir daglegt Braud ?

Allt það sem vier med þursfum til þessa Liffs Biar-
gar, &c. Og er eige alleina beðed um, ad vier meigs-
um ødlast þetta, heldur ad það meige bleffast oss.

Þvi kallast allt þetta Braud ?

Þvi Brauded er það almennasta og naudsþynlega
asta Medal, til Ljfkamañs Biargar og Uppheldes.

Hvers vegna bidur þu um daglegt Braud ?

Þvi eg æ ad vera ænægð med naudsþynlegt Upp-
helde, æn þess ad þeppast epter þfirfløotannlegu.

1. Tim. 6. 8. Nær vier þofum Sæde og Klædnad,
so lautum oss nægia.

Þvi er tillagðt þetta Ord: 3 Dag ?

Þvi eg meæ ei ala Dñ anars Morguns, heldr laata
hverium Dege nægia sína Þiðning. Matth. 6. 34.

Þvi seger þu: Gef oss vort Braud ?

Begna

Vegna þess vier inlyskium einnig vorn Naunga
i Bæne, líka þess vegna, að vier eigum að bid-
ja, að vier mættum eta vort eigned Braud, en ekki
stóled Braud með Naunglæte og Lete, af hverju
ordsaft að gænaa að Bonar-Ból.

2. Thess. 3. 12. Slíktum biðdum vier og amínum þá
syrer vorn Drotten Jesum Christum, það þeir erfðu með
Spaklæte, og ete sitt eigned Braud. 1. Thess. 4. 11. 12,

Þá þá sem biður um daglegt Braud að erfða líka
syrer þvi ?

Ja. 1. Mos. 3. 19. Þíjns Andlites Sveita
stalltu neyta þíjns Brands.

Ma þá líka þá ekki vera æðunges yðinlaus ?

Nei, fyrst hafi vill eta, þá að hafi að erfða, það
er, giora nokkud Gott, hvað sem vera fái, til Dyr-
dar Gude, og Gagns Naunganum.

1. Pet. 4. 10. Þjóone hver æðrum, hver ein með þeirre
Gísf, sem hafi þefur æðlast, so sem gooder Forstöor-
nar. Men margviðleggar Guds Ráðar.

Uti af Símtu Bæne.

Hvað syrer Skuld edur Gíald er það, sem vier bið-
inum Gud að syrergera oss ?

Borur Synder með þeirra forþientu Straffe,
sijmanlegu og eilífku.

Vil Gud syrergera þá Skuld að Betalings ?

Christur þefur betalað þá síðarsta Þenna syre-
er oss, sá ei kúnum síkílfur betala, þar syrer biðium
vier í hans Nafne um Náð og Syrergerfning.

Þefur Syndareu Þorfað biðia daglega um Syrergerfning
Syndara, þegar Gud þefur einu sinni tekið hafi til Náðar ?

Ja, líka so sem vier þurfum daglega Brauds

vid, so þurfum vier og líjka Ræðar og Sýrergesna-
ingar með; Því vier, því miður! syndgum dage-
lega af Breiðleika, jafnvel þó Guds Börn syndge-
eige framær af Afsetninge edur Jlgvæne.

Ps. 19. 13. Hver tak ad fornærkia hversu opt hañ
misgífrer? Sýrerges þu mærl mið heimuglegañ Brest.
Hverju losum vier Guðe i þessare Bæn, þa vier
leitum Sýrergesningar til hañs?

Ad vier aptur að moot vilium sýrergesa og forláta-
vorum Skuldungutum, það er, öðrum Mótum,
sem broted hafa i moote oss, jafnvel þó vier forþien-
um ecke þar með af Guðe Syndanñ Sýrergesninga.

Col. 3. 13. Umíljðed hver annan, og ef að nokkur
hefur Blógu; Mál moot öðrum, þa sýrergesed það
hver öðrum iñbyrðes, líjka so sem Christur hefur sýr-
ergesed yður, so skulud þíer einig.

Luc. 6. 37. Sýrergesed, so mun yður sýrergesed verða.
Ran þa þu Hatursskulle og Hefndargiarne að bidia með
þessare Fímtu Bæn þíer til nokkurs Sagus?

Nei, því með því það er eige satt að hañ sýrergese-
þín sem giórðt hafa honum i moote, þa bíð hañ, að
Guð villie ecke heldur sýrergesa þíer þínar Synder,
og það skedre eige heldur; En Reide Guds blijsur yfir
honum, líjka so sem Reide hañs yfir Mæungunum.

Sir. 28. 1. 2. Hver þín skaalsur hefnar, að þeim mun
Drotten aptur hefna, og hannur einig hañs Synder
aptur halda. Sýrerges þínum Mæunga, það sem hañ
hefur misgiórðt við þig, og bíð síðan, so munu þíer
og líjka þínar Synder verða sýrergesnar.

Matth. 6. 15. Ef þíer sýrergesed ei Mæunnum þíu Brest,
þa mun yðar fader ei sýrergesa yður yðar Brot.

Ut af Siöttu Bænne.

Freistar

Freistar Gud nokurs Manns ?

Hañ er ecke einn Freistare til þess Bonda, þvi þad er mootstædelegt hañs Heilagseika. Jac. 1. 3.

Eru þar þa meir en ein slags Freistingar til ?

Jaa, sumar eru af Gude til goods; En hinar til ills, eru af Döslinum, Heimenum, og voru eigin Höfde. Þvad eru eigilega þar Freistingar sem koma frá Gude ? Þær eru nokurskonar víst Afíðkomulag, andlegt edur líkamlegt, sem Gud lætur Men i rata, til þess að reyna þau, og láta súa, hvert i þeirra Hiarta er son Tru, Ríðrleike edur Þoleimode.

Seig þa nokkud til Dæmes uppað soddan Freistingar ? So reynest og freistast sá Ríðe, med sínum Ríðdoome, hvert hañ sie myskunfannur; Sá Scarake, m3 síne Orðbragð, hvert hañ sie anægd; sá Megtuae, med síne Maat, hvert hañ sie lístelaatur; Sá Besæle, med síne Eymid, hvert hañ sie þoleimood; Sá sem hverke sier nie síður Huggun, er þar med reyndur, hvert hañ gete trvad, eingu að síður.

Þecker Gud ecke an þessa Hiarta Mánsens ?

Að víssu þecker Gud hañs inñtu Þaanka aaleingdar; En hañ vill Maduren verðe sicalsum sier og odrum rett kunnugur. Joh. 6. 6., Þetta sagde hann, af þvi að hñ vilde reyna hañ, þvi að hañ vísse vel, þvad hañ vilde giora. Sía Epterdæmlebrahams. 1. Mos. 22. 1. 10. Israels Fools i Eydemorkuñe. 2. Mos. 16. 4. Ezechia. 2. Chron. 32. 31.

Bidium vier þa i Siottu Bæncne, að Gud freiste vor aldeiles ecke ?

Nei, þvi þad er oss optlega miog notsamlegt.

Jac. 1. 2. 3. Þrædur minner elskanleger! Reifned þad

fyrr

styrer allañ Sögnud, nær þier i margvißlegar Freistingar falled, og vited, það yðar Trw verkar Poleñmæde.

Hvad er þa Meining þessarar Bænar ?

Ad sicalfur Gud vilde eige freista vor fræm yfer vort veika Megn; Heidur audsyna sig trwfastan, og gefa söddan Enda a Freistinguñe, ad vier fæum þolad; Og þa hañ lijdur það, ad vorer Dviner freista vor, þa setie hañ þeim rett Takmork.

Hverier eru þeir Dviner, sem freista vor til hins Bonda ?

Þeir eru: Diosullen, Heimureñ, og vort eigned Hold og Blood.

Hvernig freistunsi vier af þessum vorum Sals-
hialpar Dvinum ?

1.) Diosullen, sca rette Freistare, iñstytur vende um Hugrenningum, eins og odrum glooande Þijl- um. Joh. 13.2. Diosullen hafde sendt i Sierte Judæ Simonis Ischarioth, ad hañ svike Jesum.

2.) Heimureñ, edur Heimsens Born, freista med Dgnan, Tillockan, hneiplanlegum Epterdæmum og illum Muñrædum, sem spilla goodum Sidum.

Orðskv. B. 1. 10. Son miñ, þegar iller Skalkkar locka þig, þa folg þeim eke.

3.) Bort Hold og Blood, eda ill Mættura, sem hinn nealægaste og haastafamlegaste Dvin, freistar vor med illum Gyrdum og Eystingum, sem i Hug- an foma. Jac. 1.14. Hver ein freistast, nær hañ til- teigast af sine eigen Gyrd og lockadur verdur.

Hvad a sa ad giöra, sñ freistadur verdur til þess Bonda ?

Hañ skal vaka, bidia, og strida med þeim andlegu Hervopnum, moote þessum haastalegu Dvinum.

Eph. 6. 16. 17. 18. Añfræm alla Plute, þa þondled

Trwdr

Ervarer þat Skjöld, með hvern þær kúnd vót að
 flækva þu eldleg Skepte þess eittraðu Dönnar; Og
 gripped Hialm Hialpræðsens, og Sverð Andans, hvert
 að er Guds Ord, og bidded yduglega í allre Maudþurft,
 með Bænum og Beidne í Andanum, og þar til vaked
 með öllu Stadfeste og Afalie fyrir Heilögum.

Er ecke Bantw, edur hædeleger Þáttar og Hugfær
 um Gud, þáttasamlegar Freistingar af Dönnunum
 og Mænsens Hiarta ?

Jw, en þærhver Ervadur, sem hefur Andstogd
 að þvi, og stríðer þar að moote, að fremsta Megne,
 má hugga sig þar við, að Gud siet honum er það
 eigei Siælfræde, heldi er það ein sárleg Þáttning,
 sv er og að siðurstu verði til Sæluhælspar Mota.

Getur Madur eige siælur leidd sig í Kreistne ?

Jw, þá hafi ei styr og fordast allt Tæfære til
 þess Jlla, heldur les skadlegar Bætur, umgengst
 ugglauft með Heimsens Börnun, edur tekur siet,
 fram yfir sitt Embætte, þá Hlute fyrir Hendur, sin
 kúna að lada hafi til Synða og hneixla hafi.

Hvad er Hneixle ?

Ein Afsteiting, sem liggur í Bege fyrir vorre
 Sælu, og kafi að verða henne til Fæls.

Er Hneixled margslags ?

Tveíslags. 1.) Gefed Hneixle, sin öðrum verður
 gefed, með syndsamlegum Ordum, Atvikum, At-
 höfnum; Forsómun þess sem giorast skal, edur og
 með Misbrökum sína Friðheita, sietdeiles þá það
 Fedur af þeim, sem í þeim þremur Hofudstietum
 eru yfir aðra bodner til goodrar Fyrernundunar.

2.) Teked Hneixle, sem rænglega er teked af þvi sin

er saklaust og gott. Matth. 18. 7. Þei þe Heimenum
syrer Snæiplaner. 1. Cor. 8. 13. Rom. 14. 13. 14.

Matth. 15. 12 : 14. Þa gengu þann Lærsvæinar að
hönunum, og sögdu : Veitstu, að þa er þeir Þharisæi heyr-
du það Ord, hneisludust þeir ? En þann svarade og sag-
de : All Plantan, hværia minn himnæstur Fader plantar
eige, mun uppræstast. Sæted þa sara, þeir eru blinder og
blindra Leidotogarar, ef blindur leider annan blindan,
þa falla þeir bæðer i Gröfena. Joh. 6. 60. 61.

Utt af Siðunðu Bænene.

Er margslags það Ylla, sem vier hier afbidium ?
Fernslags, nefnelega : So mikæd sem aðhrærer
Scalu, Lijf, Veru og Goos ; Og þar Diosfullen
er illur, ið, Orðsok til alls hins Ylla, þæ bidium
vier og i þessare Bæn moote hönum.

Þvad er Yllt, sem snærtter og skadar Sælena ?
Siðalf Synden, sem er Root alls Ylls, nagan-
de Samvitfka, Forherding, Drviinglan, og eis-
lijf Heloljtes Angist.

Þvad er Yllt, sem snærtter og skadar Lijfamann ?
Allrahanda Siðvdoomar, og aðrar tilfinnann-
legar scærar Kvæler, af Hwngre, Kulda, Þæng-
else, Landflootta, og öðru þesshættar.

Þvad er Yllt, sem snærtter og skadar Veru vora og Goos ?
Kæn tilmannlegra Andæfa af Dvinum edur
Þloofum, Elds Brune, Vatns Bode, soijvirde-
legur Armoödur, Hæduna og Sköm.

Þvad eignum vier heldst að afbidia af öllu þessu Ylla ?
Það sijn Yllt er, aðhrærande Sælena ; Þvi ef vier
þofum Frid við Gud i eina goodre Samvitfku, þæ

fullum.

Kuñum vier ad huahreyfsta oss i öllu öðru Mootláte, því það er þá fyrst ein heilsusamlegur Kross.

Áf hverju er Krossen heilsusamlegur ?

Því hann nidurdeinpar Syndena, Sicalfræðe Holdsens, og Elskuna til Heimsens; Uppvef; Epterslaungun eptir þeirre himnesku Moosemd, æfer, reynir og styrker Ervna, og hennar Averte, Bænena, Yfirvegan Guds Orða, Audmykt, Poleimæde, Reynsu og Bonena; Hann lætur Guds Ráð og Almætte merklast i vorum Breiskleika, gíorer oss samlika Jesu Mínd, og leggur so Bænen til þess stærre Begsendar. Post. G. 14. 22. Oss býriar fyrir margar Srellingar in ad ganga i Guds Ríkke.

Eru ei þeir Ogudlegu tíðnu Krossberendur ?

Nei, eingin er Krossberare, nema þess Krossfesta Jesu Eptersyngiare; Enn sca Ogudlege þefur ad sonnu margar Plægur, sem hann optast nær gíorer síer sicalsum. Ps. 32. 10.

Hvenær verður rítt Guds Barn fullkomlega frelsað frá öllu Illu ?

I Daudanum, sem því er ein Frelsan frá þessum Daudans Eiskama.

Meigum vier þá Ofka oss Daudans ?

Ecke af Poleimæde, heldi af Leida af Syndene, og Erwarenar Epterslaungun til þeirrar fullkomnu Sameiningar við voru hiartfiara Endurslungnara; En þó so, að vier med Poleimæde besolum það hans Vilja. Phil. 1. 23. Eg þese Gynd ad freystilast, og hlæ Christo ad vera.

Hafa þan Omvæntu Heimsens Börn nokra Orðsol ad Ofka síer Daudans ?

Nei,

Nei, því þá þan giora þad, yfirvega þau ei hvad þar epter skal fram vid þau koma, og hversu herferlegur ad er sá Kvalastadur, sem þeirra Sæler komast i med Daudanum.

Hver fær þa salubialplegann Danda ?

Sá sem deyir i Drottne, þad er, i rettu Ervarðnar Samfelage vid Herra J. Einn.

Openb. B. 14. 13. Sæler eru þeir framlidnu, sem i Drottne deya i frá þessu. Já, Undeñ seger, ad þeir hvíjle af þeirra Erfide, en þeirra Berf fylgia þm epter.

Eru þa eige aller sæler sem kallader eru so, þa þeir eru dauder ?

Nei. Spel. B. 3. 1. Sæler Rettelatra eru i Guds Hende, og eingen Þijna snertur þær.

Hvernig hlioodar Ridurlaged af Fader vor ?

Hviald þitt er Ríked, og Mætturenn, og Dyrden, ad Elífsu, Amen.

Hvar fyrer minest sv bidiande Saula þessara hluta síðarst i Bænne ?

Begna þess, ad þad er kroytugt Meda til Upporfunar i Ervne og Boneñe um Bænheyrsluma, ad minast æ Guds Ríke, Magt og Dird.

Hvad merker þad Ord: Amen, sem seinast er tillagdt ?

Þetta Ofuñna Ord, merker: Já, vissulega, sannlega, þad skal verda.

Sáñ Madur þa ad vera viss um, ad hañ verda bæneyrdur, og aðlest þad sem hañ bidur um ?

Já, því Gud hefur befað ad bida, og lagt Besalninguñe fyrirheitid til, so þad skal stie ad hañ skal bæneyra oss. Amen, Amen, þetta skal þier alle vissulega gefast. Líka so verdum vier vissir giorder þar

þar um, af Fyrerboon Christi, heilags Anda, og
allear chriftelegar Kyrtiu.

Luc. 11. 9. Bidied, og mun yður gefast, og leited ad,
og munnd þier skia, knyped az, og mun fyrer yður upp-
lofed verda. Ps. 50. 15. Es. 65. 24. Joh. 16. 24.

En skedur þad þa alltid ?

Jaa, nema Þadur bidie i moote Guds Vilja, edz
um þad sin hañ stier oss ei þienanlegt, þaa veiter hañ
oss eige þad sama, heldur añað betra i þess Stad.

1. Joh. 5. 14. Þad er sw Þiörfung sem vier höfum
til hanns, ad ef vier bidium nockurs epter hanns
Vilia, þa heyrer hañ oss. 2. Cor. 12. 8. 9.

Latur Gud þa Bænheyrsluna koma fyrir fram ?

Stundum, en eige allalt; Þvi þaa hañ vill ad
vier yðkum oss i stadfastre Erw, Bon og Þoleñs
mæde, þaa dregz hañ Hicalpena undan um Stunds-
ar saker, og latur hana koma i rettann Tijma
Sia Habac 2. 3. 2. Pet. 3. 9.

Seig mier nu lofsens: Hvat ai ad koma Mañe til
þess ad bidia kostgæfalega ?

Guds Skipan og Fyrerheit, Mañsins eigen Þend
og ypparleg Þentseind, sem hañ hefur af Bana Þö-
iunne, so og ad Erwen kunne eblast, og Gud verde
Þijrðfædur og lofædur fyrer Bænheyrsluna.

*****

Ut af Sacramente Skirnareñar.

Hvat er eitt Sacrament ?

Þad er fierdentles heilog Handtiering (heil. Verk
og heilog Þioonusta) inñett af Gude, i hverre hañ,
með synelegum Medolum, frambyður, veiter og
stad-

stadfester sína Dýnelegu Nád og himnesf. Glæde.
 Hvað mörg voru Sacramentenu i gamla Testamentenu ?
 Tvo: Uúskurnen og Þasfa-Lambed.

Hvað skilur þu fyrer Uúskurnena ?

Gud skipade Abraham, að allt Karlkyns af hans
 Sæde skyldi eindilega uúskeraft epter Fædinguna,
 og medtakast m; því mooti i Scattmála við Gud.
 Þó reiddu Gydingarner sig raanglega upp á Uú-
 skurn þeirra i Holdenu, þar þeir voru eige á Hiart-
 anu uúskorner i Andanum. 1. Mos. 3. 17. 1. 9. 11.
 Rom. 2. 28. 29. Jerem. 9. 26.

Hvað skilur þu fyrer Þasfa-Lambed ?

Þasfa-Lambed var tilfett af Gude á Dögum
 Mosís, til Mínes uú Utleidslu Ísraels Fólks af
 Egyptalande; Med því var og þeirra Erv stad-
 fest, uú Messiam sem koma ætte, hver ed munde
 láta slátra sjer eins og einu Lambi. 2. Mos. 3.
 12. 1. 10. 1. Cor. 5. 7. Ebr. 11. 28.

Ern mörg Sacramente i nija Testamentenu ?

3 Staden fyrer Uúskurnena og Þasfa-Lamb-
 ed, þesur vor D Rotten 3 Esus insett önnur tvo i
 því nija Testamente, sem er: Erv heilaga Skjrn,
 og það heilaga Kvöldmæltíðar Sacramente.

Ern allarhrifner skyldger að tíðka þan 3. Sacramente ?

Já, þeim býriar að þacka Gude fyrer því lík
 Nád og Medol, og eingannvegen að forsmá þau
 nie fyrer líta; En meiga þó eige, án sannrar 3-
 runar og Ervar, hafa eitt fæviðlegt Traust á þeir-
 ra Brufun, eins og þeir fyrer hana einungis kynu
 verða Saluhoolpner.

Hver

Hver Wismanur er æ þessum tvöum Sacramentum ?

3 Skjrnar Sacramentenu verður Mañeskian, so sem i gegnum einar Dyr, loateñ in i Guds Ríks- in, og samteingd Guds Mædar og heilagra Sam- felage; Enn fyrir verðuglega Bræfum Altaris Sacramentesens, stáð festest og styrkest heñar Sál i því Góða, sem aður var upphýrið.

Er hjer margt að athuga um Skjrnar Sacramented ?

Þreñt, sem er: Hvað það er? Hvað gott Gud veiter oss með því? Og hvar til það skyldar oss?

Hvað er Skjrnar Sacramented ?

Skjrnin er ecke einsamalt Batn 2c.

Hvað er hún þá meira ?

Hún er það Batn, sem samant er reirðt og 2c.

Er þá margslags verulegt Efne i þeirre heilögu Skjrn?

Tveíslags, nefnelega: Batned, og Guds Ord, samlagad Batnenu.

Hvað fyrir Batn er það ?

Það er rett nátturlegt og almenelegt Batn.

Hvert er það Ord, sem samlagad er Batnenu?

Það er Jesu Ord: Matth. 28. 19. Marc. 16. 15. 16. Sæd wt og kened öllum þjóðum 2c.

Hvað er Tveíald þessara Orða ?

Tveíslags, sem er: Skipan að skjra og loata sig skjra, so og líka Fyrerheited um Sálshíalpena handa þeim sem eru skjrder, og sanarlega trúa.

Þvernig er sared að skjra ?

Mañeer dýft i Batned, eða því er auðed yfir hant, i Nafne Guds Róður, Sonar, og H. Anda.

Hvar fyrir nefnest þeirrar heilögu Þreñingar Nafn vid Skjrnena ?

Það hefur Christur so skipað, til þess, að ætíð
þar með, að sá Skírde kemst þá í nækvæmt
Samkvæmt og Sameining við Gud, heyrer hön-
um til, og er teiknadur með hans Nafne.

Hver æi so að skírast ?

Allar Þjóðir (so hefur Christur skipað í Júsæt-
ningar Ordunum) og líka Ungbörnen; Það er,
aller Menn að eingum fræðeknum, sem vilja komast
í Guds Söfn, og verða Skólahópner.

Hver má skíra ?

Þá Maudson krefur, má þá gjöra hver Christ-
en Madur; En reglulega verður Skírnen fram-
en og veitt af Guds Þienurum, sem eru Verksioo-
nar. Menn yfir Guds Leyndardómi. 1. Cor. 4. 1.

Hvad Gagn og Nýtsemd er að Skírne ?

Það hun verkar og framkvæmir í oss Þyrerges-
ing Syndanna, frelsar oss frá Daudanum og 2c.

Hver er Meining þessara Orða ?

Þesse: Að Skírnen gjörir oss tvöfalda Gagn,
fyrst frijar hun oss frá miklu Illu, þar næst veitir
hun oss mikil Gott.

Hvert er sérdeiles það fyrsta Illa, sem Skírnen
frelsar oss frá ?

Synnen, frá hverre hun frelsar oss; Það er, að
tveitt verður gefið bæði Sekt og Straff Uppruna
Syndarena og þeirrar Gjörningu, einig Magt
og Vírðing Syndarena verða nidurdempuð, fyr-
er Christi Kræft, í þeim sem skírdur er, jafnvel þó
Syndarena Root tækist eiga burtu til fulls.

Róm 6. 4. Því erum vier og einig með hönum greft-
rader, fyrir Skírneni í Daudan, uppá það, að líka
sem

sem Christur er uppvaken frá Daudum, fyrir Dírd Guds-
ursens, líka so skulum vier ganga i einu niu Líjorne.
Hvad er það aðad Illa, sem Skjarnen frijar oss frá ?

Daudeñ, því allar Þjáningar, og sár ydarste
Bíðskilnadur hiedað frá þessu Líjfe, er þeim, sem
eru skjóðer og tróðer Christner Men, eðke nokkurt
Straff edur Skade, heldur Abate, blessadur Kross,
og einn skaluhicalplegur Heimflutningur og Inn-
gangur i það eilífa Líj, þar sár andlege og eilífe
Daude hefur tapad allre síne Magt yfer þeim.

1. Cor. 15. 55. 57. Daude! Hvar er þín Bróðdur ?
Helvíjt! hvar er þín Sigur? Gude sár Þacker, sem oss
hefur Sigureñ gefed, fyrir Drotteñ vorn Jesum Christum.
Hvad er það þridia Illa, sem Skjarnen frelsar oss frá ?

Diosfullen, hver ed tapar síne Magt að þeim, sem
fyrir Skjarnena eru kommer frá Myrkrunum til
Líossens, og frá Andstotans Valde til Guds. Post.
S. 26. 18. Col. 1. 13.

Hefur Christur eðke frelsad oss frá Syndenne, Danda-
num og Döflenum; Hvernig tileinkast þa Skjarn-
ene að hun hafi frelsad oss frá þessu ?

Begna þess, Skjarnen er það Meda, fyrir hvert
vier komunst i Samfelag med Christo, og niðurtum
háns Belgjörninga. Rom. 6. 3. 4.

Gal. 3. 27. So marger af yður, sem eruð skjóðer
uppar Christum, þier hafið iklæðst Christo.

Hvad Gott tvövegur Skjarnen oss, i Stadeñ þess
Illu sem hun frijar oss frá ?

Eilíft Líj og Skaluhicalp, sem eige kann annod
eñ fylgast med Fyrergerfning Syndanna, hica þeim
sem skjóðer eru oa tróð.

Marc. 16. 16. Hver hafi tróð og verð skjóður, sár skal

hoolpen verða, en hver eige tröve, hann skal forðamast.

Í hverjum er Sauluhoolpen innesalen ?

Í því að sameinast við Gud, og nióta Guds, því hann er sá æðste Goode, og svo verulega Sæla. Joh. 17. 21. 27.

Verða þá aller Sauluhoolpner sem eru skjóðir ?

Nei, ekki aller, heldur þeir skjóðir sem trúa, því Christur seger, að hver sem ekki tröve, skule verða forðæmdur, jafnvel þó hann sé skjóður.

Er það þá mögulegt að Simabörnen hafa Tröva ?

Já, því þau geta tekið að moote Berkan heilags Anda, jafnvel þó það vitest og formerkest eige.

Luc. 1. 15. Þegar í Móður-Róide mun hann uppfylltur verða af heilögum Anda. Psalm. 22. 10. 11. Psalm. 8. 3. Matth. 18. 6. Cap. 19. 14.

Forðamast þau Ungbörn, sem deya aldur enn þau hlióta Skjenn ?

Elganhvegen, því þau foragta eige, heldur missa það Medai Næðarefna, sem Gud hefur að sönu bundet oss við, en eige sicalfann sig, því líka getur hann gjórdt einn sauluhoolpen að Skjennar.

Matth. 18. 14. So er eige Vil e Söður yðar sem æ Himnum er, að ein af þessum Smáum tapest.

Ned því það er so stóor og mikels verður Hlutur, að frelsa Men frá Syndene, Dandanum og Disfennum, og gefa þeim það eilífa Líf; Seig mics þá: Hvernig kann Vatned að framkvæma so veglega Hlute?

Vatned mæ ekki slíks orka, heidur ic.

Því kallast Skjenn: Endursæðingar-Laug ?

Því að Skjenn er Endursæðingar Medai hica þeim Ungu, eins og Orðed hica þeim Gómlu.

Enn hvar fyrst kallast Skjenn: Ein Laug, edur

Vatns

Watns Laug i Orðenu ?

Það er talad i Epterlíking; Þvi so sem nijsædd
Börn verda laugud og þvegen af líkamlegum
Saurendum, so verdur Sælen, med Skjrnar
Laugenne, þvegen og hreinsud af víðbiodslegum
Syndareñar Saurendum. 1. Pet. 3. 21. Skjrnin
er eðe Burttekt. Góldsens. Samrugleika, heldur
Sættmæle goððrar Samvitsku við Gud.

Þvi kallast Skjrnin i þessum Orðum: Eñ Sættmæle ?
Al þvi i heine framsetiast Spursmæl nockur, og
verdur iñgengenn eñ víss Sættmæle, þegar Gud
giorer Loford við Mannenn, og Mæðurenn giorer
aptur æ moote Loford við Gud.

Hveriu Goðdu lofar Gud Mænnum i þessum:

Skjrnar, Sættmæla ?

Öllum þeim mikelsverdu hlutum, sem vjer hófun
ædur heyr, sem er: Frijan frá Syndene, Dæðs-
anum og Dioflenum; Eñ Hlutskipte i eilífðu Lífi,
edur Barna-Rette og Aftokú i Guds Ríke.

Hveriu Goðdu lofar Mædur þa Gude aptur æ
moote i Skjrnar Sættmællanum ?

Þessa: Al hañ vilie afneita, affegia, og i moote-
standa Dioflenum og öllum hañs Þerkum; Sem
er: Þrældoonur Syndareñar, og öllu hañs Að-
hæse, nefnelega: Hoffrækt þessa Heims; So og að
hañ vilie trúa æ Gud Fodur, Son, og H. Andæ.
Er það mögulegt að halda þenna Sættmæla goð-
ðrar Samvitsku ?

Jæ, fyrer Guds Mæd er það mögulegt fyrer þæ.
Tröndu, sem vaka, bidia og stríða daglega æ
moote Dioflenum og hañs Aðhæse.

Philipp. 4. 13. Eg formá alla Glute fyrir þann, sem mig máttugann gírer, sem er Christur.

Enn syndga þau tröundu Guds Børn eige optlega af Breiðfleita ?

Jw, því midur! Þó falla þau eige þar fyrir vor Mæddar Sættmættanum við Gud. Rom. 8. 1.

Hvernig skedur það þá, að Mæddrenn fellur frá sínum Skjarnar Sættmættala ?

Það kán að ske, ánaðhvort: 1.) Med þeim Hætte sem líjted ber á, og eige formerkest, med Andvarasense, þegar Skjarnar Sættmættalei er eige allitjíd háfður fyrir Augum síer, epter því sem Áren síolga, Mæddar Bærfunum H. Anda er móotstæded, soñ Bænræfne og rett Yfirvegan Guds Orða forsoomast, og þá Mæddur gefur tapt að vera áthugasamur um sitt Hiarta, og hætter á því, að stríjda við þá andlegu Dvine, og Síneslaged verður so síjðann hvað af hverju, epter Bærdærennar Hættalage, bærdlegt, hieggomlegt, Dandlegt og holdlegt, hvar til Foreldrarner eru almenelega, og það opt med stoorre Ástundan, hin stærsta Orðsof. Ebr. 3. 12. 14. Rom. 12. 2. 1. Joh. 2. 15. 17. Jac. 1. 27. Cap. 4. 4. Ellegar það skedur: 2.) So meir ber á, edur meir eptertakalega, þá Mæddrenn fellur í op eñberar og rotvortis drottande Synder Ákvilsians, og í Skalkapor. Eph. 4. 29. 30. Ef. 3. 16. 16. Þegar einhver hefur nu so med Hyrdusefse edur Ágyrnes. Syndum rofed síi Skjarnar Sættmættala: Er þá eingrar Mæddar framar að vænta fyrir hann ?

Jw, á meðan enn er Rostur á að ydrast, med því Gud á Mæddareñnar Tijma fallar alla Syndu

uga

uga til Yfirbootar. Jer.3.1.6.7. Ef.5.5.6.7. Ezech.
33. 11. 2. Pet. 3. 9.

Skal þu þá skirast uppá niðt, sem vill uskavenda sér ?

Nei, eingannvegen, því þú ert Skilmæle sem rofnið
var á Mánsens Siðu, stendur en þú Drassadur
á Guds Siðu, og hanns Trögd verður ekki að
eingu fyrir Mannana Bantrö. Rom.3.3.

Það er þá svo Umvendan, fyrir hverja einn Syndare
kennist áttur að nið i Guds Ráð, og Gættmála
goodrar Samvitku ?

Að yðrast eða umvendast, er að kánast i Hiarta
sínu við sínar Synder, sem Madur drígar hefur,
og alla Banart sinnar syndumspilltu Mátturu,
láta þær ganga sér til Hiarta, hrellast af þeim, og
hata þær, og hafa innelega Eptersöngun eptir
Guds Ráð i Christo, og setja sér alvarlega i Síne
að betra sinn Lifnád.

Hversu margslags Umvendun eða Yðrun er til ?
Tveíslags, þeirra Föllnu, og hina er Standa.

Það er Yðrun þeirra Föllnu ?

Þegar svo Máneftia, sem frá Guds Ráð er fall-
en, og i Syndenne er daud, verður fyrir Guds
Rátt áttur uppvæð til þess andlega Líffsens fyrir
Tröna, förlífud við Gud, og þannig öldungis
umvendud og umbreitt.

2.Tim. 2.25.26. Og straffed þu sem þrallast eru,
af að Gud gæfe þeim einhverju Síne Yfirboot, Gættmála
að vidurkæna, og endurvættkader verða vor Dóful-
sens Sögru, af þeirre þeir fangader eru eptir þáns Vilja.
Jerem.3.1.6.7. Eph.2.4.5. Post.8.26.18.

Það er Yðrun þeirra sem Standa ?

Þæ þeir Tröndu bera daglegt Angur, fyrir þeirra umflidnu Synder, og en þæ vidsodande Avirdingar, bidia Gud Fyrregesningar æ þeim i Jesu Nasne, og einsetia sier ad deyda allar vondar Gynder.

Gal. 5. 24. Þeir sem Christo tilheyra, þeir þrosta festa sitt Gold med þess Gyrdum og Tilhueigingum.

2. Cor. 7. 1. 1. Joh. 3. 3.

Eiga menn endalega ad vita þenna Mismun ?

Jæ, til ad burtdrjúfa Andvaraleysed frá Heimsens Børnum, sem meina, ad þau ydrest og umvende sier daglega, sierdeiles þegar þau ganga til Skrifta, þo þau sieu en þæ andlega dauð, og æn Hugskotsens edur Hiartans Lagfæringar, og hafa eige lagt rettann Grædvell til Ydrunarennar frá dauðum Verlum. Ebr. 6. 1.

Hversu marger eru Partar sanrar Ydrunar ?

Tveir, sem er, fyrst Angur og Trege fyrir Syndernar, þar nærst, Tröen æ Drotten Jesum, hverrar Avortur ad er svo nija Hljóne.

Getur Maðurei eige tröad æ, og haggad sig við Jesum Christum, nema hann finne aldur fyrir til

Angurs fyrir Syndernar ?

Nei, svo Trö sem skal höndla Christum, hljotur ad uppvefist med því, ad vier finnum til vors synduga Gyrdar. Hags, því annars erum vier einer æ þeim, sem meina þeir sieu hrauster og heilbrygder, er eige þurfe Læfningar við. Matth. 9. 12.

Swad er sanarlegt Angur og Trege fyrir Syndernar ?

Andleg Særing og Hrelling, sem sundurkreimur Hiartad, og lætur því so sem svijda, jæ, kreister fundum Trö og Grætt wt af Gyrdarans Angum.

2. Cor. 7. 10. En Srygd, sem er af Gude, verkar Mættan til Gícalprædes, hvers eingafr ydrar, enn þessa Heims Srygd verkar Danda. Matth. 26. 75.

Þvad stórt ai soddan Angur og Tregi ad vera ?

Gud sicalfur hither þafr retta Mættan, epter siera hvers Syndara andlegu og naatturlegu Tilstande; En ad minsta Koste hljotur það alvarlega ad hrella oss, ad vier hofum med Syndunum tapad Guds Mætt, og so eigum vier ad vera hrædder vid Syndena, sem sicalsafr Dofulefr, það sica er af Dæme Davids, i solum hafrs Ydrunar Psalmum.

Þvar af ai ad foma soddan Angur fyrer Syndernar ?

Effe alleina af Rofida fyrir Syndarifr Straffe, (þvi þa er það eins og Achabs Hrafrne, 1. Kong. 11. 27.) heldi frerdeiles af Hatre til sicalsfrar Syndarefrar, og af Yfirvegan Guds Elsku og Belgjörninga, þafr Madur siera sitt Kelfelega Opæklæte, vid so goodan og gíædsfurifrkan Gud.

Þvad er til Mættan fyrer ein hræddan og angradan

Syndara, so ad hafr kufre ad retta vid, og falla eige i Dröfnglan ?

Hafr skal jacta sifar Syndar, og leita Guds Mættar i Christo med Tröfne.

Fyrer hverium ai Madur ad jacta Syndar sifar ?

Fyrst fyrer Gude, sem alla Glute veit ad sonu, en rotheimter þo þvoflka Andmætt: Þafr epter fyrer sifnum Mættunga, ef Madur hefur misgjört vid hafr: Hier til hljuder og, ad þafr, sem hafa sturlad Sofnuden med openberum Hneifnum, forliffe sig vid hafr aptur ca nif med openberre Medkæfningu: Og ad sifdurstu skal Madur jacta sifar Syndar

der

der fyrer *Scalusorgaranum*.

Jac. 5. 16. Tæte hvet & drum sínar Synder, og bidied hvet fyrer ødrum, þad þier heilbrigðer verðed.

Hveriar Synder æi Madur ad medfenna ?

Ecke allar Breiðfleikans Synder, sín eru, þvi miðs ur ! fleire en vier sicalfer vitum, heldi þær sín þvijs ga, naga, og Droolega giora Samvitstuna; Þo æi ad giorast hier af nock; Þapist Samvitst: Kroga an, so sín þad kræne ei ad fyrirgefast, sín Mad: skrifts adest ecke um siet i Læge; Heldur skedi soddan siers deiles Medfening alleina vegna sínar stooru Dots sendar, þær ed Scalusorgaren (þæ Syndaren so opnar fyrer honum sitt Hiarta, og so sem wotens synu Hiartalage fyrer honum) sær Hentugleika til ad koma hans Samvitstu til Hicalpar, æi moote soddan Syndum, med miklu betre Underviisan, Rædlegging og Huggun; Og æi Kennesaderen þessare heimuglegre Medfeningu einig ad leyna.

Ps. 32. 3. 4. 5. Þæi eg vilde þafa þagad, þæi urdu mijn Bein martrlaus af mine daglegre Beinun. Þvi ad þijn Soud var Rætt sem Dag þving yfer miet, so ad mijn Dofnan upphornade, so sem æi Sumar þornar, Scla. Þær fyrer medfene eg þier mijnar Synder, og dreg ecke Dulur æi miñ Misgiörning. Eg sagde: Tarta vil eg Drottne mijnar Þfretroðslur, þæi fyrer lgeffst þu miet þæn Misverknad miñar Syndar, Scla.

Hvad blyðer nu framur til saðarleggar Þfirbootar edur Þdrunar ?

Sæi Annar Partur Þdrunareñar, og sæi sem mest riðdur æi, er Erwen æi Christum, þvar um adur er honðlad i Þridiu Greineñe.

Seig þu miet þæi og so þier, hvet ad siet Erwareñar

rette

rette Verknadur og Abferd, hia einum Angur-fullum Syndara ?

Þegar einn frekasallenn Syndare gyrnest að leita Guðs Ræðar, og komast aptur í sinn Skjárnar Sættmæla, þá finnur hann eige strax í sínu Hiarta Kræft þess fullkomna Athvarfs og Ervænadar-Þrausts, sem hann leitar til hvar Guðe, heldur þyrstir Ervæn hvar honum með Svongri og Þorsta, þá er, Epterslaungun eptir Christi Rættlæte.

Svernis fær hann þá frelara Þraust og Dierfung Ervænna ?

Þegar hann bíður og les með Epterslaungan, og hvar ervegar Orð Evangelii, þá lockast hann og ladast til af Jesu Aftsemdar Tilbode: Matth. 11.28. Komed til mín allir þeir sem erfiðed, og Þvinga erud hláðir, eg vil endurnæra yður.

Ráð þá Sættmæle Skjárnarennar lifa að koma hvar til Huggunar og Ervarfshringar einum Syndara ?

Jaa, vissulega; Þó þá er Sættmælen af Guðs Afsu stendur Draufaði, þá standa og Ræðar Dyrnar opnar, fyrir þeim Syndara sem þyrstir og leitar Ræðar; Jaa, Guð stendur allan Dagen með vrbreidda Arma Elskuinnar, til að taka æ moote og fadma að sér aptur æ ný þá fortöpuðu Syni, sem koma heim aptur til Guðs-Þröusts. Luc. 15.20. Es. 65.1. Rom. 2.4. Cap. 5.20. 1.Tim. 2.4.

Verður Syndaren þá endursæddur að nýju æ Tíma hans Þörunar, eptir þá hann þegar tapað þeirre fyrstu Skjárnar Ræð, sem hann endursædde ?

Jaa, sérhver Umvændan frá dauðum Verfuni, og Aftundan að lifa í nýjum Lifnæði, er ein ný Fæding.

Er Skjárnan þá eðle þá einasta Ræð Endursæðing.

ingareñar ?

Nei, Orded hefur sama Kræft og Verkan.

1. Pet. 1.23. So sem þeir, hverir endurbornir eru, eiga af forgengelegu, heldur af Oforgengelegu Gæði, sem er af Orde Guds lifanda, það æfseflega bliðfur.

Seig mæi frávæges med Lutheri Orðum hvað Skjarnen merker ?

Hun merker það, að sá hinn gamli Adam, 2c.

Hvað er sá gamli Adam, edur gamli Maður ?

So kallast Banart þeirrar syndumspilltu Nátturu, frá Uppruna Synd sem í oss býr, með sínum syndsamlegum Tilhveigingum og Lustingum, sem vier höfum allt í Arf tekið eftir Adam.

Eph. 4. 22. So aflegged í frá yður eftir fyrre Breitne hinn gamla Mannenn.

Hvað æ að giora við þann gamla Mannenn ?

Þann æ að deyðast og drecklast, það er, underypucklast með daglegre Ydran; Og æ það verðum vier minster með Skjirneñe, í hverre þeir usiraukast Gatnenu sem skjirder eru, edur þeir dijfast það, eftir Adferd þeirrar fyrstu Kyrkju.

Hvað er sá nje Madurenn ?

Það sama sem sú nja andlega Art og Náttura, Sinnislag, Uppljfsing og Kræftur, sem gefast med Endursæðingunne.

Hvernig æ þesse nje Maður daglega að frám-toma æ meir og meir, og upprisa í oss ?

Þáðveg, að vier, fyrer Endurnjanena og heñar Kræft, forum daglega varande í því Goeda, og ixtum nu Guds Mind og Christi Síneslag æ meir og meir byriast, og afsañast í voru Framferde, hvor

til vor Skjæn skyldar oss : So og einig eigum vier þar ummínúter að vera, þá vier síðum þá vera upptekna aptur vor Vatnenu, sem skjóðer eru (þar sá so er færed að skjóð, eftir Sid hínar fyrstu Christe ne) og að því hvers Christens Máns Lijferne, að vera hans dagleg Skjárnar Yðfun.

Eph. 4. 23. 24. Endurnijed yður i Anda yðvars Hugskots, og Flædest þeim nija Máne, sem epter Gude er skapadur, i sannarlegu Rættlæte og Heilagleika.

Hvar stadfestest framar þesse Gæuleike, um Dending Aðains, og Christi nija Lijfgna i þeim skjóðu Christan ?

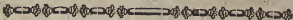
St. Þóall seiger : Rom. 6. 4. Því erum vier og einig með honum greistrader fyrr Skjárnema i Daudum, uppi þáð, að lifa sem Christur er uppvakenn frá Daudum, fyrir Djóð Födurrens, so skulum vier ganga i einu niju Lijferne.

Hvad er Skýlda þeirra sem halda Børnum under Skjærn ?

1.) Að þeir minnest síns Skjárnar Sáttmála, og proofo sig, hversu þeir hafa halded hán, og einsetle sier að lagfæra þáð, sem i því er áfætt orðed.

2.) Að þeir biðie hiartaðlega fyrir þeim, sem þeir halda under Skjærn.

3.) Að þeir síðað, epter því sem Þórf gíðrest, og þeir hafa Esne til, hicalpe til að Bærned uppfoostrest i Otta Guds ; Og þess vegna eiga réttfæðader og sannchristner Men þar til að wtvelast.

Ut af Sacramente Altare síns.

Er þáð margt, sem vita skal og athuga um þetta heilaga Sacrament ?

Siet

Gierdeiles Fernt, sem er : Hvat þad er, hver þad æ ad brvka, til hvers Gagns þad er, og hvernig Madr æ sig til þess verðuglega ad brva. Hvat er Sacramentum Altareins, edur sw heilaga Kvöldmáltíð ?

Gannarlegt Holld og Blood, vors Herra Jesu Christi, under Braude og Bjiue, innsett af Christo siðlfum, til þess, ad Christner Mennta skyldu eta og drecka þad.

Hvar af veitst þu þetta ?

Af Innsetningar Orðunum, sem lesa mæ hia Mattheum, Marcum, Lucam og St. Paulum, og hlioda soleides : Vor Herra Jesus Christus, (og so framv.)

Hver þesur innsett þa heilogu Kvöldmáltíð ?

Vor Herra Jesus Christur, æ hvers Sannleika og Almætte vor Erv æ i þessum Legendarboome ad grundvallast.

Hvenær innsette hann hana ?

A þeirre Noct sin hn var forræden til Dauda; og þar fyrer kallast hun sw H. Kvöldmáltíð. Mjdi noctad æ ad vita þessa Tjmanis Kringumslædu?

Jæ ; Þvi þar af siðum vier vors Jesu elsku ríka Umhyggiu fyrer oss, ad þo þan vísse sijn Daudans Angist väre strap fyrer Hende, var honum meir hugad um oss enn siðlfan sig.

Hvernig innsette hann þetta heilaga Sacramentum ?

Med gierdeiles Orðum og Adferd, bæde þæ hann vðeilde Brauded og Bjiued.

Hvat gjorde hann og sagde, þa hann vðeilde Brauded, edur þann fyrra Part þessa Sacramentes ?

Það

Hann toók Brauded, giørde Packer, braut þad, 1c.
 Hvad giørde hann og sagde, þa hann mteilde Bijned,
 edur þann seinna Slut Sacramentesins ?

Hann toók Kaleiken, edur Biskaren, med Bijneti,
 og sagde : Drecked aller hier af, þetta er, etc.

Til hvers skulda oss þesse Ord og Verk?

Til ad trúa Ordinum, og giöra eptir þeim.
 Hvad margslags Slutur eru þad þa, sem vier truvum
 ad sien i Sacramentum ?

Tveuslags, adrer Jardnesser, Synleger, og
 adrer Hinnesser, Osynleger.

Hverier eru þeir jardnessu Slutur ?

Sannarlegt og natturnlegt Braud og Bijn.

Hverier eru þeir hinnessu Slutur ?

Jesus Christi sannarlegur Lijkame og Blood, sams-
 einad við Braud og Bijn.

Getur þu sied og formerkt þad ?

Nei, hverke sie eg nie verd var við annad eum
 Braud og Bijn.

Truer þu þa, ad þar medtakest eige nokkud meira ?

Eg truve, ad eg asamt Braudenu, medtake sann-
 arlegan Lijkama Christi, og asamt med Bijnenu,
 Christi sannarlegt Blood.

Hvad kemur þier til ad trúa þvi ?

Þesse Ord Christi: Taked og eted, þad er mitt
 Lijkame. Item: Drecked, þad er mitt Blood.

Ad þetta so ad skilast, ad Braud og Bijn umbreitest
 med Blessaneni i Christi Hold og Blood ?

Eingannvegen; Braud og Bijn heldur sinne
 Natturnu samt, og eru þad þau voru fyrr, því ept-
 er Blessanena kallar Paulus þad en þan Braud,

og Meynslan syner að það getur frónað, so sem að samaslags, með því Sameiningen millum þess Jafnefna og Himnefna væðir eigeleingur, en að meðan Sacramented verður vðdeilt og meðtekted, og með því aldeiles einga Hicætro hafa að Leifum heim, sem af því eptir verða.

Eiga þa Orðen so að skiliast: Að það brotna Brand og vðhellta Bijn, sic einasta Merking og Mínes Teikn,

Christi framda Lífama, og vðhellta Bloods ?

Nei, svo Meining fullnæger eige heldur Fressar aðs Orðum, sem eige segia: Það merker, heldur: Það er mín Lífama. &c.

Hvernig er það þa Christi Lífama og Blood ?

Það eiginlega Mæta til þess, með hverfe nie kafi vor holdleg Skinsme ransaka; En eptir því sem merkia og alýfta er af Ritningarennar Orðum, segjum vier: Braud og Bijn i Altarefins Sacramente er Christi Lífama og Blood, fyrir eina dulda, en þo sanna og algjörva Sameining, Sameininging edur Samnepte.

Þvar með þaðfestum vier þeðan Lærdoom ?

Med St. Pauls Orðum. 1. Cor. 10. 16. Samblessade Kaleifur hvorn vier bleffum, er það ecke Sameining. Christi Bloods ? Og Branded, hvort vier brioðum, er það eige Sameining Christi Lífama ?

Verður þa Hold og Blood Jesu Christi að þædu fyrir Lífama ?

Nei, Altarefins Sacrament er eige insett til Biddhalds Lífamannum; Heldur so sem Braud og Bijn hressa og styrkia Lífamann i krotugasta Mæta, so er og Christi Lífama og Blood þæda Samlarefna,

lar, er hressa hana og styrkia til þess andlega Líffsins.
 Handa hverinum er sú heilaga Kvöldmáltíð innsett ?

Handa sanðchristnum Mennum, sem eru kominnir so
 til Bits og Ára, að þeir geta proöfad sig síalka; En
 ei handa vitlausu Foolske, edr ömínduqum Börnum.
 Ern þeir þa aller, sem hafa Bit og Rænn, hæfer til að
 nióta þeirrar heilegu Kvöldmáltíðar ?

Nei, eptir Christi Jñserningu hæfir einum að eta
 af þessu Braude og drecka af þessum Kalcik, nema
 hanns eigin Læresheimum, það er, þeim sem ydrast,
 trýða að hann, og breita eptir hönum. En eingán-
 vegenn eru þeir, sem ganga eins og hanns Kross
 Övinnar, þar til hæfer. 1. Cor. 10. 21. Vi fæed þier
 i seín drucked Kalcik Drottens og Dioslanna Kalcik,
 þier geted og ecke i semu Sluttafarar orded Mat-
 Bords Drottens og Mat-Bords Diosullens.

Þefur þa sú Ögudlege eingán Rett til Altarens
 Sacramentis, edur Sagn af því ?

Nei, öldungis ecke, so leinge hann heldur aðfrá i
 sínu Ydrunarleysi, og tekur ei Síñaskipte; Þvi so
 sem sár, sem er nátturlega daudur, fann ecke að eta
 nátturlega Fædu; So kann og eige þeim, sem er
 andlega daudur, það er, ydrunarlaus (hver ed fall-
 ast lifande daudur) að verda til Mota sú Fæda, sem
 er andleg; Þvi það verdur að vera andlegt Líf, sít
 með andlegre Fædu skal styrkiast.

En fanna ecke þeir Ögudlegu að upprækast og verda
 flærre, af því þeir sú Sacramented, so að þess
 vegna eige að medtaka þau þar til ?

Nei, því Sacramentum Altarens er eitt Stad-
 festingar Sacrament; Þar fyrer eiga þeir, fyrer

Mad Guds, ad vera madur brúer ad umvenda
siet af Hiarta, annars verda þeir verre og eige bette
þar af, því Madur Medolen gagna eige, þó þau
sieu bróðud, heldur gagna þau fyrir það, þá þau
eru verðuglega bróðud, og epter rettre Reglu.

1. Cor. 11. 17. Þiér komed eige til samaðs með bet-
re Vijsu, heldur með verre Vijsu. Og 30. B. Syr-
er það eru so marger siwker og veikur yðar al mille,
og þeir so marger sem sofnader eru.

Þvi ganga þa marger til Guds Bords, sem ecke
Ottast Gud ?

Alþvi þeir annadhvert eige þeckia Guds Bilia, og
þess vegna ætla þeir ad leita siet Huggunar með
Sacramentenu; En þó raanglega meinande, ad
Madur mune vera forliktur við Gud (ef hann er til
Sacramentis) en þó hann sie Guds Dvinur i Hiart-
tanu, og giore einasta Stundar Frid við hann wts-
vortis um nokkra Daga, liggjande i siinum fyrre
Syndum þar epter þa þære fellz. Ellegar þeir gang-
ga til Guds Bords, af því þeir skamast sijn ad for-
þoma það, frammar en adrir þeirra Nabwar giore.

Þvi er þeim þa leift ad ganga til Guds Bords,
sem ecke Ottast Gud ?

Alþvi ad Madur getur eige siet in i Hiartad al
þeim, og af Riærleika vænter ad þeir mune lagfær-
ast, eins og þeir losa þa munlega ad verda skule.

Nu þóott Madur kune ecke wte ad lykia þræsnara frai
Sacramentenu, þa hæfde þó, ad þeir skuldu wtelyf-
iast frai Heilagra Samneyte, sem annadhvert eru
miög safrooder, edur lifa i openberum

Holdins Berfum ?

Satt er þad, þegar þeirra Blindne og Ræfræde, Yfirdrepiskapur og Ydrunarlevse, er med vissum Rökum angloöst orded, þa eiaa þeir og so ad wotelykfast og affnijdaft, sem forrotnader Limer, so ad eige werde Helgedoem fyrir Hunda kastad.

Matth. 18. 15-18. Eñ ef Brooder þiñ briitur við þig, far þu, og straffa hann a millum þiñ og hans eins samans, ef hann heyrer þig, þa hefur þu þiñ Broodur nið. Eñ ef hann heyrer þig eige, þa tak Eñ edur Tvo til þiñ, so ad i Munr Tveggja edur Þriggja Witna stande öll Malesne; Eñ ef hann heyrer eige þeim, þa seia þad Samfundnið; Eñ ef hann heyrer eige Samfundnið, þa hald hann sem annan Zeidingia og Tollheimtumann. Sannlega seige eg yður: Hvad heldst þier bynded a Jorðu, skal a Himnum bunded vera, og hvad heldst þier leysed a Jorðu, skal leyst vera a Himne.

Þvi kallast þetta Sacrament Communio (edur Samnepte) og þeir sem þad medtaka, Communiantes (Samneptendur)?

Þad merker bæde þa Sameining sem þeir Tröndu hafa med Christo, þeirra Hofde, og so þad broodurlega Riærleikans Samnepte, er þeir, so sem eins Liskama Limer, hafa innbyrdes siñ a mille, hvert ed þeir einia jacta og stadfesta, med því ad þeir aasamt hver med öðrum þröfa Sacramented, og gefa sia ei ann Maudsynia, allra siðst af Drambseme burt frá þessu openbera og sameigenlega Samnepte Sacramentesins, til þeir heimualagrar Medtekninaar.

Joh. 6. 56. Hver hann etur mitt Hold og dreckur mitt Blood, sá blifur i mier, og eg i honum.

1. Cor. 10. 17. Þad er eitt Braud, so erum vi er

þargret eitt Lífkame, með því að vort verðum allir
eins Brauds Gluttskarar.

Hvað stóðar þannig að hafa eted og drucked ?

Það tvöfjórða mætur þess Orðs: Sem fyrir yður. 2c.
Hesur nú sá Ervade eitt Syndanna Gyrgesning, Lífsed og
Sauluhalpna, aður en hann gengur til Guds Bords ?

Jw, enn í því heilaga Sacramente gefst honum
það með Obryadulum Þante þar uppa, sem er
sá Lífkame og Blood, fyrir hvert Synden er for-
lífsed, einnig Lífs og Sauluhalpna tvövegud; Því
seiger Christur: Það er mitt Lífkame, sem fyrir
yður verður gefið. Item: Það er mitt Blood,
sem fyrir yður vithellest til Syndanna Gyrges-
ningar.

Hvað fyrir Lífs og Sauluhalpna aðlast þeir Erv-
adu í Sacramentinu ?

Ei alleina Fullvissu um það eilífa Lífs, heldur og
fróptuga Ebling þess andlega Lífs, sem byriadest
í þeim í Endursæðingu, til en þá stærre Ervar,
Bonar, Ríerleika, Þolunardi, Bludmyktar, Bæ-
nar, og allra Aðaxta Andans af Jesu Fyllingu.
Joh. 6. 54-56. Hver hann etur mitt Hold og druckur mitt
Blood, sá hesur eilíft Lífs, og eg mun uppvefja hann
á efla Dege. Því mitt Hold er sá Fæða, og mitt
Blood er sánnr Druckur. Hver hann etur mitt Hold og
druckur mitt Blood, sá blífur í mætur, og eg í þónum.

Hvernig kann líkamleg Berging að framkvæma so-
mikla Glute ?

Berging Brauds og Þíns framkvæmer það
í einnig Mæta, 2c.

Hvað er það þá sem allra mest ariðdur við Bræf-
an þessara heilögu Kvöldmæltíðar ?

Það

Það er (sem Lutherus rettelega seiger) Erwen æ þessum Ordum: Syrer yður; Edur ad ein sañ ydrande Scal, med epterlaungunar sömu Erwnaðar: Transte, tekur ad sier og tileinkar sier sierdeiles Christi Fullnægiugjörd.

Til hvers skal ein christen Madur sierdeiles bröfa þessa Kvöldmaltíð, edur i hverre Meining ?

Christur seiger: Luc. 22. 19. Gjöred þetta i minna Minning. Og St. Paulus: 1. Cor. 11. 26. So opt sem þier berged af þessu Brande, og drecked af þessum Kaleik, skalud þier künngjörðanda Drotteñs, þar til hñ kemur: Hwad er það, ad minast Christi, og künngjörð hans Danda ?

Það er, med gudrækelegre Kostgjæfne, ad yfirvega alla Christi Þicning, Krossfesting, Danda, og það sem þar ad hñigur; Ad alijta það, sem það einasta fullkomna Forlijkunar Öffur fyrir sinar Synder, og styrkia sig þar við kryptualega i Erwñe; Ad yfirvega so i sinu Hiarta þau Ömætelega Jesu Christi Kærleika, i því, ad hann leid þviljkar Kvæler vegna vor; Ad Scalen upptendrest med breñande Kærleika til hans aptur æ moote, inneslega fagne og gledie sig i sinum Frelsara, hiartañlega þacke honum, lose, þriise og vefsame hann, somusleides, fyrir hanns Likama og Bloods lijsgande Krapt, audsyne i Verke og Sañleika, ad sier þyke nokud til alls þessa koma, af þacklætisfullu Hiarta og Scalu, m3 njerri og alvarlegri Kostgjæfne til heilags Framferdis, og epter Dæme þess Krossfesta, því si alfoilluglegre Þoleñmæde i Þicningunum. Þvi eigum vier ad þenkia nñ hans Danda, og hann ad künngjörð ?

So vier lærum ad trúa, ad eingan Skapna fúne
ad hafa Fullnægiu giørdt fyrer vorar Synder, utaí
alleina Christur, saíur Gud og Madur, og ad vier
lærum ad skelfast af vorum Syndum, og athugum
hvad stórar þær eru, og ad vier skulum gledia og
hugga oss alleina í honum, og við hann, og verða so
saluhoolpner fyrer þessa sonu Trú.

Hvad ept skal Madur ganga til Drottens Kvöldmáltíðar?

Uín þad hefur Christur eingaí vísan Tíma sett,
so þad stendur í Sicalfræde þeirra Tróndu, ad
hitta ca í ca réttu Tíð; En ad þad eige opt ad skie,
er andræded af þeim Ordum: So opt sem þier
eted af þessu Braude, ic. 1. Cor. 11. 16.

Hvad ai ad aminiá og upphvetia hvær Christen til
ad medtaka opt Kvöldmáltíðar Sacramented?

Al Guds Alfu ca Máneí til þess ad kþya, bæde
Christi Befalning, og líka hans Fyrerheit; Þar
nærst, af Mánsens Alfu, skal Máneí þar til kþya
hans eigen Meyd sem ca honum liggur, vegna hver-
rar soddan Tilbod, Tilladant og Lofan skedur.

Hvad ai Madur ad giera til, þa hann kaí eige ad fína
til soddan Meydar, ellegar nokurs Þrúgurs
og Þorsla epter Sacramentenu?

Honum verdur ecke lagdt betra Moad, en hann
proose síkalsan sig, og giæte ad, hvert hann hafe eige
enn nu Hold og Blood, og trúwe þo Ritningunne,
hvod hun seger þar uín, Gal. 5. 17. Rom. 8 8.

En ef cín christen Madur være so staddur, ad hann fenge
eige medteles þad H. Sacramentum, so sem ai laug-
re Meysu, edur í Lande nokru meðal Heidingia?

Þegar soddan Maudsyn fellur uppcaí, kaí Madur

ad hafa sama Styrk og Kræft, af þeirre andlegre
Mautn og Dræfian, sem skedd med Múne Ervar-
einar. Er þu, seger Augustinus, so hefur þu eted.

Er þad þa áðars Synð, ad halda sier leinge frá
þvi H. Kvöldmaltíðdar Sacramente, þegar
þad kann ad fast ?

Jaa, heldst þegar þad skeddur af þvi, ad Mæden er
foröggtud, eda af Andvaralense, Forsödmun, andlee-
gu Drambe, edur þessháttar, þa er þad eitt af þm
stærstu Synðum og Opæfæti við þan mikla Hof-
und og astvöðlega Sælsara, sm so vörþræflega og
goodfæðlega sear: Gísrid þad i minna Míning.
En gílder þad þa eins, hvornig þad skeddur, þegar þad
skeddur opt, og epter þvi sem Bane er til ?

Nei; Þvi so sem þad er illa gjörðt, ad halda sig
þar med Zafnade frá; So er þad langtum verrá,
ad ganga til þess Överdugur og Östfæiddur, sier
til þess stærre Fordæmingar. 1. Cor. 11. 27. 29.

Hvad skal Mædur þa gíra, so ad hann kunne ad
unnsíya söðan Öfarer ?

Þaa Mædur hefur fyrst hiartañlega beded unñ H.
Anda Adstod, til so heilags og hælits Berks, aa
Mædur, ædur en hann gengur til Altaris, næfæm-
lega og alvarlega ad proösa síalfan sig, epter St.
Pauls Ördum: 1. Cor. 11. 28. Hver Mædur proöfe
sig síalfur, og ete so af þessu Braude, og drecke so af
þessum Kaleik.

Hvern er hier sagdt ad Mædur eige ad proösa ?
Effe adra Menn, heldur síalfan sig.

Hvad er ad proösa síalfann sig ?

Þad er ad taka síjna Þaanta frá öllum áðarsleg-

um Usmhugsunum, til þess i Kyrrð og Spekt, með Bæn og Yfervegjan, að ganga riett in i sitt eigned Hiarta; Markvænlega, og so sem fyrir Guds Auglite, að ransaka hvernig stendst æ fyrir Sælu sine, og hvernig heitad sie öllu sinu Lijferne og Christenðoome, in vortes og ivortes, alleina eptir Guds Orde, Logmalenu og Evangelio. I þessare Proosan si ælfs hins, æ Madr vel að taka sier Bara fyrir þeirre sviksamlegu Elsku til si ælfs hins, sem audveldlega, æn vissra Mæka, hnegeft til að dæma, að noog lijde sine Sælu vel; Þar æ moot eiga þær freistudu og ængræudu Sæler, eins vel að taka sier Bara fyrir öllu Þorsu Angistar Vilje, sem æ eingum Fæte stendur: Þvi Holded getur með Bantræ, allt eins komed sinum Brogðum vid i þvi, sem i Andvaraleysenu. 1. Cor. 3. 18. Psalm. 139. 23. 24.

Hveria hlute æ Madur sier deiles að proosa?

Þessa þrica hlute: Angur og Trega fyrir Synðarnar, Træna æ Jesum Christum, og þan nija Afsetning edur Aform til þess Góða.

Hvernig proosar Madur sitt Angur og Trega?

1.) A Madur að proosa sig eptir þeim Tiju Guds Bodordum i þeirra andlegum Skilninge, hvert hann þeefe rettelega Uppruna Synðena, æ samt sinum gioranlegum Synðum, og hversu vidbíos aðselegar þær sieu. 2.) A Madur að ransaka allan sin Christenðoome, hvernig hans Træ sie heitad, hvad hann hase giordt og Dgiordt lanted, i sinum Pauntum og Gyrendum, til Orða og Verka, i Skyldu

i Skýldu síne við Gud, siccalsan sig og Náunga, í sínum Bænum og Yfirvegan Guds Orða. Hann skal raðsaka sína Arvekne og Kostgæfne, hversu hann hefur staded sig í því daglega Stríðe, við þæ andlegu Övine, einkum við þær Synðer, sín Náttúran, Baneð, Líjferneslaged edur Hendtugleikenn plaga mest að locka oss til. Hann skal raðsaka sína Framfar, hvert honum fer fram edur aftur í því Góða. 3.) A Madur að þenkja um, hvert hann inleaga seile sier og skænast sínu, fyrir sínar Avirðingar, sem hann finur sig í, að moote Gude, sem so er goodur, og veit þær vissulega fleire, en vier verðum varer við siccalsar. 4) Skal Madur hiartaænlega proofo, hvert hann hatar allar Synðer, er vingiarnlega fortíjktur við sín Náunga, og hvert hann hagar sier so að öllu við hann, sem hann er skýldugur til.

Hvernig að Madur að proofo sína Erw ?

Madur skal gæta að, hvert hann hefur Þeckingu að Gude, so sem hann þarf með, og að hans Veru, Vilja og Belgjörningum, sierdeiles að Christo, og Endurlausneme fyrir hann: Ítem, þeirre heilögu Rvoldmæltíð ? Hvert hann hafe gefed heilögum Anda Rvóm, so þesse Þecking sie eige alleina í Heilani, heldur og líka lifande og fróptug í Hiartanu ? Hvert Madur er so sanfærdur af Gude, að hann samþykkir Guds Ord ? Hvert hann hefur sanarlegt Hwngur og Laungun epter Guds Náad í Christo, og hiartaænlegt Erwar: Traust til þeirrar

Jullnægin, sem Christur giorde fyrir oss? Hvert hafi leitar þæ allrar sínar Samhicalpar alleina í Jesu Christi Bloode? Hvert Erven þanig er ecke daud, sölft, og siacsf-sinisdud Erv, heldur sonn og lifande, sem umbreiter Hiartanu?

2. Cor. 13. 5. Keynd ydur siacsa, hvert þier erud í Ervne. Keynd ydur siacser, eða þecke þier ecke siacsa ydur, þad Jesus Christus er í ydur? Rema þad sic, ad þier siend Oduganleger.

Eñ ef Madur sær eige fyrir andlegre Sorg og þordum Greiflingum, funded og orded afþynia um sína

Ervi: Hwad skal þa til giora?

Þa skal Madur leita epter Ervareñar Obrygdanleaum Keñeteifnum, heñar Aberte og Berkan, sin vitna lifka um heñar Sanleika, ad hun sic þar viist.

Hvilikur er þesse Abortur og Berkan?

Sæ vissaste og Obrygdanlegaste Abortur Ervareñar, er hiartanlegt Hatur og Bidbiodr ad øllum Syndum, sierdeiles sínum eigenn vondum Tilhneigingum, so og stærðarlans Elffa til Guds og Naungañs, allra heldst til Guds Barna.

Hvernig ær Madur ad proosa sin nija Afsetning?

Madur skal rañsaka: 1.) Hvert hafi hefur alvarlegan, en eige hvikulan Afsetning, ad vitia varda veita Ervna og gooda Samvitku; Da ad villia ei alleina yfirgesa allar mootbrodanlegar Synder, heldur og meir og meir ad hreinsa sig af øllum Syndum síns Fæstædes, og þeim, sem hann af Afstrijdu og Breifkleika sínum hefur ratad i. Hafi skal sierdeiles proosa, hvert hann vill med stoorre Vandlæting, vaka og strijda moote sínum Hofud

Dvin,

Övin, það er, Syndum þeim, sem hann veit sig mest
 í soolgei, og þær fíraastar ; Já, hvert hann vill for-
 dast allt Tæfæðe til Syndarefna, illa Selstap,
 og allt það sem hefur illt Allt ? 2.) Hvert Mad-
 ur vill vera ein þá trúfastare og alvarlegre í Elfs-
 unni til Guds og Naungaans, og í því að taka Bæ-
 ra að fíalsum þær í sinne þærdeiles Kallan, og öllu
 því hans Christendome vidviður ? 3.) Hvert
 Madur, í Krapte Christi, hefur fenged stadfast-
 legað Afsetning, að standa í þessu stodugur allt til
 Enda, hvad sem hann ætte þess vegna að lifja, og
 þó það være Dauði ?

Hvers vegna að Madur að prófa sig, og taka sig í Bæf-
 so nauðvæmlega, þá hann brófar þetta Sacrament ?

Því þess Misbrókun með Overduglaka, ordsak-
 ar þann eilífa Dauða, í stæði þess eilífa Lifis og
 Salubicalpar. 1. Cor. 11. 29. Þviad hver hann etur og
 dregur Overdugur, þá etur og dregur fíalsum þær Doom,
 með því hann giorde eðf Breikarmun að Drottens Lifama.

Er nokkur Madur verdugur að medtaka þessa
 himnesku Maltíð ?

Ef Verdugleikenn være innesfalenn í fullkomna
 Sakleysis Stænde, edur skylde hann vera af fíalfs-
 um öfs til. Þá fíndest eingei í þessu Lifse verdugur
 þar til ; En nu eru (so sem Guds Ord segia) þær
 verduger og hæfer þar til, sem með einu rett and-
 minnka Hiarta (sem laangar þær epter, og er ydran-
 de, hreimstíled, og alvörugeseð), leita Næðar all-
 eina-fyrer Tröna að Jesum Christum, að allrar
 fíngar Forþienustu. Því er ræðlegt angurfullum

og freistudum Scalum, sier til Erwar-Styrkingar, ad brøfa þetta Sacrament, þá hið allra fyrsta, þegar þær i andlegu Bolæde finna sig siðalskar þar til allra Overdugastar. Matth. 9. 12. 13.

Overnig verði þá þetta Sacrament verðnglega medtefed?

Ad fasta og sig lífkanlega þar til ad brøfa, er ad sonnu good ytre Sidseme. etc.

Er það endelega nandsynlegt ad tilreida sig med Fostur ?

Ecke hefi Gud skipad það, og ecke er nokkur Skulds bunden til þess, sem það kann eige ad þola, en það er ein falleg vortortes Sidseme, og þenar hica nokkurn til þess meire Gudræknes Upporvunar.

Hver ai ad vera Hegdan eins Christens Mañs, i og við

Tíðfun þessa H. Sacramentis ?

Madur skal, med audmíðkre Potning, setia sier fyrer Siooner Heilagleika þess mikla Guds, og hañs Omælanlega Elsku til Mañkynsins; Hañ ai ad viðurkenna sinn Overdugleika, sinna öllu Sinne og Hugferde frá jarnestum Slutum, upplypta síne Scalu til Guds, yfirvega Christi Pínu og Dauða, og þá Fridþæging sem hann gjorde þar med, loata sig længa epter naðvæmre Sameiningu við hañ, og medtaka so Sacramented i Bæn og Erw, med Audmýkt, Fögumde og Þackfargiord.

Overnig ai ein Christen Madur ad haga sier, epter það hañ hefur medtefed þessa heilögu Kvoldmáltíð ?

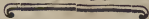
Hañ skal eige alleina einn edur fáa Daga, heldur síjfeldt, innelega og naðvæmlega halda sier til síns Scalar Brødguma, þacka honum og vegsazma hann af öllu Megne, fyrer þessa stóru Mand,

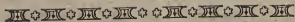
sem

sem hañ hefur honum veitta, og taka Þara æ þeir-
 re sonu, ad hañ falle eige vör heñe; Uppörva síðast
 añ sig i Tröñe, Boneñe og Kierleifanum, foragta
 Veroldena, láta sig æ meir og meir lánga epter
 sínum Jesu, kunngjóra hañs Dauda með Orðs-
 um og Verkum, deyða og drepa Syndena i Krapte
 hañs Dauda, keppast epter ad láta síer framfara
 i því Gooda, því framar sem það hefur vered for-
 soomad, fylgia Jesu fróðlega epter æ þeim þram is-
 ga Begenum, og audsyna sig so i daglegre Endur-
 nian allt til Vefeloka, ad vera einn lifande Lim æ
 Jesu Líkama. 2. Cor. 5. 15. 1. Pet. 2. 24. Gal. 2. 20.

Kañ svo Mañestia ad vera viss um ad deya salubhjálflega,
 sem so tröer og lifer i Samfelage með Jesu ?

Jæ, sá Madur er vissulega Guds Barn, og
 Erfinge Himnaríkes.

Eins rett-trwads christens Mañs
Morgun Bæn.

SÞu elijfe og almáttngi Gud, myskunnsame, elsku-
lege, hinneske Fader! Eg prijsa þig á þessare Morg-
un-Stundu af ínsu Sál og Anda, fyrer það, að þu, í
Myrktrum þessarar uálidenar Náttur, hefur vered Sool
og Skjoldur yfer mier, og sáved allre Hættu og Stada
frá Saulu míne og Lífkama. Lait mig nu framveges á
þessum Dege og alla Tíma, sína þína fodburlega Bless-
ari, Hjalp og Adstod, á allum mínum Vegum, og í all-
ma mínum Athesnum. Grelsa þu mína amni Sál
frá Freistingu, Lífkama mína frá Simldoome, Anga
mítt frá Graute, og miñ Hoot frá Hrosfneñe. Eru
þol'um þess, að Synden er það verstá, þa veit mier Styrk,
O Gud! umfráñ alla Hlute, að standa héné á moote,
fyrer Krapt Erwareñar. Lait þína Hand vera yfer mier,
þíñ Andá í mier, og þíñ Frid allt í freijungum mig. Laittu
mitig ecke lífa sjálfsum mier, heldur í Guds Sonar Trw,
sö að eg í allum mínum Paunkum, Ordum og Verkum
kunne að þocknast þier, og mege í allskonar tilfallande
Neyð, sína Aethvarf hia þier med mínum Bænum. O
þu hiartkierre afirvðlege Fader! Fyrergerðu mier af
Naid þíne, fyrer Sakir Jesu Christi, allt hvað eg hese
þi ingad til giort þier á moote, og gef mier framveges Naid
til að betra mitt syndsamlegt Lífsarne, med sañre End-
urnijungu, epter þíne Miñd, sö að míns Jesu hoog-
vera, audmíwka, elskulega og hreina Lunderne, mege
ætíjd meir og meir sianst í allre míne Umgengne. O
hinneske Fader! Vidhaldu þínum trwada Söfnude
þier á Jorduné, og laittu hann fara dagvarande, fyrer
Apturhvarf þeirra Syndugu. Blessa þu Konningén og
háns Hws. Beittu Styrk til Eblingar almeñelegum
Sagnsemdum. Gíor Jordena aþvartarsama. Vard-
þeirre

veittu oss frá Land-Plágum. Síst þu vel við mína
Vine og Ettingia. Veittu Forsorguna þeim Gauta.
Hugsvaðaðu öllum Angráðum og Sorgbitnum, sérdeiles
þeim sem liggja fyrir Dödanum. Og að fíðurstu þó
mig fálfsan á sérhöerum Dege under fálbfialplegan
Afgang, og djédarfsulla Upprífu. Amen.

Kvöld Bæn.

DÞu himnesste Fader! Á þessare Kvöld-Stundum
beige eg aptur mínu Knie fyrir þínu allra heilagasta
Anglite, og með Þaklæte endurminnest þeirrar miklu
Náðar og margfeldu Belgjörninga, sem eg, án allrar
míðar Forþienustu, hese öðlast af þier á þessum Dege.
O Drottén! Hvað er Náðuren þess, að þu minnest
háns? Og hvað er sérdeiles eg Överðugur Syndare,
að þu soleides daglega häller yfer mig þínum Belgjör-
ningum! Eg er sánsfárdur um það í mínu Hiarta, að
ef þu vilðer hönðla við mig epter mínum Syndum, og
betala mier epter mínum Misgjörðum, þá kyne eg ecke
ánars að vænta, en að málaskast frá þínu Anglite, í þau
ytslu Þyrkur og ríljfa Róott þeirra Fordæmdu. Já,
ef þu vilðer einasta tilreikna mier Svader þessa málid-
na Dags, í Þaunkum, Ordum og Verkum, móote þier,
mier fíalfum, og mínum Ráunga, þá kyne eg ecke að
soara þier einu Orde til Þúsund. Hase eg í Dag frij-
ast frá móotvilungum Jilgyrens Syndum og Andþara-
leyse, þá tilreikna eg það ringanvegen míne forðiarfæ-
re Rátturum, heldur alleina þíne Náð, sem mig toptar
og varðveiter. Af þeirre sönn þíne Öforstuldadre Siad-
stúnar Uppsprettu, hese eg og so í Dag uppáused Ötel-
fánlega líjtamlega Belgjörninga, sérdeiles: Þeillsu,
Þrid, naufsonlegt Upphelde, og Þreilun frá mörgum
Ölufalegum Elisum, sem margan ták að hafa þende
þínan Dag í Heimnum, og mig þesde líjka eins getað

fyrerbitt, ef þínn fadurleg Tilsoon hefde eðe vered yfer
 mier, og affstírt frá mier öllu Bondu. Nu, miñ Gud!
 Eg hefe reynt þína Tröfsele í þusundfaldañ Rauta, og
 því skalt þu allcina vera framveges Atthvarf, Biarg og
 fasta Slot míjns Hiarta. Þarðveittu mig nu, O Gud!
 á þessare Moottu, frá öllum Hauska og Skada, bæð til
 Lífs og Salar. Lat mig hvílast under Skugga þína
 Bængia, til Hrefsingar míjnum Lífkama, og vel mig upp
 aptur á Morgun heilañ og hraustann til mínar Þíoon-
 ustu. O Gud! Hvert heldur eg ses edur vafe, ja, hvert
 eg life eða dey, þá lat mig vera þinn, og halda mier
 æfíulega fast við þig, með Epterlaunngun mínar Salar.
 Þu ert mier betre en aller Slutur, og nær eg hefe þig
 að eins, þá hyrde eg hverke um Himen né Jord, og þó
 mitt Líf og Sál vaumegnest. Þá ertu alltið mitt Hiart-
 ans Traust og Slutskipte æfíulega. O Drottin! Lattu
 því aldreiðe þína Naðar Söul underganga yfer mier,
 lattu hana ætið upplýsa mitt myrkva Hiarta, verma
 mitt Ís-kalda Hiarta, mykia mitt harða Hiarta, og upp-
 vekia mitt trega Hiarta. O sætaste Jesu! Lat þu
 mig Döflatafíulega vera þier inlífsaða, fyrer eina lífan-
 de Trö, og af þínum Krossi oblast Krap til að þreyng-
 ia mier í gegnum þa ðraunga Þeg, og þáð miosa Þort.
 Nu, miñ Gud! Eg vona á þig, yfirgesdu mig eðe, né
 heldur nokurn af míjnum, á þessare Moottu. Lat
 aldreiðe þíns Orðs Lívosa-Stíala burt-flýtiast frá oss.
 Hald þu Þservaldenu við Magt, því þu hefur þáð flau-
 ur tilfíckad, so að vier meigum lífa roolega under því í
 þíjnum Otta. Affstírt naðarsamlega frá þessu Lan-
 de Stríðe, Drepsoott, Hwngre, Þírtíð, og
 öllum vel-forþientum Plagum. Enu þíne
 Blessan til vor, alla vora Lífsdaga. Ad súð-
 urstu lattu oss frá farsælann Danda, og
 epter Dandañ eilíffa Röö og Hvíld í
 Gadme Abrahams. A M E M.

B æ n e r

Fyrer þaa sem gaanga til H. Sacramentis.

Bæn aður Madur skriftast.

Eg aum syndug Mañessia, kem nu i Dag, minn Drottinn! fyrer þitt Næðar Auglit/ hláð-
 en med stórum Syndum, sem þfir-gaanga mitt
 Hofud. Eg jacta, að eg hese syndgæd i Himens-
 enn og fyrer þier. Eg er sœ frævillte Saudur,
 tíjnde Þeningur, og tapaður Senur, sem vofsoð
 að hese þeirre goodu Arflefsdene. Eg skelf og
 titra, eg hrædest þitt Doom, eg Dýast Straff
 Syndana, sem er eilífur Dæði, og kviðe fyrer
 þvi að deya, en eg skamast minn að lifa. Hvað
 skal eg til giora? Eg fly til þijn, Drottinn
 minn og Gud minn! aður enn Doommurum þfer
 mig fellur, þvi þu rekur eingann fræ þier, er til
 þijn kemur. Þu hesur sett Þðran þeim Synd-
 ugu, og hesur sendt þijna Þienara að beda oss-
 um Sainþdrande Syndana Fyrergefning; Þvi
 aðforma eg nu med þinne Næð, að skriftast, og
 jacta minnar Synder fyrer þinum Þienara.
 Drottinn Gud minn! Uppvef mitt Hiarta til
 seintar Þðrunar. Þu alijtur einasta Hiartans
 Þcanka; Gef mier audmíroft Hiarta i Þatns-
 ingunne, stadfasta Tru i Alþerflu heilagrar Al-
 múningar og Aflausnar, aðgiæted Hiarta i Ept-

errefkt og Ævæptenum framveges. O Jesu! Gef
ad þesse Dagur sie ein Ydrunar Dagur, og Lifs-
ernesins Betrunar Dagur, ja, einn heilagur
Dagur. Sieu nu Synder minnar drectar i
Hassens Dimpe þijns heilaga Bloods, hver in eg
og fullkomlega trwe. So gef eg og sel mig og mitt
þetta Aform, þier, minn Jesu! til scaluhialps
legra Urræða, og æffelegustu Endalyftar, i þij-
nu Nafne og Næddar Trauste. Amen.

Bæn epter Aflausnena.

Pæker giore eg þier, minn himneske Hiartans
Fader! fyrir þæ Nædd, er þu mier, i Nafne mijns
Lausnara Jesu Christi, hefur nu æ þessare Stund-
du veitt, þar þu hefur leyst Fjotur minna Synða,
og scaggad mijn Synða. Særr, huggad og glædt
mitt Hiarta, med heilagre Aflausn, og Þodan
Synðafna Fyrergefningar, fyrir Mun þijns Þens-
ara. O Rotten minn! Gef þu mier þig þier
fyrer ad þrijsa, hiartanlega elska, og þier þioona.
Send mier Nædd þijns H. Anda, ad eg halda
kunne þad eg lofæde i minne Jæatningu, mig við
Syndunum framveges ad sica, og i Endurnijs-
ung Lifsdaganna ad gænga, so eg ecke þvervæ-
arsamlega Syndernar drijsa; Og þo eg syndge
(þvi þar er eingenn sem ei syndge) þæ gef mier
af Syndunum upp ad rijsa, og ad eg minnest,
ad Dvidurkæmleget sie þad, ad afklædast þeim
fagra Rættlætesins Skævða Jesu Rættlætes, og
ifklædast

íflæðast aptur soijvirdlegum Syndana Slikum.
 O Rotten min! Stioorna mier i Dag og alla
 Tijma, til alls Goods, og med þessum Þauka
 vil eg nu i Dag þyggja og medtaka O Rotten
 Kvöldmæltíjd. Gud minn uppsolle minna
 Naudsyn, epter sínum Dýrðar Ríksdóm i
 Christo Jesu. Amen.

Þæn fyrer Sacramentis Medteknung.

O HERRA JESU Christe, Brunnur allrar
 Náðar, þu Hugsvolun þeirra Þyrstu, og Læfne
 ing þeirra Siðku! Hiartanleg var þijn Elska,
 þá þu rothellter þjinnu heilaga Bloode, til Þoorn-
 ar og Forlífunar fyrir vorar Synder, og i Miñ-
 ing þínar Þjinnu, insetter það H. Sacramentum
 þíns Líkama og Bloods, sem er Júsígle, og so
 sem þijn eigen Handskrift þíns Náðar Sætt-
 mæla. Þetta er svo lifande Oðaudleikans Þæða
 Sörlareñar, svo dýrmæta Kræfingen öllum Hlut-
 um sætare, það seita Gestaboded; Hier til læng-
 ar nu minna Söul og hængrar; En (Gud naade)
 eg em breiskur, eg em Overdugur, eg giet ei grætt
 ed minnar Synder, sem eg vilde og ætte, Þro-
 en er veif, og Aftundanen til þess Gooda dop-
 ur, Hiartad er fullt med saurugar Hugrenning-
 ar. Þetta jacta eg. O O Rotten! Lat nu
 þín Krapt vera i mier breiskum mættugan. Lat
 þín heilaga Anda upplýsa Hiarta mitt, og giera
 það brennande, so eg medtake nu þitt Sacra-
 mentum,

mentum, ecke Overduglega, mier til Dooms Af-
 felles; heldur verduglega, mier til Saluhicalp-
 ar. Gier mig ein samnan Jóhannem, sem med
 Trúne nu hólte á þínu Bríðste, eg þáðann
 vefsirge Sætleika þínar Huggunar, Þíðsdooms
 og Styrkleika, að eg verðe þínn eigenn Limur.
 Sie þitt heilaga Sacramentum, Herra Jesu!
 mier eitt Merke og Teikn allrar Blessunar og
 Farsældar, látt mig af þessu Merke tæða og dæ-
 ma alla míjna Velferd. Set eg mig nu, mín
 Herra Jesu! í blessudum Þiargstorum þinna
 Blood-Ánda. Opna mier þær Blood-sögru
 Náðar Þyr þínar Sjðu, einum í Andlæte
 mínu, so eg mætte iunganga um Þort þeirrar
 himnestu Jerusalem. Hier um bænheyr mig,
 mín Herra Jesu! syrer þíns heilaga Náfn
 Saker. Amen.

Þæn epter Sacramentis Medtefning.

LOF og Heidur sie þier, minn lifse-Lausnare
 Jesu Ehríste! syrer það, að þú hefur náscated
 mig verða Glúttakara þíns sæta Gestabods, í
 hveru þú sadder míjna Skal, og endurnærder
 mitt Hiarta. Nu er eg ordenn þitt Barn,
 Broðder og Læresveinn. Gíore mier nu eingef
 hier epter Onað, hverke Daude, Dofull nie
 Selvólte, ei Hold me Heimur, því eg ber Míns-
 ing Blood-Benla míns Jesu í mínu Hiarta.
 Í þessum Styrkleika vil eg ganga gegnum alla
 Þorm.

Hormung og sicalfann Daudann, til Fiallsens
 Drottens, til Borgarastaps þeirra Hellogu.
 Drottin Jesu! Gef mjer hier eptir nu so ad
 lifa, ad aa mjer sicaest þad sagra Brædarstare
 þjins Rettiates, og þær sagur-bloomgudu Roos
 ser og Liliur goodra Dygda. Ecat mig Synda
 ernar frænveges sordast, sem Hoggormi. Geim
 mig fræa ollu Illu, og helga mig i þjinnu Sann
 leika, þijn Ord eru Sannleikur, so eg um fjder
 mætte vera sem þu ert, med Sodurnum og þier,
 og med H. Anda, so sem þid erud eitt. Og
 þetta alle sie nu og vere, Amen. I Jesu Nasne,
 Amen. I Nasne Rodur, og Sonar, og heilags
 Anda. A M E N.

Bæn um goodast Afgang.

Bemættuge, eilífse, mystunsame Gud og Fader
 vors Drottens Jesu Christi! Þu sem Mænsens Líf
 og Söln mindader, og lætur Mannenn aptur i burtu
 deya; og til sinnar Woodur Jardarennar aptur hverfa.
 Eg aum syndug Mænestia veit, ad eg aa i burtu ad deya,
 og Beg alls Holds ganga, vid Vine og Verold skila,
 ena Tijme og Mæte mijns Danda, er mjer hulenn.
 Þar fyrer þid eg: Upplýs mig, Drottin, med þjinnu
 heilaga Anda, ad eg knæc mig Chrístlega hier til ad biva,
 so eg mætte deya rettlattra Mæna Danda. Upplýs
 mjin Angu, so eg sofne eðc i Dandannu. Gef mjer
 bæga og sailuga Danda, Stund. Gef ad mjin U
 for verde farsæl, fyrer Danda mijns Drottens Jesu.
 Endurnær

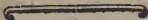
Endurnær miina Sál med Holde og Bloode miins
 Drottens Jesu. O þu heilaga Ande! Myk og selsa
 alla Dgn og Ofbod Daudans, med þínum Sætleika, og
 Miining Christi Blood-Sveita. Drottinn, eg bið
 þíns Hjalprædes, sem Jacob. Lat mig i Fride fara,
 sem Simeonem. Opna mier Himeneu, sem Stephano.
 Lat mig óðlast Rættlætisins Koronu, sem Paulum. O
 Jesu! Opna þær Blood-sögru Dyr þínar Sijdu, miine
 Sálu i Andlætanu. Gef mier Hyrkerheit nifi Para-
 dis, sem Ræningianum. Lat þína Engla flytia
 miina Sál i Gadin Abrahamis, sem Lazari.
 Lat mitt siðarsla Ord verða sem þitt a
 Krossinum, so eg eilíflega sáluboolp-
 enn verða mætte. A M E N.

Prent : Villur.

Þag. 15. Lin. 21. hannm, les honum. P. 16. L.
 29. Medaumkunar, l. Medaumkunar. P. 18. L. 10.
 hina, l. hina. Ibid. L. 20. sig, l. sig. P. 24. L. 6.
 finum, l. finum. P. 25. L. 23. Bæu. l. Bæn. P. 62.
 L. 26. umsnor, l. umsnor. P. 76. L. 6. Wonsku,
 l. Wonsku.

Þvad fleira smabeges þesur kunnad yferhauft, við
 Correction þessa Bællings, er goodfins Lesare nifi-
 þedenn að lagsæra, og lesa i Maled.

pendel

